

പരമීසාග ස්කෝ.

(“වෛතියාල” තොරතුරු)

ගුණධක්ෂක,

ඩේ. ඩි. ගෙසන්.

പരിസ്വാനം. ---

(“വൈദവികാര” തതിൽനിന്ന്)

ഗമകതാ,
കെ. വി. സൈംബ.

THE ASSOCIATED PUBLISHERS,
KOTTAYAM.

SRI RAMA VILAS PRESS, QUILON.

1933.

അവവതാരിക * —

(മഹംകവി ഉഷ്ണൻ എസ്സ്. പരമേപത്യൻ, ഏ.ഓ. എ., ബി. എൽ.
എ. എൻ. എ. എസ്സ്.)

കേരളം വളരെക്കലാലമായി ഹിന്ദി, ശാകുസ്സുവം, മറ്റൊരും ഇന്ത്യം മതങ്ങളിലോ വിസ്തൃതിയില്ലാതോടരും നാഥന്റെ പ്രചരിക്കണാ ഒരു ദേശമാണെല്ലോ. എന്നാൽ കേരളിയി സാഹിത്യം പ്രായണം ഇന്നും ഹിന്ദിമതത്തെ മാത്രം അവലംബിച്ചാകന്ന പ്രഭാഗമനം ചെയ്യുന്നത്. സഹാദയവീഡയ അഭൈ ചമർക്കരിസ്റ്റിക്കണ്ടാതിനു സവർഖാ പഠ്ടാഫ്സാദായ ഇതിപുത്രങ്ങൾ എന്നു മതഗ്രന്ഥങ്ങളിലെന്നപോലെ ക്രിസ്തു മതഗ്രന്ഥങ്ങളിലും മഹമഹിജി മതഗ്രന്ഥങ്ങളിലും സൂലങ്ങൾ ഇണ്ട്. അവരെ തെവിത്യപൂർവ്വമായി തിരഞ്ഞെടുത്തു കവനവിഷയമാക്കിവാൻ കവികൾ തുടെവുച്ചനിലെപ്പോഴിൽ അവയുടെ കിരാഡായിത്തീരുന്നതല്ല. അതായും മതത്തിൽ വിശ്വാസമുഖി ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ അതായും മതാന്തിപ്പാതിക ഇഡ വിഷയങ്ങളും അധികരിച്ചു കവനം ചെയ്യാൽ അവയുടെ അസ്പദാദ്ധ്യത കുടമെന്നുള്ളിൽത്തു. അന്നക്കത്താംബിലമാണ്. ഇം ഉംസൽ ചിയിക്ക് അപൂർവ്വമായി അപവാദങ്ങളിലുണ്ടാകാം. ക്രിസ്ത്യാനികളിലും മഹമഹിജിരിലും ശക്തിനെന്നപുണ്യാദ്ധ്യാ സത്യപ്രമായം എന്നതു സ്വയിന്നുപെട്ടുന്ന കവികളുടെ സംഖ്യ ഇന്നുംനേതിൽനിന്ന് അധികമാക്കേണ്ടിരിക്കുന്നതും ഇം സുന്നത തദ്ദോരാ പരിഹ്രതമാക്കുമെന്നുള്ളിൽത്തിനും സദ്ദേഹ മാറ്റി.

എൻ്റെ മാന്യസൗഖ്യത്തായ മഹാകവി കുടക്കയെന്തിൽ ചെറിയാണ്മാസ്റ്റിക്കയുടെ ശ്രീയേതുവിജയം മഹാകാവ്യത്തിന് രഖവതാരിക എഴുതിയകാലത്തു് ഇതുപെട്ടെന്നുക്കിസ്തീയ

* പേരവിഹാരങ്ങൾക്കാംവുണ്ടിന് എഴുതു.

വേദപുസ്തകത്തെ ഉപജീവിച്ചുള്ളൂ. മരിറാണ മഹാകാവ്യത്തി സങ്കുടി ഒരു അവതാരിക എഴുത്തേണിവയമെന്ന് എന്നോക്കെ വിഹാരമുണ്ടായിരുന്നില്ല. വേദവിഹാരം, എന്ന നാമധൈ ത്യതിൽ ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതുന്ന ഇതു ഗ്രന്ഥം പഴയ നിയമ(Old Testament)ത്തിൽ മേഖലയുടെ നോംപുസ്തകം എന്ന പരിധി (Genesis) ലോകോപ്പുത്തിയുടെ പരാവർത്തനമാക്കുന്നു. പഴയനിയമത്തിൽ അതുകൊ മുപ്പെത്താൻ പതു പുസ്തകങ്ങളാണെന്തിട്ടു്. അവയിൽ അർലുതെത്തു അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങൾ മേഖലയുടെയും. ആ പദ്ധതിയുടെ അവലുതെത്തു പരിപൂർണ്ണമാക്കുന്ന മാത്രമേ ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു. ഇതുതന്നെ 44 വരും ഒരു ദിവസം ഒരു വലിയ ഗ്രാന്റായി പരിശീലനമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതു അതുതിയിലും പരിമാണം തിലുംതന്നെ ഇതു സാഹിത്യസംഘയത്തിന്റെ നിംഫിതി പരിപൂർണ്ണമാക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു കൈരളിസാമ്രാജ്യത്തിനു് ഒരു കമനിയത്രുംബന്ധമെന്ന് അതുക്കാണു കണക്കുടാത്തതു്? ഇതു നോംപുസ്തകതന്നെ ഭാഷ്യക്കു് ഒരു അഭിമാനജനകമായ സന്ധാരമായി പരിശോഭിക്കുന്നില്ലയോ?

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രണാതാവായ വിഭാഗൾ കെ. വി. സൈമൺ എന്ന യുവാവുമായി എന്നിക്കെ കുറേ മൂന്നു തന്നെ പരിചയമുണ്ടായിരുന്നു. എക്കിലും ആ പരിചയ തെരുതെ മെത്രിയായി മാറ്റിയതു സാഹിത്യീകരിക്കുവാനിൽ എൻ്റെ ജോഷ്യസമോദരന്നു തൊൻ ബുദ്ധമാനപൂർവ്വം കയറ്റിവരുന്ന സർസകവി മുള്ളു എൻ്റു്. പത്രമനാല്പുണിക്കരാക്കുന്നു. നല്ല കാഞ്ഞക്കളിൽ ഇടപെട്ടു, നല്ല യുവാക്ക സ്ഥാരെ ജാതിമതങ്ങളുമെന്നു പ്രോസാഹിപ്പിക്കുക ഇവ പണിക്കരെ വിശിഷ്ടത്രണങ്ങളാണുന്നു. തൊൻ പണ്ട പണ്ണേഡ ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശ്രീമാൻ സൈമൺ ബാല്യം മുതൽ തന്നെ സംസ്കാരാശാലയാണുന്നു. ഭാഷ്യകാവ്യരചന തിലും പ്രശംസനിയമായ പാടവം പ്രഭർപ്പിച്ചിരുന്നു എ

നൂർ നല്ല ഒരു സാമുത്യസ്ഥികനായിരുന്ന തന്റെ ജീവിപ്പിൽ
പറയേതനായ കൈ. വി. ചെറിയൻ അവർക്കളായിരുന്ന
ഇരുമ്പുമത്തിന്റെ അത്ഭുതതെ മുഖനാമങ്ങൾം കുസ്തിയ
സംഗ്രഹത്താവലി മുതലായ ചില കുതികൾ ഇരുമ്പു
ഇതിനുമുമ്പ് നിമ്മിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും വിനിത്വവന്നും വില്ലോ
വ്യസനായും വ്യവസായാശായന്മായ ഇന്ത്യവാവിന്റെ ദിനചര്യ
അനുകരണിയമാണെന്നും മറ്റൊക്കെ വിവരങ്ങൾ
സരസകവിയുടെ പ്രസ്താവനയിൽനിന്ന് വായനക്കാക്കി അ
ഹിക്കാവുന്നതാണ്⁹. ശ്രീമാൻ സൈമൺ അരുളേഖന്തെ
നീറു സ്ഥാനത്താൽ എന്നു അതിമാത്രം അവശ്യം
ചീരിക്കുന്ന എന്നുള്ളതിനു ധാതാങ്ക സംശയവുമില്ല. ഈ
തത്രത്തിലുള്ള യുവാക്കന്മാരെയാണ്¹⁰ കൈരളിയുടെ ആരാധ
നത്തിന്¹¹ ഇപ്പോൾ അവശ്യമുള്ളതു¹². പണ്ഡിതമഹന്ന
മാരായ പരാക്രമപരമികനാരെയല്ല.

പല അദ്ദുഡായങ്ങളായി വിഭജിച്ചിട്ടുള്ള ലോകാല്പത്തി
പല്ലം പരാവത്തനം ചെയ്യുന്ന ഒരു കവിക്കി പല വൃത്തങ്ങൾ
ഉടെ ആവശ്യം നേരിട്ടുന്നതു സ്പാദാവികമാണ്¹³. അവ
ജീല്ലാം ശ്രീമാൻ സൈമൺ ദ്രാവിഡവുംതങ്ങൾംതന്നെ
തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നതു¹⁴ ഉചിതമായിരിക്കുന്നു. ക്ലജംഗ
പ്രധാനം, ഷൈറ്റുവടക്ക്, പഞ്ചവാഹനം മുതലായ വൃത്തങ്ങൾം
ദ്രാവിഡഗന്ധികളാണെന്നും അവയ്ക്ക് സംസ്കൃതത്തിലെയിക്കം
പ്രചാരം ദ്രാവിഡത്തിലാണെന്നുമുള്ളു വസ്തുത താൻ മരുരാ
ഡ സംസ്കാരത്തിൽ ഉപപാലിച്ചിട്ടുണ്ട്¹⁵. വേദവിഹാരം വാ
യിച്ചുനോക്കിയതിൽ കവി, വാല്ലികി, ചൃംബൻ, കാളിഡാ
സൻ മുതലായ സംസ്കൃതകവിമുള്ളന്നുക്കാക്കി ചുറുമെ കൂടി
ഗാമാകത്താവു¹⁶, മുഖവെന്തചുള്ളു¹⁷ ഇന്ത്യാക്കവിഭവ്യ
സുക്കളേയും രവീന്ദ്രനാടകാഗോർ, കമാരനാശൻ മുതലായ
ആധുനിക ഭാരതീയ മഹാകവികളേയും വോൺപോലെ
സേവിച്ചിട്ടുള്ളതായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുണ്ട്¹⁸. ഈ കാവ്യ

അതിൽ നമ്മുടെ കവി ഒരു വിഭാഗത്തായ പ്രകൃതിനിർണ്ണയക സ്റ്ററും വിശാലവൃത്തായ ചിന്താശീലവർന്നരും ഒരു ഉല്പാദിപ്പവായ ഉല്ലേഖപട്ടവിന്റെയും നിലയിൽ ഓവുകമാക്കി പ്രക്ഷൃതനാക്കുന്നു. സംസ്കാരപരമിത്രത്തോട് ഇല്ലേഖ തനിനു് എത്രമാത്രം അഞ്ചിത്വപൂർണ്ണമാക്കുന്നതിനു് ഇല്ലേഖമാം ഇങ്ങയിടയ്ക്കു “കേരളസേവകൾ” എത്രത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു, ഉപന്യാസം തന്നെ ഉത്തമലക്ഷ്യമാണു് തന്നി മിത്തം ഇല്ലേഖമാം മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതാണെങ്കിലും ശൈലിവ കാവുസാമഗ്രികളിൽ തനിക്കു് ഉപയോഗയോഗ്യങ്ങളുണ്ടു് മുമാ ഭേദിക്കുന്നില്ല. ചാലുന്നാടൊരു മുഖം, കുവലയ തേതാടൊരു മിഴാ, പ്രത്യുഥതേതാടൊരു അധിരം ഇവ യോനം ഇല്ല കവാക്ക വിശ്രായമില്ല. ഇല്ല ശൈലി ഭാരതീയകവികൾക്കു പരിഷ്കരിക്കാമെന്നല്ലാതെ പരിവാജകിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നുള്ള എൻ്റെ അഞ്ചിപ്പായം ക്രിസ്തീയകവിയശിക്കാംക്ഷികളുടെ അഭ്യുദയത്തെ ലക്ഷ്യിക്കിച്ചു് ഇവിടെ നേരുട്ടി ഉണ്ടാക്കിപ്പറത്തുകൊള്ളിട്ടു്.

അതുപോലെ വേദവിഹാരം അനുനാസലുംമായ ഒരു കാവുത്തല്ലജമായിപ്പറിണമിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇല്ല ഗമ്പകാരണം ഗമ്പതിനാം ഭാസുരമായ ഭാവിയെ അതുണ്ടാക്കിച്ചുകൊണ്ടു വിരമിക്കുന്നു.

ഉംഗംഗി കു ദി .

മഹാകവി വഴീത്തോർം സംരാധണമേനവൾ¹
അവർകളുടെ അഭിനവങ്ങം.

ആയേണ കേള്ളൽവിലെ ത്രിസ്തൂപിവർദ്ധകിന്² ശായികം എല്ലാവും,
പുവസംയലക്ഷ്മിയുടെ വിലംസങ്കളിലും ചുണ്ടും, ഇതുംലഭണ്ടോ,
സംഖിതി സപതംനീമാസയുംകൊള്ളുന്നു? നേരേക്കിച്ചു, എ ഒന്നാസ്ഥിനി
ഈ സമ്മാനിലേഡം ഏതുംയാണെന്ന സദ്ഗുഹം കടക്കുംക്കരിന്ന ചെയ്യുന്നു.

അതേ, മറ്റൊരു കമനീയമായ കംപ്പുംകൂടി, ഇതം ത്രിസ്തൂപികളുടെ
ഇടയിൽനിന്നു കൈകരുളിയ്ക്കു കൈവന്നിരിക്കുന്നു.....സുതപ്രായങ്ങളായ തു
ക്കുകവാക്യങ്ങൾകൊണ്ടു നിബന്ധമായിരിക്കുന്ന വൈഖവിലിലെ പ്രമാണമു
ണിന്നുന്ന ('ഉല്പാതിപുസ്തക'ഞിന്നുന്ന) ഒരു താമസമാണ്—കംപ്പുംഗി കൂടിയം
ഭന്ന ഒരു സവിസ്'തരവ്യംവ്യംനമാണ്—തുമാൻ തൈമന്നുന്ന തുലികയം
സന്ധാരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും. പ്രമേയനിന്നുന്ന പവിത്രതയും, പ്രതിപാദന
ഞിന്നുന്ന വിചിത്രതയും ഈ കൂതിനെ ഉയർന്നിനിന്ത്തുന്ന രണ്ടു കനകത്തുണ്ണ
കളാണ്.

.....എതിനു വിശ്വാം വിജയം സിദ്ധിയ്ക്കുമെങ്കിലും വംഗിശ്വരി പ്രസംഗി
ചുജ്ഞിട്ട!

പ്രസിദ്ധപണ്ഡിതൻ ശ്രീമാൻ എ. സി. ഹാക്കേ
ബി. എ., ബി. എ പു. സി.; എ. അതർ. എസ്.
എ; എ. അതർ. സി. എസ്. (ലങ്കൻ)
അവർക്കുടെ അനുമോദനം.

.....எனக்கூடியதுகளால் நினேரம் முவரை எழன் எழன் கிடித் தொழில்களுக்குப் போல் கேள்வுகளினங்கும் மகிழுங்கிணங்கவே கிழும் ஸ்தங்கும் புமணி து மிஸ் ராம் செஸ்மன்ற துறியை ‘வேலவிமான’ குவித்து. நினேரம் முவரையை என்ற எழன் உடன் உள்ளிடுமாயினி ஸ். ஏற்கு முல்லை! மிஸ் ராம் செஸ்மன்ற அதையைக்கு என்ற முவரை சென் எதுக்கூடியதுகளால் உஸ்துகங்கொடுக்கா. அதையுப்புவிகொள்ளி மு விதமாயிரிக்கொ மதங்கவி மிக்குள்ளி ‘பாலிஸுங்காட்டு’ முதலாய் மதங் கூபுண்டுடை வேள்ளிப்புள்கூட்டுத் தினைச்சுயக்கங்களைக்கூடுதல் என்று.

“வேவியான்னிக்” மஹாத்ஸரமிதுனிக் அறங்கிலும்பெற்று வே அகல் அனுரையக்கூடு யாராக்குவதைகிடும் அதிகீர்த சமயக்காணி.

தனிக் கணப்பக்ஞன் வரணாகவுடையிலை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் அதை முறையாக விடுவது தீவிரமாக இருக்கிறது. அதை நினைவு செய்ய வேண்டும் என்றும் அதை முறையாக விடுவது தீவிரமாக இருக்கிறது. அதை நினைவு செய்ய வேண்டும் என்றும் அதை முறையாக விடுவது தீவிரமாக இருக்கிறது.

மிஸ் ரஸ் சௌமன் அமர்க்குவியேபூரலை நிறங்கண்டிடுமள் ஹல் தூதியில் காணப்படுகின்றது¹. கிழுயிவேஷபுஸ் தகவை அறக்காலப் பிள்ளை அல்லவிக்கணம்போது முதல் நஞ்செ கவிகிலை. ஒரு நிறங்கணம்போது மிஸ் ரஸ் ஜெம்ஸ் ரி விஜயம் ஹரிக்கணதென்² என்கிற பதை என்று. வேபவுஸ் தகா காவுமலூங் கரை அதிகை அறக்காலப்புதி அரசுக்குமிக்கணதீவிரியா காவுழங்கக்கூற மாடுவிலையும். கவி தென்ற டெ வாக்கு ஏகாணி³ ஹதிய வழிக்கைப்பட்டிரிக்கண ஈகல வழுக்கலையும் என்று நமக்கானாணி⁴. ஹருநேஷங் ரேவாஶக்தியதை கடல் கவி ஹபூரும் ஜிவி-கிரிப்புங்கள் என்ற தொன் ஸாலைக்கண. ஒரு தூதியில் மிஸ் ரஸ் சௌமன் விஸ் துறைய விகாரையை புதூரிப்பிக்கானாணி⁵. மிஸ் ரஸ் சௌமன் கடல் ஸால் தூதியெயித்தான்ஸானாங்கு ஒரு தூதியிடை காலோ வரியும் ஸூ கூமக்கா. “ஸுக்கி பூங்கா” முதயங் பல வழிநூக்கலிலை கவியிடை டெ ஸ்ருவிஜன்காம் தெலிவெறுகாள ராணி⁶. ராஸ்ருதியிடங்காம் காவுக்கல்கிற ஸாலைநெமக்கு ஹஸாபக்காஷ்கமங்கிடுமள் காளாநாங்கு⁷. என்கால் ஒரு கவியிடை காலைக்கிற காங்கரைங்கலைய டெ ஸ்ருதி பெஞ்சங்கும் ஸுக்மரங்கல்கிற காவேரிப்பகாங்கலையினின்று. ஸாலைநெமக்காலைய கவிகருக்க் கால ஸாரிக்கணதைப் பிஸ் ரஸ் சௌமன் குதுபுதி புதை வேள்வாக் காக் பார்வதை என்று நெடுவித்தை என்ற காலை.

എൻഡേരു സ്വന്തമാന്നുണ്ടെന്നു ഉള്ളമർജ്ജനാതിനു ഇത്
കംപ്യൂട്ടറിന്റെഫോറ്റോഗ്രാഫുംഉല്ലഭിക്കംവുന്നതാണ്⁹. കംപ്യൂട്ടറിലിപ്പംബന്ന ഒരു
ഡാബും തൊൻ ഇതിൽ കാണുന്നില്ല. തുരുന്നാൻ ശ്രദ്ധിന്നാരിയക്കാണ്ണംപോലു
അവന്നുണ്ടുന്നു. റൈറ്റിംഗ്മെഴുയ്യം മറ്റും കംപി പ്രസ്തുതിക്കുന്നതു¹⁰ ഏതു എല്ലാ
മായിരിക്കുന്നവുമുണ്ട്.

“ଉରକୁଣ୍ଡିବାନ୍ଦିପାତର କଣ୍ଠକରୁ ମରି ମରି
ତରିକେଣେଠରକେତୁ ଶିଖିଯାଏ କାହାରୀରଙ୍କ ନାହିଁ

கனிக ஒளியும்பு நிலைநட விழுதுகளில்
கண்ணுடோய் கிடைவிது கொலேபோலெ.
ஊழுதிக்கிதகால காஷுதங்க விவரமா-
யிருகால மாக்காதுகளிலுத்திது;
ஏற்ற கூடார் கங்காநிதிகளுமிடை காஷு!
மன! மினவி ஞவித் திளைகிடுகினாமோ?
உறுதே வெடின்னிடு சுறுக வரவுதோ?
ஸாஞ்செஸ்டாங்குடும்கி செய்கொசு நவஸுத்தி?
வாங்வழுதிக்கிலுமாறுமான்னோ? வரி-
ஜூங்காங்கூக்கலுபேசுதுமோந்துக்காங்க.
ஏங்காரதுவுமூல மாக்காதுகளை
தூாக்கிவியா கவன்கிலூரு வாங்வா-
கேரங்கியு, சேங்காநியு, துவரங்கு அக்கி-
உங்குரங்கபால க்கியங்கு புரங்கு,
புனிதிகெங்கு த்துக்கங்கியு, வங்கூநு,-
மனுவிதாய காதுக்குப்போய்கு,
பாங்வாயா, மாங்காமோங்கா நாங்கிக்கு,
உபங்காங்குவள்ளுக்கு மிளிக்கு,
உழுஸ்தக்குலும் போலிக்கு பிழீக்கா,
நைலும்பு காயிமளை வெழுநா ராஸ்கூநு
ஏநுக்கை வினிக்கூகிலுத்தாரிக்கு போங்கு.
பாங்குமாங்கு கங்காநாங்கு ஸாங்கிஸ் ஸுத்தியின்.
ஸங்குங்கியங்கியு கைகிடையங்கிதா திவு-
ா ஸங்குங்கிக்காகிலேக்களையங்காக்கப்போன.
கிடப்பேனிக்கூநு காசிவிக்குங்காரு
பொந்கைளாவழுதை யட்குலேங்கிதூநு
துந்கைகாநிதிவிளங்கவும் தாங்கலிங்கங்
வெந்புங்கு பூநுலை சுங்களாமங்குங்காந.

അക്കന്ന പാണ്ഡവന്മാരനുമാൻ നില്ലും
പിംഗളുകൾനില്ലും തിങ്കിന ചികിത്സക്കി.
കംഗളുക്കമലിന്നും സംഗ്രഹന്നുവും നേരി—
ആരുംഗരമരന്നെന ടാഴ്യം ദ്രംഗരക്കന്നരുപോലെ
കംഗികിവബള്ളട അംഗവല്ലുറി സമം—
ലിംഗ്രു നിസ്ത്രുതനന്നയാൻ ദംഗാല്പ്പുനൈന്നേ.
വിന്ധ്യം സർബ്ബപ്രോപരം! നിന്മം വ്യംപരംക്കം
ഭൗമംക്കരില്ലു നീ ദൃഢിവന്നെ ഉപരംഗിയും.
അന്തുഗാധയായ് മുചിനംഡിഞ്ചും പ്രണയത്വം
അന്തുഗാധയാഥും സമത്വിയരമന്നോ വേണ്ണ.
എക്കംതജിവിതനെ ആക്കന്നപ്പുക്ക് കവമംക്കം;
രേംഗംഖിവേം നീകി യംഗരംഗുമാളിട്ടം,
ജീവിതം രൂണമംക്കം, നിമിഷം ദുരമംക്കം,
ഓവനംക്കിയേരെ വഴിത്രം, നാളുമംക്കം,
ങങ്കയെ നിഷ്പക്കംസിക്കം, ഏ റൂമം വേർപ്പെട്ടത്രം,
ക്രൂംവല പൊട്ടിച്ചിട്ടു സപംതരുപ്പുവിലെത്രത്രം,
എത്രതാനിതില്ലും സാധ്യകളുംനൈതെന്നക്കി—
ലഘ്യതാമിസ്രൂത്യൈം സപ്രദ്ധ്യായ് മാറ്റും പ്രും.
അക്കന്നവുമനന്നവു മസ്തിത്പരമിവ ദൂനം
ലീനകാംഡംവിൽ നിന്മിക്കംനൈരാളുകീട്ടം
അതനുഭിരംഭി വീത്രുമി പ്രോപംനം
മുന്നന്നീക്കാണ്ണക്കിന്നൈത്തും സ്വിശാശ്വയം.
ആക്കന്നവസംമംസുമേംബിസ്പുവിലുണ്ടി—
ടേരതിനന്നാക്കയും ഒവ്വുള്ളുമം നിന്മക്കിൽ:
രാമനീയക്ക്രേതും വിഭാവിതതുപം
മാമക മംസംസ്ഥികയു തമ്മുടെ ദംഗാല്പും.
നാന്നിൽ നിന്നിവരു സകസ് ത്രയേരകര—
ഉത്തരവാക്കുലും നാലിയൈന്നിവകു പേരം.
അതിനാൽ ജാനയിരുന്നിക്കുമംശപ്പും—
ആതുവാസ്ത്വംവരംനാഡിയായം സപ്രദ്ധ്യയിൽ

പുഞ്ചൻ സർപ്പംതന്നും സംഭവിക്കുമ്പോൾ മു-
മിൽസ്ത്രിക്കിളം ദയാജീവി പരബീവിഹിച്ചം.”

അനന്നം പ്രതിംബംവരും സുരിക്കിയെന്നും ഒരു കവിക്കല്ലുംതെ ഇന്നും
കംപ്യൂഞ്ചക എഴുതുവാൻ സംധിക്കുന്നതല്ല.

ഇപ്പോഴാണ് പധ കവികളിം കംബഗതിയെ പ്രംഥിച്ചു് കംബത്തിൽ ഉള്ളി
ച്ചു് വിസ്തൃതനാമാക്കളായിട്ടും ഒന്നും സന്തതികൾ “ഒന്നും അംഗങ്ങാം മോഹിനീപ്പാലെയും, വിശിഷ്ടിനീപ്പാലെയും മിക്കവന്നപ്പോലെ
യും പ്രതിംബംവരും ഒരു കവിയുണ്ടായിരുന്നു” എന്നു് ഈ കവിയെങ്കിച്ചു്
അംഗിമാനപ്പറ്റും പറയുന്നായിരിക്കും.

സാമുത്രപ്രഭാവനന്ന് രാജഗ്രൗണി പി. കെ. നാരാ
യണപിള്ള ബി. എ., ബി. എൽ.

അവർക്കളുടെ അഭിപ്രായം.

.....ഒങ്കുസ്തവവേദപ്രമാണ്ഡലിൽ നൊൻ നില്പിയുംതന്നല്ല. അതു
കൊണ്ടു് ഈ പ്രവസ്യാലൈ വസ്തു, മുലഗമ്പണിക്കിനും എത്രമാറ്റും അംഗി
നാംഗിരിക്കും എന്ന പറയുവാൻ തുനിഡുന്നില്ല. എൻ്റെ സന്ദേശം ച
രീരാജ മഹൂദ്ധതിലുണ്ടോ. സംബാരണ ഒങ്കുവാദവഭക്തകു ദാഷ്ടിലേക്കു
വിവരംനാംവസ്തു കണ്ണിട്ടുള്ളതു പ്രംബനം പൊതുവേദാശ്രി കേരളസംഘിത്യവി
മിക്കിങ്കിനും വിഭിന്നമായ വിധത്തിലുണ്ടോ. ശാരതകൊണ്ടു് മരംപരമരയ തം
സ്ത്രീജന്മാഖ്യാപിക്കുന്നതിലു് അവധിട്ടെ സംബല്പം എണ്ണിനെന്നുണ്ടും, സം
ഹിത്യാല റിത്യാല പൊതുവിൽ ഉദയരജിക്കുക്കൂടു ആകാശാഖിക്കുന്നതിലു് അവ, ആ
പഞ്ചാംഗഭാളുന്നാംബോൾറു വിശ്രദിംസം. നിശ്ചാരകട്ടു, ഒങ്കുവാദവേശ
നൈ അംഗുഖ്യവക്കുട്ടി ആരംഗനിവിശ്രദിംബായ റിംഗിയിൽ കിഴിപ്പംട്ടു മുതലാ
യ മുത്തുംബുള്ളും സംബാരണ സംഹിതയുണ്ടെങ്കിലും അഭ്യം
റിതിയയും അവലുംവിച്ചു് ഈ പുസ്തകം പ്രവസ്യിച്ചുകരണം. അതുകൊ
ണ്ടു നിശ്ചാരകട്ടു തുടി പേരുതിരിന്നുന്നതിക്കുംതെ അബ്യംശഭരംബാധാനാം കിഴി
പ്പംട്ടു മുതലംയ ഗമ്മാഭാളുടെ കുടിനുക്കുന്നതിലു് അംഗമാധിരിക്കു
നു. ഒങ്കുസ്തവക്കും അംഗുഖ്യവക്കും പരസ്പരംബരക്കുംവായ ഈ പ്ര

സ്ഥാനം അഭിനവന്നീയുമരക്കും. വിവിണ്ടതക്കു പരിധിയിലു പരസ്യമാവയും സ്ഥാപനങ്ങളിൽക്കൂടി മുഗ്ദാദിവശ്വര ആജിയും ഇങ്ങനെ ഒരു പന്മാധി എന്ന സ്പീക്കറിൽത്തു സ്വിഡേഷം സഞ്ചാരപ്രക്രമരക്കുംകും. സംശ്ദീര്ണങ്ങളും മുഖം കേരളസംഘിത്യുന്നതിലും നിശ്ചലക്കൂട്ടു പരിപ്രയമാണി നവീനതിനില്ലെങ്കും എത്ര ഏറ്റവും കുറവാണ് വിചാരിക്കുന്നു. മഹിയുപോയ പേരായുംനിവെപ്പുവൻകുക്കുക കേരളിയവിപ്രക്ഷേപനങ്ങളിൽ ഭാവയിൽ വളരു സൗഖ്യമാബന്ധത്വായിരുന്നു. സംശ്ദീര്ണകാവുന്നടക്കാജികളിലെപ്പുവനിന്നുണ്ടായിരുന്ന പരിജ്ഞാനം ഏറ്റവുംപ്രശ്നപ്രാഥം വിനോദപ്രേക്ഷകനിടുണ്ട്. നിശ്ചലങ്കു തുനിയിടം അനുസ്പദിപ്പിക്കുന്നതുകുക്കുന്ന പരസ്യം മുന്തുക്കുത്തിനും സംരഹാലമ്പ്പുത്തിനും സം ഹിതും നിസ്തോംഞ്ചയും മുന്നായ ഫോറംഗൾമുന്നരയ ഒരു ഉപകരണമാണ്. അനുവചിയായി തിന്നാൻമാറ്റിയും മതഃക്കു പരസ്യം മുന്തുക്കുത്തിനും നാട്ടംബന്നും ഒരു നാട്ടുകുത്തിനും കുറവാണെന്നും ആ നാട്ടുകുത്തിനും കുക്കുത്തിനും പരിജ്ഞാനം സംഖിത്യുംപിഡിക്കു മുന്തുക്കുത്തിനും നാട്ടുകുത്തിനും സംരഹാലമ്പ്പുത്തിനും സംയന്നമാകുന്നു.

എറണാകുളം മഹാരാജാസ് "കോളജിൽ ഇംഫ്രീഷ്" വല്ലാഹ
സുൽ പി. റൈറ്റന്റ്സ്പ്രാർ എം. ആ. (ബാണേഷ്ട്"സ്")
അവർക്കുടെ അഭിപ്രായം.

മുന്നാൽ മലയംഗസംഹിതയും അടുത്തകലയിലേക്ക് തിക്കവരും ചെയ്യും

സംഹിതയ്ക്കിന്റെ അപോപ്പ്യായം മഹത്തുകിട്ടാണ്. കണക്കാലൈപ്പട്ടവനിട്ട് ഒരു നീസിയും നീതിയിൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടിട്ടുണ്ട് ലഭ്യമാക്കംവും ഒരു സംശയ കേവലം അംഗീകാരം നിന്മിത്തമാനംതന്നെ ചുറയേണിയിരിക്കുന്നു. പത്രങ്ങൾ, ഇപ്പോൾ ഇതു! നീ സംതീയസംഹിതയുടെരേഖാധനങ്ങളിൽ അനുറദ്ധരാധനയും ഒരു പുതിയ ജോംതിഎഴുപ്പം ആവിശ്വിച്ചിരിക്കുന്നു! അപ്പുത നാണ്യങ്ങളം മുഴുവൻ അതിനാൽ ഉട്ടീപിതൃവുമായിരിക്കുന്നു!

.....മലയാളത്തിൽ നീസംതീയവേദങ്ങൾ അധികരിച്ചും ഇതും വഹിപ്പിക്കിയ അവിധിപുഞ്ചാഡ്രിലെഴുത്തുപ്പെട്ടിട്ടിട്ടുണ്ട് ഒരു മനോധരമായ ഒരു മഹം കംബം വേരു ഇല്ലെന്ന നിസ്സുംഡയം ഉള്ളഘോഷിക്കാം. ദൈവവാഗ്മിയു നിന്മവേണി കേരളത്തിൽ തുവുതെഴുത്തും ചെഫ്പിട്ടിട്ടിലെതന്നേരം, അതുത സനായംണ്. നീസംതീയസംഹിതയ്ക്കിന്മാറ്റി ശ്രീമാൻ ദൈവമാർത്തിരി ഏവിഹംഗം”കൊണ്ടു സംധിച്ചിട്ടിട്ടിലെതാരു സംമാന്യേന പറയംവുന്നതം ണം. എഴുതും എന്നോ കൂതിക്കു സംഗ്രഹം പറിച്ചും, അധികിനി റബിച്ചും, ലക്ഷംകൊംബിട്ടിട്ടിട്ടുണ്ട് ഒരു കണാംതരം വാസനാകവിയാണും. നീസംറാ ദൈവമാർത്തി എന്ന “വേദവിഹംഗം”നിന്നും പല ഭാഗങ്ങളം മുവുറപ്പനംചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഈ കൂതികിനി കംബനാ സമർഥനിയമുണ്ടാക്കുന്ന അഭ്യക്രാന്നങ്ങൾ, ഒരു അംഗത്വി, ആയഞ്ചേനാമ്മല്ലും, വള്ളുന്നകളിട്ടും തന്മാത്രപം എന്നിവയെ ഒരു തന്നെ അംഗനിച്ചിരിയും അധികമായിരുപ്പുകൊഞ്ചു. ലഭ്യമുള്ളതിലെ ഒരും നീസംതീയ പേരുപുസ്തകക്കം മഹത്തുകിട്ടുകയും, ഒരു ഉന്നമ ബം ഹിത്രുഗ്രന്ഥമനനനിലയിൽ ഇതിനെ സ്വീകരിച്ചു മംഗിക്കുമെന്നാണും. എന്നും അഭിപ്രായം. എന്നെന്നാൽ മതം, സമൂഹം, ജാതി മതപംജവയിലും കൂതുലമവുത്തുംസംജീവിലും ഉംഗ്രീസിലും അഭിഭൂതപോക്കും തും പോകുന്നതുമാണും. ശാൻ വി.ഓംറിക്കുന്നതും;

പ്ര ഷ്ടോറ വന *

(സംസകവി ദൃഥർ എഞ്ച്. പരമനംപ്രഖ്യാനികൾ.)

ഗ്രീമാൻ കെ. വി. സൈമൺ അവർക്കരാരച്ചിട്ട്
“വേദവിഹാരം” എന്ന കിളിപ്പാട്ടിന് ഒരു പ്രസ്താവന
എഴുതണം എന്നിക്കെള്ളിടത്തൊളം അവകാശം ഇതരരാജക്കാർ
ക്ഷംതനെന്നാഖല്ലേന്ന ഗമ്പകത്താവു് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതിൽ
പക്ഷാന്തരം എന്നിക്കുമില്ല.

“ബാലനാമിവൻ പതിനൊന്നാക്കം വയസ്സിന്റെ
ലോലാം ഭംഗി * തന്നിൽ പതിയെച്ചരിക്കേണ്ട
ഗ്രീലനാമേതു കവിവയ്ക്കാൽ സമസ്യാടി
മുലകപരിക്ക്ഷണാംഗമസ്തുപാത്രമായു്

അക്കവിവയ്ക്കു തന്റെ ഷഷ്ഠിപ്പുത്തുത്സവത്തി-
ലുത്തക്രൂലക്രൂരാലം ഭാഗഭാക്കായി താനം
അതുത്തമ്പ്രേരണ്യോലാഭമമഹാനാഭാക്കവാൻ
നിത്രമീശപ്രേസാട്ട പ്രാത്മിച്ചുകൊണ്ടിട്ടുന്നുണ്ട്.”

ഇത്രാദിയായ ‘കേക്ക’കൊണ്ട് എൻ്റെ ഷഷ്ഠിപ്പുത്തുവാസര-
ത്തിലണായിരുന്ന മംഗളാച്ചാരണാത്തിനു് ഈ കവിമയും
‘ആതി’ കുട്ടിയിരുന്ന സംഗതിയും താൻ വിസ്തരിക്കുന്നില്ല.

മഹാകവി ‘കട്ടകയെത്തിൽ വരിയാൻമാപ്പിളു് അവർ
കരം റിമ്മിച്ചുചുട്ടിപ്പിച്ചു “ആഭേദ്ധവിജയം” എന്ന മഹാ
കാവ്യത്തിനു മഹാകവി ഉള്ളാർ അവർക്കരം എഴുതിയ അവ
താരികയിൽ “ക്രിസ്തുവാനികളിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു മഹാഗ
ന്നമം നിർമ്മിക്കുന്നതിനു രണ്ടാമതൊരാം ഇല്ലെന്നാണ്തിരും
നിവീവാദമാണു്” എന്ന പരിയുകയുണ്ടായി.

ആ പണ്ണുക്കിൽപ്പറ്റാൻ സവിശ്വരമായ അഭിപ്രായം ചൊൻ മുഴു മിച്ചനും നൂഹ-ാഞ്ചിലെ ‘മലയാളമനോരമ’ യിൽ എഴുതിയപ്പോൾ മേൽവിവരിച്ചപ്പുകാരം അവതാരികയിൽ കാണുന്ന അഭിപ്രായത്തെപ്പറ്റി താഴെപ്പറയുന്നവിധം വിമർശിച്ചിരിക്കുന്നു:—

“സുക്ഷ്മപ്രകാശ അവതാരികാകത്താവു” ഇങ്ങനെ വണ്ണിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടാണെങ്കിലും നേരംതുറേണ ഉള്ള സാമ്പായികപ്രവൃത്തികളിൽനിന്ന് പിന്തിരിഞ്ഞു” സാഹിത്യസരണിയിലേക്കെ യാത്ര തുടന്നാൽ അചിരേണ്ടതനെ കട്ടകയെ തിരിച്ച ചെറിയാൻമാപ്പിള്ള അവർക്കളുടെ അനന്തരപദാരോഹണം ചെയ്യുന്നതിനു ക്ഷാഗ്രബുദ്ധിയാണ് കെ. വി. സൈമൺ അവർക്കാവർക്കാം സാഖ്യമാക്കുന്നാണ്” എൻ്റെ വിനീതമായ അഭിപ്രായം.”

ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്ന എൻ്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ എത്താണ്ട് വിശ്വാസം തോന്തിയ മലയാളമനോരമ ഒ.ആധിപർ ത്രീമാൻ കെ. സി. മാമൻമാപ്പിള്ള ബി. എ. അവർക്കൾ, സൈമൺ അവർക്കളും “ബൈബിൾ കിഴിപ്പാട്ടുകൾിച്ചമയ്ക്കുന്നു”മെന്നു നിർബന്ധപൂർവ്വം താല്പര്യപ്പെട്ട കയ്യാംഡായി. മാമൻമാപ്പിള്ള അവർക്കൾ ഇങ്ങനെ അവസരാന്തരം നിർബന്ധിച്ചതുകൊണ്ടും, ചിത്രമെഴുത്തുകെ. എ. വിജീവ് അവർക്കൾ കവിയെ ഗുന്ദനിശ്ചാരം തിരിച്ച പലപ്പോഴിം പ്രൂരിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടും “വേദവിഹാരം” എന്ന ഇതുണ്ണാരമേരിയ കാവ്യം ഇതുവേഗത്തിൽ പുറത്തുവരാൻ സംഗതിയായതാണ്”.

“കാരാബുധയ്യു സുമത്ര! കവിതാവകാരേ-
മൃഡാബുധയായ് കമലയോനി നമ്മക്കതനു.”

എന്നിങ്ങനെ രക്കണ്ഠ മുത്തേട്ടത്തുതു നാരായണൻപോരി അവർക്കൾ സദർഭവശാൽ മലയാളമനോരമയുടെ കവിതാപംക്തിയിൽ എഴുതിക്കണക്കിക്കുന്നതു പോലെ സൈമൺ

അവർക്കുള്ളടക്ക കുടംബപാരമ്പര്യ, സാമൂഹിക്കൃത്യപരമ്പരയിൽ
ബാധിതമാക്കിയെന്ന എന്ന ഒരു മുഴുളുംവശസംവശാരജനിൽ
കരയാൽത്ത കാലത്തെ പരിചയലംകോണ്ട് എനിക്കേ പ
റയാൻ കഴിയും.

തന്റെ മുഴുളുംവശസംവശാരജനിൽ (മാനൗഭാവിക്ക്)
ദേഹവിശ്വാസം ചെയ്യു കെ. വി. ചെറിയാൻ അവർക്കുൾ
സംസ്കാരത്തിലും ഖംഡ്രിഷ്ടിലും തമിഴിലും പരിജ്ഞാനം
സന്ദേശിച്ചിരുന്നതിനു പുരും മലയാളഭാഷയിൽ പബ്ലിക്കേഷൻ ചെയ്തു
ശുണ്ടാണെങ്കിലും എഴുതുന്നതിൽ നിപുണനാം നല്ല വാസനാ
കവിയുമായിയെന്നു. ഇതേമാം സൈമൺ അവർക്കുള്ളടക്ക
ഒരു പാഠാഭ്യാസം മുഖ്യമായാണെന്നു പറയാൻ അവർക്കുള്ളടക്ക
ഒരു പാഠാഭ്യാസം മുഖ്യമായാണെന്നു പറയാൻ അവർക്കുള്ളടക്കം

“പ്രഭിപ്പിതോ ദിപ ഹവ പ്രഭിപാൽ”

എന്ന പരിശീലനത്തുപോലെ തന്ത്രാലോഗനായ മുഖവിൽനിന്നു
സംക്രാന്താഭ്യാസം¹. ചെറിയാൻ അവർക്കുൾ അക്കാദമിയിൽ
രചിച്ചിട്ടുള്ള റാലി പബ്ലിക്കേഷൻ ഗാനഭാള്ളം ഒരു സാമൂഹിക്കൃത്യ
സംഖ്യാതാവായിയെന്ന ‘കോട്ടക്കുരുത്ത് നീലകണ്ഠൻചാനാർ’
അവർക്കുൾ എന്നു കേരിക്കുകയും ആ രേഖയിൽനിന്നു
വേന ചെറിയാൻ അവർക്കുള്ളടക്കമായി പരിചയിക്കുന്ന ഫിം²
എനിക്കേ സംഗതിവരികയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്

സ്വപ്നവനമായ കന്നുക്കുരുത്തുവിട്ടിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടു
ഒരു മരിസ്കൂളിൽ അല്ലൂപകവുംതിരേകിയെന്ന് ചെറി
യാൻ അവർക്കുള്ളടക്ക അനേന്തവാസിയായി പറിക്കുന്നോടു
(എതാഴി പത്രത്താ പത്രികനാന്നോ വയസ്സു പ്രായമുള്ള
പ്രോഫ.) ആണും സൈമൺ അവർക്കുള്ളടക്ക താൻ ആലുമായി
കണ്ടതും³. “മുഖ കട്ടിക്ക വിസ്തൃതിയിയമായ കവിതാവാസന
യുണിറ്റും, പാര്യ പിഷ്യാസും സ്പയം പബ്ലിക്കേഷൻ
നാം, സ്കൂളുംസമസ്യകൾ ഇട്ടുകൊടുത്താൽ അഭിരാജ്യാദിസംഘം

അരതുക്കളേ പുരിപ്പിക്കാവെന്നെന്നും ചെറിയാൻ അവർക്ക് എന്നോട് പരകയാൽ അന്ന ചില സമസ്യകൾ താൻ കൊടുക്കുകയും ബാലൻ അവയെ അസ്ഥിഷ്ടമായി പുരിപ്പിക്കും ചെയ്യിട്ടുള്ള കൂടു ഇപ്പോഴം എൻ്റെ സ്ഥിപമത്തി പണ്ട്”

ജൈഷുനിൽനിന്നും സംസ്കാരാശയുടെ അതു മഹാം അദി പരിച്ഛേഡിം സപ്രയത്നം നന്നകൊണ്ടുമാത്രം ആ ഭാഷയിൽ അദ്ദേഹം വൃഥത്തി സന്ധാരിച്ചു. ആ ഇടയ്ക്കും സംസ്കാരാശയുടേപേണ എൻ്റെപേരുക്കുത്തിനും നില കുത്തുകൾ എന്ന അതിലുപരതന്നുനാക്കി എന്നുള്ള കാര്യം ഇവിടെ മരച്ചുവക്കാൻ താൻ വാഹരിക്കുന്നില്ല. കാവ്യം, നാടകം, അലങ്കാരം, ചുംകരണം, വേദാന്തം എന്നീ ശാഖ കളിലുള്ള പ്രഖ്യാനങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഇദ്ദേഹത്തിനും നാത്ര പാരാധാരവിഷയങ്ങളും അംഗങ്ങൾ സപ്ലാഷ്യാപരിശീലനത്തിനു പുറതെ തമിഴ് തെലുക്ക്, കർണ്ണാടകം, ഹിന്ദി, ഉർദ്ദു, ഇംഗ്ലീഷ്, ഗ്രീക്ക് എന്നീ വിവിധഭാഷകളിലും സപ്രതിനു മത്താൽ ഇദ്ദേഹം പരിചയം സന്ധാരിക്കുകയും ആ ഭാഷക ഭിലുള്ള ശതാർപ്പരം ഗൗമണം അവധിതിപ്പും പഠി വിജ്ഞാനം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യിട്ടുണ്ട്. ഇവയാൽ ശ്രീക്കം തെലുക്കം പരിക്കരണവാദം ആ ഭാഷകളുടെ വ്യാകരണങ്ങൾ സപ്രയം പാലുമാക്കിട്ടാണു എന്നിരുത്ത്”

കവിയുടെ ഇടക്കാലങ്ങളിലുള്ളപരിഗ്രാമം മതപ്രസംഗ കൂദം നടത്തുക, മതസംബന്ധമായ വാദപ്രതിവാദങ്ങളിൽ ഒരുപ്പുട്ടുക, സപ്രക്ഷേപണമാരാനുംചെയ്യു അവാണും നിശ്ചിക്കുക, മാസികാപ്രചരണംചെയ്യു കു എന്നീവായായിരുന്നു. മിസ്സർ നൈ.മൺ വളരെ ചെറുപ്പുത്തിൽത്തന്നു പ്രാമാഖ്യിക പാർക്കുകയിൽചേന്ന് ജയിക്കുകയാണു. തദനാശം ജൈഷുന്നു നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന സ്കൂളിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ഇങ്ങപ തെത്താനുംവത്സരം അശ്വഭ്യാപകവുത്തി നടത്തിയപ്പേരേഷം ജാലി പരിത്രജിക്കുകയുമാണു “മെയ്യുത്ത്” സംഗ്രഹിതവാസന

குடி ஓய்வஶாலை லதிஷ்டிக்ஷன் கவி அரசுபாலுதமண்ணூல் மூலக்குறிச்சுப்பர் சாம்பால் நிர்மதித் “குளியியஸாலீத ரதாவாலி” என பேரில் ஒரே ஏழாம் புளில்லீகரித்தி கூடுதல்

കൂടംവുകായ്യുന്നുണ്ടായിരത്തിൽനിന്ന് നിരോഷം വേർപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥകാലക്കേൾപ്പനിരതനായി ജീവിക്കുന്ന കവി, മുന്നുമതറുന്നമണ്ഡലിൽ അപാരമായ പാണ്ഡിത്യം സന്ന്യാസിച്ചിരുത്തേണ്ടാലും ദൈവത്തിനിരാപദ്ധതികളായ അന്നേകം വൈദികവമതറുന്നമണ്ഡലം പരിച്ചു നില്ക്കു പാണ്ഡിത്യം സന്നാഡിച്ചിട്ടാണ് “വിഭവാൻ” മുതലായ പരിക്ഷകളിൽ വിജയംപ്രാപിച്ചുശേഷം “പാണ്ഡിതമഹന്നത്പര” തിരിന്നെന്ന തികച്ചുപ്പിലാൽ മുരക്കിട്ടാണുന്നരായ വിഭവങ്ങൾക്കവികളിടെ കവനാണെല്ല ‘വാമനഗിക്കുന്നായെന’ അനുകരിച്ചു കവിതചെമച്ചു’ “നിത്യം ധരിത്രാം വിജയതു” “വിയദധിനായകരഞ്ഞിയോടടക്കാം” എന്നം മററമുള്ള അവാദാഭ്രംശങ്ങളും അബവല്ലം മേഖലയും പാണ്ഡിതസമക്ഷം കെട്ടുകെട്ടായി തട്ടിവിട്ടുന്ന ഇക്കാലത്തെ ചില “വിഭവാനാൻ” ഫ്ലോലെ ഏതാദൃശ്യപരിക്ഷകകളിലെന്നാലും ചേരാൻ യഥാത്മ്പാണ്ഡിതനായ കവി ഞാർസുകുമം പ്രഭ്രംഖിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും തത്പരിക്ഷാത്മം പിപറിഷ്ടങ്ങളായ പലരേഖയും ഗ്രഭാവുവാം പരിപ്പിച്ചു പരിക്ഷാവിജയികളാക്കിട്ടാണ്.

தான் கை பிழைச்சுவிற்கு வோகவிம்பலத் தால் கூடாய கவி டாவுஸ்-மாண்டி “நிராகாலம்” என கை அத்துவமல்துமாய வளைகவனம் ஸ்ட்ரீல் விகுபியிதவுத்ததிற் கிழ்ச்சு என்கை பேக்குத்தின் நாதின் ஸவிஸ்ஸுமாய ரங்கிப்ராய் தொன் அனா பலு ஞபேள கொட்டாதிட்டாப்பாயில்ளை. விபொனாய கவியை ஸ்ஸமுதாய-நிலுத்துவரேக்கால் வெறவுமாறாலோ பூ யேள அரிவிட்டும் அதுவித்து வஜ்னது, என்ன தொன் ப ரங்கால் அதொடும் அவாஸ்ஸுவமாயிரிக்கையில். ஸபகி

യസമിംശായതിലുംപ്പോട് ചിലർ കവിയുടെ നേന്നസർ്ജ്ജികമായ സ്വർച്ചാത്തയെ മനഃപൂർണ്ണം മറയ്ക്കാൻ, മറീക്കാൻ എരിഗ്രമിച്ചാട്ടണഞ്ഞിലും.

“യദി സന്തി ഗ്രനാഡ പുംസാം
വിലസണ്റേവ തേ സ്വയം
നഹി കസ്ത്രരികാമോദ
ദ്രൂപമേന നിബാആൽത്തേ”

എന്തുകൂടി അഭിജ്ഞവചനപ്രകാരം സൈമൺ അവർക്കുള്ള ഒരു ലൈഖിക്കാനും തൊഴിക്കാനും അവരുടെ അഭിജ്ഞത്തമായ ഗ്രനാഡയോരണി, സദ്യോപരി തെളിഞ്ഞു കാണാൻനുംനും സംഗതി വന്നിട്ടുള്ളതു”

ഈ കവിതയ്ക്ക് പണ്ഡിതനായ ഒരു മഹാകവിയാണ് അവാതാരിക എഴുതാനിരിക്കുന്നതെന്നാറിയുന്നതിനാൽ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ കവിതാരീതിയെപ്പറ്റി രംകഷരംഗേം ഒരു ദിവസം ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. കവിയുടെ ഒരു ഷോട്ടാക്കടി പ്രസ്താവനയോട് സംബന്ധിപ്പിക്കണമെന്ന് എനിക്കു വാഞ്ഛയുള്ളതിനാൽ ആ ഷോട്ടാ ഒരു മഹായാപദ്ധതുംപേണ താഴെ ചേരുത്തുകൊള്ളുക!

(മഹാഘാട്ടം)

ഗ്രസപതപം പൂണിക്ഷാത്രം, വലിയ തല, വിശ്വ-
ലാദമാക്കം ലല്ലാടം
വഞ്ച്ചോകതിതപം, സപ്തച്ചിലുക്കന്നപടിമാ—
വക്ഷംപ്രസ്തുത്തപം
അസപാത്മപ്രീതി, തേജസ്സ്തുരിതമുവ, മിതേ
മട്ടിലെഞ്ഞക്രഷ്ണവാനാ—
മി “ബല്ലുമണം”കൊച്ചുമർത്തുൻ സുമതി പോടി
പോടിപ്പു ഉസംഗാലുവാഹം.

* വേദവിഹാരങ്ങിലെ എഴുതിയതു്.

ഗ്രന്ഥകത്താവിശ്വർ മുഖ്യം.

കേരളക്രമസ്വാനികളുടെ ഭടയിൽ സാഹിത്യജ്ഞനാന്ന
വും കവനകലയും വളരെ കഠവാണെന്ന നാട്ടിൽ പരക്കെ
യള്ളി ജനസ്ത്രാദത്തെ സുക്ഷ്മപരിശോധകമാക്കി സാമ്മതി
ക്കാതെ ഗത്യൂതമില്ല. എന്നാൽ അവജന്തെ സമീപവ
ത്തികളായ ഹിന്ദുക്കളിൽനിന്ന് അഃവക്ഷണായിട്ടുള്ള ഈ ഭേ
ദം സ്പൂഷ്ടിയിലുള്ള റക്കരാഡകൊണ്ടല്ലെന്നാജീതു “നിർവ്വിവാദ
മാത്ര. അങ്ങിനെയെങ്കിൽ കെങ്കുവാജുടെ കവനാഃാടവ
തതാം” എന്നാണോ യമാത്മനിഭാനം? എന്ന ചോദ്യത്തിനു
എന്നിക്കെ പറവാനുള്ള പ്രത്യുക്തി ഹിന്ദുക്കളിൽ കവിതാവാ
സന്നദ്ധ അക്കരീഡ്യുസ്തന്നതായ അവജന്തെ ടരിതഃധിതി
കൾ ക്രമസ്വാനികൾക്കു ഉല്ലാത്തതുതനു എന്നാണ്. ഏ
തദ്വിഷയകമായ ഹിന്ദുക്കൾക്കു വിശേഷാലുള്ള പരിത്ര
സ്ഥിതിയെന്നും നാം അനേന്ത്രിക്കുന്നതായാൽ അതു
അഃവക്ഷ എത്രപാരായണാതിനുള്ള മതലുന്നമണ്ണളംകയും
താഴുശമംയെ മറ്റൊരുക്കിട്ടുന്നതും സാഹിത്യരൂപാംതനു
എന്ന ശരിയായി സമർപ്പിച്ചാൻ കഴിയും

ഈ നിഗമനം എത്രയും ശരിയായിട്ടുള്ളതാണ്. ഒരു
ഹിന്ദുവിശ്വർ ക്രമസ്വാദപ്രാരാ ജനനംമുതൽ മരണംവരെ
യും അതുതനിഷ്ട്ടികളും ഭക്തിരണ്ടോളിപ്പക്കണ്ണളംമായ ക
വിതാമകരജം പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ അഖാളുടെ മന
സ്ഥിതി ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ജനവാസന എന്തോന്നുണ്ട്
ഉത്തബ്ദിമാകാതിരിക്കുന്നതു്? ആ സ്ഥിരിക്കണം, അയാൾ
കവിയായിരിക്കുന്നതു് അയാൾക്കു സാഹിത്യജ്ഞനാം ഉ
ണ്ണാക്കുന്ന ചെയ്യുന്നതിൽ അതുള്ളപ്പുനാണഭേദം? അശേ
ഷമില്ല. എന്നാൽ ക്രമസ്വാനികളിലും കവിതാവാസന
ഇല്ലെന്നില്ല. എല്ലാവർലുമെന്നപോലെ കവിതയുടെ വിത്ര

സബ്രഹ്മണ്യൻ കെങ്കുവൻപ്രദയങ്ങളിലും വിതച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവ മുഴച്ചു വളരുന്നതിനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾം അ വരക്കുന്ന ഇടയിൽ അധികമില്ലെന്ന ദിവഷുപ്പം പറയേണ്ടി ഡിരിക്കുന്നു. തനിമിത്തം ഉൽക്കുപ്പുമതസാഹിത്യത്രം മുഴിരഞ്ഞെല്ലിൽനിന്ന് ശാന്മാധ്യത്തുമാക്കുന്ന കളസപന്നത്വാടക്കു ചി കവിതാവുപ്പുണ്ണി ചൊരിയുന്നപക്ഷം കെങ്കുവരക്കു എല്ലാ യക്ഷത്തിൽ ജനനാ വിതയ്ക്കുപ്പട്ടിട്ടുള്ള നിലാഖലിജ തന്റെ ഉണ്ടത്തി മുഴുപ്പിക്കാൻ കഴിയുമെന്നുള്ളതിനു ധാതോന്തരം സംശയവുമില്ല.

വിസ്തുയനീയമായ ഈ പ്രവൃത്തി ചെയ്യാൻ മതപരമായ കാവ്യങ്ങൾക്ക് മാത്രമേ കഴിയുവെന്നാൽ ഒരു ജനതയുടെ അംഗങ്ങളുടെ സ്വഭാവക്കാണ് എന്ന് കാരണം, ഇംഗ്ലീഷ് കവിയായാൽ അതു എല്ലാവർക്കും കവിതയും യോജിച്ചുത്തുമായ യാത്രായും വിഷയവും ലോകത്തിലില്ലതനും കിരണ്ടചപക്ഷം രാവിലെയും വൈകിട്ടം ഇംഗ്ലീഷ് തമിനും അവഗ്രഹിത്തുമെന്നാണ് ആസ്ഥികമാർക്കുവിച്ചിരിക്കുന്നതും മതഗ്രന്ഥപ്രാരാധനാം ക്രതിവർല്ലക്കമാകയാൽ അതും ഇംഗ്ലീഷ് രാസ്തിക്കുത്തിൽ വിശ്വാസമുണ്ട് മിക്ക ജനസമൂഹങ്ങളായും ഇതായിൽ അവഗ്രഹിച്ചുവും സമ്പസ്യാധാരണയുമായി കാണാം.

கவனக்கலையுடைய உழைத்தி அரசேபொசிக்கூபக்ஷம் அராது^३ ஹஸ்பரவிஶபுஸத்திற்கிணை உழவாயிடுக்குத்தும் ஹஸ்பேரவுமாயிக்கூவென்^४ எது ஜாதியூகேயும் பூஷீக ஸாம்ரதும் விளித்துப்பறயுன். கவிதையை நின்ஜாஸித்து ஒது ஹஸ்பரக்கூரையோ ஹஸ்பரக்கூத்திலை நிராகரித்துக்கூ கவிதையோ ஏற்கிமகாலங்களிற்கு உள்ளாயிக்குமிடு.

ହୁଣ୍ଡାଳ ଲୋକତିର ଅନିଯଷ୍ଟୁଟିକ୍ଷତ ସକଳ ସାହିତ୍ୟଭାବରେ ଏହାରିବୁ ପୂରାତନମାତ୍ରିକ୍ଷତ ଜ୍ଞାନେପଦବୁ ପାଇଁଗିରିମତିର କାଳିଣୀ ମୋଶେଯୁଦ ୫

നമ്പരമുകവുമാണ്". ഇവയിൽ മോഗെ "ആദി റ ഇം ഡപ്രസ്തുകാശം പുച്ചിവിശ്വ സസ്യങ്ങൾ" എന്നും ഫോറേറ്റ് തിലെ പ്രമമസുകതകാർഷൻ "അഖിലീശ്വര പുരോഹിതം യ ജനസ്യ ദേശത്തിജം മോതാരം രത്നയാത്മക" എന്നും ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ട് വേദസുകതം അതുംഭേദിക്കുന്നു.

ഇതിനാൽ സ്ക്രിപ്തിക്കുന്നതു മതപരമായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പാഠിക്കുപബ്ലം കവിതാമയവും ശരയിരുന്നാൽ പാഠാധനം പരായണമാക്കും അതു ഭക്തി വല്ലപ്പുക്കുന്നതും കവനം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ശക്തിയെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതുമാണെന്നാണെല്ലോ.

ക്രൈസ്തവവേദത്തോക്കരിച്ചു റാക്കയെന്നിരുന്നാൽ കേവലം കരിപ്പുകൾപോലെ കമാപ്പതിപാദനംചെയ്തിട്ടുള്ള നമ്മുടെ ബിബ്ലിയാ ആരഞ്ഞിലും രാമാധനം, മഹാഭാരതം മിതലാധിവപ്പോലെ കവിതാത്രപത്തിൽ എഴുതിയിട്ടിരുന്ന ക്ഷണിക്തി അതെത്ര ആകർഷണിയമായിരുന്നേനു എന്ന എന്ന ക്ഷണിക്തി ബാല്യകാലത്തുനുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങാണെന്ന തോന്നുന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ താഴെപ്പറയുന്നവയാണ്:— १. ഈ ഇം മാതിരി ഗാമ മനസ്സുനു പ്രഖ്യാപിക്കാൻ തീക്ഷ്ണന ഗാനമാധുരിയോടുകൂടി ചൊല്ലാം സെന്റക്രൈസ്തവിണ്ടുണ്ട്. २. പ്രതിഒംബ്രവിഷയങ്ങൾ ശബ്ദത്തെക്കാണം മനസ്സിലുറപ്പുകൊണ്ട് ഇതിന്റെ പാരാധനാനാൽ ശ്രദ്ധമായി തീവ്രം. ३. സംസാരഭാഷയും എഴുത്തഭാഷയും ഇതിന്റെ പാരാധനാനാൽ ശ്രദ്ധമായി തീവ്രം. ४. പ്രത്യേകിച്ചുള്ള സംസ്കാരഭാഷയും കൂടാതെത്തന്നെ മലയാളികൾക്കത്ത്രാവശ്യമുള്ള സംസ്കാരഭാഷയും അഭിം ഈ സാഹിത്യത്തിൽ നിന്നും ധാരാളംകിട്ടും. ५. ഹിന്ദുക്കൾക്കു കുണ്ണുമത ഗന്ധം വായിക്കുന്നതിനു വിശേഷിച്ചുായ താല്പര്യമുണ്ടാകും. ६. ശവമെമ്പർ ഈ മാതിരി കുണ്ണീയസാഹിത്യം പാരുവിഷയമാക്കുന്നതായാൽ തന്നെ ഒരു വേദപ്രചാരണവും സാധിക്കും.

അണ്ട നിർഭാഗ്രവധാര ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ
ആരം ഇങ്ങനെ ഒരു പ്രധാനം ആരംഭിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നു
തന്റെ വൈദികമകളെ അധികരിച്ച് അപൂർവ്വം ചില കവി
ക്കർ ഉണ്ടായിരുന്ന എന്നുള്ളതു ശരി. അക്കുട്ടത്തിനാണോ
മേകോട്ടാശാൻറെ “ജന്മാവചരിതം” തുള്ളൽ “കിരു
ധേരു ഉത്തിവം” കൊച്ചുത്തു രെട്ടുക്കുടെ “മുപ്പത്തിനാലു
മുതലായവ. എന്നാൽ ഇത്തരം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ Something is better than nothing (നേരില്ലാതിരിക്കു
ന്നതിനേക്കാൽ വലുതുമെന്നുള്ളതു നന്ന്) എന്ന പ്രമാണം
പ്രകാരം ദ്രാഡ്യങ്ങൾ തന്നെയെങ്കിലും ഭാഷാഭ്രാഥിയിൽ
കരച്ച പിന്നോക്കമാണെന്നും പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല.

കവിതാനുപത്തിലുള്ള ഒരു ബഹുഖിംശ ഉണ്ടായാൽ
കൊള്ക്കായിരുന്ന എന്നിങ്ങനെ രേഖിവാഞ്ചലെ എൻ്റെ ഏദു
യത്തിൽ ചെരുപ്പും മുതക്കുതന്നു കിടന്നിരുന്നുവെങ്കിലും
എൻ്റെ ഒരു മാനുഷ്യത്തുമുള്ള സാഹിത്യരസജ്ഞനമായ
ചിത്രമേഴ്ത്തു കെ. എ.ഡ്. വൈറ്റ്‌സ്⁹ അവർക്കുള്ള മാന്യാളി
മനോരമപ്പത്രാധിപർ ശ്രീമാൻ കെ. സി. മാമൻമാസ്തിഷ്ഠ
ബി. എ. അവർക്കുള്ള എന്ന നിർബന്ധിച്ചിട്ടണത്തുന്നതു
വരെ മുത്തികാനിന്നുംമായ ആ വിത്രു മുളപ്പാൻ സന്നദ്ധ
മായിക്കൊണ്ടു എന്ന പരാത്തുകൊള്ളുന്നു

ഈ മാനുഷ്യാഭിവൃദ്ധി സന്ദർഭം മനോരമയിൽ സന്ദർഭം
കവി മുളകൾ എന്നും¹⁰ പത്രമനാഭപ്പണിക്കരവർക്കരിൽ എഴുതി
യ ലോവന്നും എന്നു ഇക്കാര്യത്തിലേക്കു പ്രോപ്പിക്കയോൽ
രണ്ടുകൊല്ലുത്തിനു മുമ്പ് ഉല്ലാസിപ്പിപ്പുകും കേരളഭാഷാഗാന
മായി എഴുതുവാൻ തുടങ്ങുകയും ജോലി കഴിഞ്ഞു കിട്ടിയ
വിത്രുമാഃബന്ധങ്ങൾ വിനിയോഗിച്ചു¹¹ കഴിഞ്ഞുവരുണ്ടിന്റെ
അവസാനഭാഗങ്ങാട്ടത്തിനു അതു സമാപ്പിക്കും ചെയ്യു.
എഴുതാനുള്ളത്തിക്കൂടിഉള്ളൊപ്പും ഇതിൽ ദ്രാവിഡഭാഷ
തന്നേദി ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതു സംസ്കാരവുംതന്നേദിക്കാർഡി

അവയ്ക്കുള്ള പാരായണസമക്രമത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്. ചുക്കാരണാജഭാര്യ ഭാഷ കർന്നവുമല്ല മുഴുവുമല്ല എന്ന പറയൽക്കു വിതിയിലാണ് ഇതിൽ ഉൾക്കൊളിച്ചിട്ടുള്ളതു് ഏന്നാൽ ചിലേത്തു് അതി കർന്നമായും ചിലേടത്തു അതി മുഴുവായുമുള്ള ഭാഷിക്കണായിരിക്കാം.

മുല്ല സംസ്കാരത്തിൽ ഏതാനം വരികൾ എഴുതിട്ടുള്ളതു് എഴുത്തുകാരൻ കൗതുക മഹാമാണം” പോരെ കാൽ മഹാഭാരതം കിളിപ്പാട്ടിലെ “കരി വാക്, റ്” പോലെ ഒന്ന് എഴുതിയുട്ടുവെയ്യോ എന്ന തോന്നാതെയുള്ളിരുന്നില്ല. മാത്രമല്ല, ജഗന്നിധനാവിന്റെ ഗ്രാവമുള്ള ശാഖോച്ചാരം എം ‘ദേവഭാഷ’യിടായിംഗനാൽ കരുക്കുടി പ്രശ്നമായിരിക്കുമെന്ന ചില സ്നേഹിതരുമാർ പറയുകയുമുണ്ടായി. ഈ സംസ്കാരവരികൾ പരാവത്തനാശാനം ഫ്രാറു തനി വൈബിരം പദ്മഭാണം”. പണ്ഡിതരാജൻ മുഹമ്മദി ചുന്നഞ്ചേരിൽ നിലക്കുന്നും അവർ കുളു ഈ സംസ്കാരത്തെ ആഗം പ്രത്യേകിച്ചു കേരിച്ചുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം അതിനെ അനുമോദിക്കും ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്”

വൈബിളിലെവാക്കുങ്ങൾ വാക്സിപ്പിച്ചിട്ടാണെന്നല്ല തെ അവയ്ക്ക് പറയൽത്തക്ക മാറ്റമെന്നം ചെയ്തിട്ടില്ല. കവിതയ്ക്ക് അൻവധമല്ലാതെ ചിലാഭാജനങ്ങളിൽ വാക്കുങ്ങൾ ഒരുംബന്നും നിർണ്ണയപ്പെട്ടതുകൈത്തെന്നുള്ള വിചാരണാൽ പദ്മമാക്കിട്ടുണ്ട്. കവിമനോധനമായി കവിജനരാഴകി നധലകാഘാടിക്കേണ്ട വരുമ്പിക്കുന്നതിനോ, പലസ്തിന്നന്നാട്ടിനു ചേരാതുള്ള വണ്ണനകൾചെയ്തു അതിനെ ത്രാവൃയാക്കുന്നതിനോ ഇടയാക്കിട്ടില്ല. പ്രായേന വേദനാട്ടകൾക്കും വൈദികകാലത്തിനും അനുവദ്ധമായ വണ്ണനകളാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ കാ

* ഇതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തിൽ നേന്ത്രചും കല്പക്കും സേനനും ധരിക്കുന്നതു്.

ബന്ധാനംമുള്ളതു്. മുലാത്തിലെ പ്രേരകരം പല അപത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടു് ദ്രോഗന്തമായി അരഭാമിനു്, അരഭം, അരഭ മൻ; ഇസ്റ്റ് ഹാക്കിനു് ഇസ്റ്റുചർ, ഇസ്റ്റുകൾ, ഇസഹാ കൾ, ഇസ്റ്റുചർ; ഡോസൈഫിന ഡോസൈഫർ, യൂഷ്ട്രൽ, യൂ സ്റ്റുൺ; സോഫോമിനു് സിഡോം, സിഡ്രുമം, സുദമം, എറശാവിനു് ഇഷ്റാവ് എന്നിവ നോക്കുക. ഈ മാതിരി വ്യതിയാനങ്ങൾ സ്പല്ലം ബുല്ലിയുള്ളതു വായനക്കാരനു ഭർഗ്ഗമായി തോന്നുക തില്ല. ഏല ഭാഷകളിലുള്ള വേദതർജ്ജമകളും പുരാതനവും നവീനവുമായ അനേകഭാഷകളുടെ നിഖലണ്യുകളും പലമാ തിരി വ്യാവ്യാനഗ്രന്ഥങ്ങളും അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടതിയാണു് ഈ വേദാവികസനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു് എത്രയും പ്രധാനമായി എനിക്കു് ഇതിലേക്കുപകരിച്ച ഭാഷാന്തരം Dr. Lange എന്ന സുപ്രസിദ്ധനായ അംഗൾ പണ്ഡിതനുടെതാണു്.

സംഖ്യേസ്റ്റുരം വിദ്രാത്മികരക്കും മറ്റൊരു വേദാവി താകൾക്കും ഉപയോഗപ്പെട്ടണമെന്നുള്ളതു താഴെയും നിമി ത്തും പല പുതിയ അംഗിവുകൾ വിശദിച്ചു ഈ ഗാന്ധുതി കിൽ സംഖ്യിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

പലതരകവനങ്ങളുള്ളതിൽ എഴുത്തെഴുന്നുള്ളതികളും ഒരൊരാം ഇപയോഗപ്പെട്ടണമെന്നുള്ളതു താഴെയും ചിത്രം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഒരു കണ്ണംബുദ്ധതിലുള്ള സ്ക്രീപ്പും ഷണ്മുഹക്കും കട്ടി കിർക്കും നേരപോലെ പാരായണം ചെയ്യുന്നതിനും ഒക്കി വളരുന്നതിനും എഴുത്തെഴുന്നുള്ളതികളുടെ താത്തിലുള്ളവയും സ്ഥാതെ ഇന്നതെത്തു വച്ചുള്ളകെട്ടുകാവിതകകളിലാണും ഉപയോഗ പ്പെട്ടുകയില്ലെന്നാണെന്നുറെ ഭോധം. എൻ്റെ ഈ അ നെക്കണം കവിക്കോ, കവിതകോ, താഴുച്ചയാണാക്കി നാതെങ്കിൽ എനിക്കെതിരിൽ ഫോശമില്ല. കാരണം, ഈപ്പേരുപരമായ ഒരു ദാരാനും അതും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണു്. എന്നാൽ തുഞ്ചത്ര മാമകിനമായ

അന്നകരണം സഹലിവിച്ചിട്ടോളാ ഇപ്പുത്തോ എന്ന തീരുമാനിക്കേണ്ടതു വിഭപാമാരയ വായനക്കാരാണ്

ബാലപ്പാടിൽ എഴുതിതീർത്തതകാണ്ടം പുന്നദ്ദോധ നാളിന് അവസരം കിട്ടാതെത്തു നിമാശതവും വല്ല സ്വഭാവിതങ്ങളും ഈ പേരവിഹാരത്തിൽ മറഞ്ഞു കിടക്കുന്നുണ്ടാകാം. മഹാമാർ അവരെ ചുണ്ടിക്കാണ്ടിച്ചു തയന്നപക്ഷം അട്ടതെത്താൽ പതിപ്പുണ്ടാക്കവാനിടവജന്നതായാൽ അതിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ ശ്രദ്ധ രൈക്കമെണ്ടിച്ചു പക്ഷം സംസ്കൃതാംബിധിഭാഷകളിലും ബൈബിളിൻറെ മുഖഭാഷകളിലും മറ്റൊക്കും പാണ്ഡിത്യം സന്നദ്ധിക്കാതെ മുണ്ടോ ഷവിചിന്തനത്തിന് പുരശ്ചൈനവരങ്ങൾ മുമം വിജയമായി കലാഗ്രിപ്പാൻ എഴുപ്പുമില്ലെന്നുള്ള സംഗതിയും ഓമ്മിപ്പിച്ചു കൊണ്ടുന്നു.

പാശ്ചാത്യ സംബന്ധിച്ച പരിയന്നതായാൽ സംസ്കൃതപരിജ്ഞാനഭൂഷണത്തിൽ കിട്ടുന്ന മിക്ക പദങ്ങളെ ഇം ഹിന്ദിയിൽ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട് ശബ്ദങ്ങളിലുമായ മലയാളഭാഷയിലെ ഒരു പദത്തും തള്ളിക്കളിയേണ്ട അതവാച്ചില്ലെന്നാണ് എൻ്റെ അഭിപ്രായം

സംസ്കൃതത്തിൽ നിന്നുംവായ വില പദങ്ങൾ സംസ്കൃതവ്യാകരണത്തിന് കിഴുക്കാതെ മലയാളരാജ്യത്തു വന്ന കടിയേറി ഒരു മലയാളിയെപ്പോലെ താമസിക്കുന്നുണ്ടും. ഈ മലയാളവാസിക്കാർക്കുന്നുണ്ടും ഒരു സൗഖ്യാധ്യാത്മകളുണ്ടാണ് “എന്നിക്ക ദാനാനന്തം”. ഔഷ്ഠം നമാധി ക്ഷീണം, ഉണനം, ആകുലം ഇത്യാദി പദങ്ങൾ നോക്കുക. ഇവയെ സംസ്കൃതത്തിൽത്തു ക്ഷീണിത, ഉണനത്, ആറു കുലത എന്നിങ്ങനെന്നുണ്ട് പരായാഭതകക്കിലും മേൽ കാണിച്ചു മലയാളരിത്തിയിൽ പ്രയോഗിപ്പാൻ മലയാളഭാഷ അംഗവാദിക്കുന്നുണ്ട്. നേരം അല്ലെങ്കില് 198-ാം വരീയിൽ “അതു ശിരം ഫലവത്തായ ” എന്നിങ്ങനെ പ്രയോഗിച്ചിരി

കിന്ന. ഈ ശബ്ദം ത്രവണമാത്രത്തിൽ രേഖാന്തം സ്കീ
ലിംഗം പ്രതീയ എക്കവചനമാണെന്നു തോന്തിപ്പോകം.
എന്നാൽ അങ്ങനെയുള്ളവർ ഗിരം എന്നൊരു പദം മ
ലായാളുത്തിൽ തന്നെ ഉണ്ടെന്നറിയണമെന്ന കയ്തി ഞാൻ
ഈ ശബ്ദത്തെ സംസ്കൃതഭാഷാന്റെ ‘ആ ഗിരം ഫല
വാത്തായ്’, എന്നൊരു ഭാഷാപദംവോച്ചു്’ ആ മൊഴി ഫല
വാഹായ്’, എന്നൊരു തിഥാത്തുവാൻ ഉള്ളമിക്കയുണ്ടായില്ല.
ഈ ഗിരം വേംബു സംസ്കൃത ഭാവി ഭാഷകളുടെ പുറ്റു്
ജ്ഞാനമില്ലാത്തവക്ഷിച്ച പെട്ടെന്ന ക്രമം തോന്തിക്കുന്ന പല
പ്രക്രിയകൾക്കും ഈ പ്രശ്നയാണുത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്’

ഭാഷാനെന്നപുണ്യമില്ലാത്തവക്ഷിക്കുന്ന
വേംബി ഭർത്തരഭാവം പദങ്ങൾക്കു ഒരു കില്ലുണ്ണം ഈ ചു
സുകരത്തിന്റെ അഭിഭാഷ്യമായി ഒച്ചത്തിട്ടുണ്ട്. ക്രിക്കറ്റു്
പേരുളിയിൽ പെട്ടിട്ടുള്ള സാരമായ തെരുക്കൾ താഴെന്തി ഒരു
ഗുഡ്പിനു ശ്രദ്ധാരാത്തിരിക്കുന്നു.

ഈ കുതിയുള്ളവേംബി എൻ്ന പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള
വക്കം, കാര്യസ്ഥിതി സമയത്തെ വിനിയോഗിച്ചു
എൻ്റെ അപേക്ഷാന്റെ അവതാരികയും അഭിപ്രായ
ങ്ങളും പ്രസ്താവനയും എഴുതിത്തന്നെവക്കുമായ എല്ലാമ്മാനു
രേഖകളും എൻ്റെ വിനിതമായ വദനം. സഫ്റ്റ്‌പാരി,
കൈതജ്ജന വിനിതാമനനിയായി, പാരമകാരണികനായി, സവ്
ലോകത്തിന്റെയും നിത്യമുക്കിക്കവേംബി സപജീവിനും ബ
ലിയായി സമപ്പിച്ച ക്രിസ്തുഭവാൻ പാഭാരവിംബങ്ങളിൽ
ഞാൻ ഈ വേദവ്യാഹാരങ്ങളെത്തു വിനയപൂർണ്ണം
കാഴ്ചവരാച്ചുകൊണ്ടു ഈ മുവവുരുയ്യെ ഉപസംഘരിച്ചു
കൊള്ളുന്നു.

ഇടയാറൻമുള

സന്മകൻ

മഹാനു കംപിം ഫോ

K. V. Simon.

പരിസ്വാസം.

അമ്പും മ.

ഞാ

ഉച്ചതം.

വൃത്തം—കേക്ക.

യീതാങ്കാലത്തെന്നാഭിയായും നിർദ്ദേശിപ്പിച്ചു—
തായതിനുതിയില്ലാതുള്ള യുഗം മന്ദം

വിത്രുപനായും വിമലാഭനായും നിന്ന് മഹാ-
നിന്തിനിരിയിഡെ താനാദരം വദിക്ഷനോൻ.

സകലലോകങ്ങൾക്കുമാണികാരണമിവൻ

സകലത്രജ്ഞരിക്ഷമാഹാരപ്രാണിവൻ

സകലദേവരുദ്ധവദിതപാണബുജൻ

സകലനിഷ്ടലത്പരം പേരുന്ന പെരിയവൻ.

ആഗമകാരനാരിലുാഭിമൻ മോസസ്സ സ—
വാഗമഫൂഡജാക്കമിപ്പരാശക്തിക്കാഞ്ഞേ

എലെനോരിബ്രിയമാം നാമമോതിയത്തു
മുലവസ്തുവാം നാമന്റപദ്ധിച്ചതല്ലോ.

ശിലോധാ, ഷിഭാധി, യുമേലോധി, മദ്യാനാധി,
വിലോപമേന്നേ യാഹോപ, യഹോവ, യാഹൈന്നാല്ലോം

മോഗീയഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള നാമ-
മീശനാൽ പ്രകാശിതമായവതനേന്നുണ്ട്.

16

സ്രൂഷവിത്രുഹനായിട്ടുള്ളെല്ലാം വർത്തിക്കില്ലോ
അടന്നുമ്പോൾ നിജാഹായമാത്മാവന്നിവ രണ്ടം
കാലാന്തരം പ്രകടികരിച്ചിട്ടും ചുണ്ണം.
കാലത്തു കൂടുക്കുന്നും കൂടുക്കും തിന്തും പോലെ.
അംഗ്രോഹയ്ക്കിലധിശനേ മാനഷരിക്കുന്ന-
തില്ലോരിക്കലുമവന്നാധിസ്ഥിതന്നല്ലോ.

പ്രപദവുതിന്റെ മൂലകവുതെന്തക്കബാഡത്തുവാൻ
പ്രപദവും സികരിക്കുക കഴിവില്ലോയ്ക്കുളം
സ്വീയമാം മഹത്തപ്രഭോധനം നടത്തുവാ-
നിയുലകിക്കരു ദാദവമയ്ക്കു നിജാത്മാനം.

24

“കാരണംവിനാ കായ്യും നോക്കുപ്പുതേ” ദയനാളി
സാരമാം പ്രമാണത്തെ മറന്നിങ്ങനാണ്ടികർ
പൂരിതപാപരാധിച്ചരിക്കംപോതും തന്റെ
കാരണ്യവർഷമിശ്രം പൊഴിക്കുന്നവരിലും.
ആത്മിതമനാരകമില്ലരും തന്റെ പാഠ-

• 32

മാത്രയിച്ചുനിന്നും വസിക്കും ജനങ്ങൾക്കു
വിത്രുതകയാഹസ്യപരിരംബനം ദിവ-
മിത്രമാമിജ്ഞിവിതമാനന്മാക്കിത്തീർപ്പും.
യാതൊന്നിൽനിന്നും സവർഖ്യനാമായിട്ടും
യാതൊന്നിൽനിന്നും സാഹായ്യത്താൽ നിലനില്ക്കുന്നതു സമ്പം
യാതൊന്നിലെല്ലാമന്തേ വിലയിക്കുന്നാണിവ്യ-
ധാതന്റെ പാഠാരവിദ്വാന്മാരും മമാലംബം.
പരമാനന്മൂത്ത്! ഗ്രാവൻ! ഇയ ഇയ!
ധരണിക്കണ്ണാരണ്ണം നൽകിയ നാമാ! ഇയ!

40

നിരപ്പായമാംവഴി കാണിക്കം വിത്തുഖാതമൻ!

നിരപ്പാധികതയാ ജയിക്കെ നിത്യം പ്രദേശം!

നിന്തിയവടിയുടെ മാഹാത്മ്യമറയ്ക്കുവാ-

നന്തരാ ചിന്തിച്ചുായങ്ങളെന്നാൽ വാഗ്മിയുണ്ടാ?

എന്നിരിക്കവെ വെറും മറന്നാമിവൻ ജ്ഞാതി-
മന്ത്രി! നിന്റെവരിതമെങ്കിനെ വർഗ്ഗിച്ചിട്ടോ?

ഭജ്ഞരതരമാകമിക്രിയ നിവർദ്ധിപ്പാൻ

പുജ്ഞരം പുമ്പീതലമെന്നിവ വാങ്ങ്‌മാത്ര എന്നാൽ

സ്രഷ്ടിചെയ്യാൽ ഭവർക്കടാക്ഷമുജാദനാകിൽ
സ്വാന്തനുപണനാമിബ്രാലന്നം കഴിവുണ്ടാം.

കാശൈന കൊള്ളാതുള്ള വരത്തിൻ താടിയെല്ലാൽ
നാസിറായോ ശിംഗോനായിരം ഫലിന്നു, രണ്ട്

കാഴിനിതനിൽ കൊന്നവിത്തുവാൻ കഴിവെന്തകി-
ലിശനെ നിന്നെങ്ങനും കൂട്ടുകമരെന്നാണെന്തു?

സപ്തവർഗ്ഗങ്ങളുടെ മിശ്രണമായുള്ളായ

സപ്തസപ്തിയിൻ കിരണങ്ങളാൽ കാർമ്മേഖവും

പിത്രവര്ണ്ണാജ്പലമാം ചാപമായ് തത്തിക്കെങ്കി-
ലാത്തമാ! നിന്റെപ്പിയാലെൻ ബുദ്ധിഗോളിക്കില്ലോ?

നമ്മേ സവേർപ്പരു! നമ്മേ തൃപാന്ത്യവാ!

നമ്മേ ദേവദേവോ! നമ്മേ വിശ്വവന്നു!

നമ്മേ നതജനപാലനപരായണ!

നമ്മേ ഭക്തനേതരബാജ്ഞമാർജനം! വിദേശം!

മോശയിൻ നാവിനെ നീ പ്രവൃത്തിക്ഷമമാക്കി,
സപ്തശയം കഴുതയേക്കാണ്ടി നീ പരയിച്ചു,

ഭാഗരെ പ്രദാഹണപട്ടക്കളാക്കിത്തീത്തു,

മോശമായോനമില്ല നിന്നെട കരംചേന്നാൽ.

48

56

64

ഉഴും നിർമ്മാതാവേ! ഒരുവനിന്ത്യയാക-
മാഴും, ബഹുവിധ വ്യാവ്യാനങ്ങളും,
ചുഴിര ഗഹനാത്മ ശ്രദ്ധമാം തിമികളു-
മേഴന വേദമാകമാഴിയിലാരിങ്ങും?
എകിലുമവിട്ടതെത സാഹ്യമായിട്ടനോര
രുംഗമാം പുവയന്തും തന്നിൽ താനിരിക്കുകിൽ
വൻകടലിതിന് ചിലഭാഗങ്ങൾ വീക്ഷിക്കുവാൻ
സങ്കരമേണ്ട സാധിച്ചിട്ടമില്ലോര തക്ക.

72

സുഷ്ഠീപുത്രം.

അരുംഖിലാഡിഒവമാകാശത്രംകൈ
മേഘരാജങ്ങളായി സുഷ്ഠീചെയ്യുന്നതും
മേറിനിതലവാസമാന്നരഹളാരക്കാലതെത
പാതകപ്പറിഷയിന് ദണ്ഡനംപാരാ ലോകം
നിഞ്ഞനമായിത്തീന്; പ്രളയതോയം കേരി
മജങ്ങനംചെയ്യാച്ചല്ലോ ദിശയും നശിപ്പിച്ച.
വായുവിൽ ചരിക്കുവാൻ പക്ഷികളില്ലാതായി
ദോയത്തിൽ മത്സ്യങ്ങളുമെങ്ങുമെ കാണമാനില്ല.
മഹത്താമന്യകാരം വെള്ളിതെത മുഴവൻം
മരച്ച വ്യാപിച്ചിരു കണ്ണികക്കാർന്നിരപോലെ.
ഇങ്ങിനെ നെമിത്തിക പ്രളയവെള്ളങ്ങളിൽ
രുംഗമാം ശിമിലതപൂണം ലക്ഷ്ണമായും
അവൃപ്പദ്ദേശമായുമജൈശയമായും ലോക-
മവ്യയനിയോഗതാൽ കിടന്നു ബഹുകാലം.
എത്രനാളിപ്രകാരമിങ്ങളെ വെള്ളങ്ങളിൽ
പുമ്പി നിർസ്സിനമായിക്കിടന്നനരവില്ല.

80

88

തല്ലുഗാന്തത്തിലിൻ പ്രളയാദകമധ്യ-
ത്രംഖരത്താം സിസ്പുക്ക്ഷയോടവരോഹിച്ചു സ്വയം.

ഇമ്മഹാദേവന്റെ ജീവഭായകശക്തി
കർമ്മവൈവൈമോട് നിങ്ങളിവജലോപരി

സംഖ്യയില്ലാത്ത ജീവരാഗികളുടുംബകാൻ
പ്രേംഖണംചെയ്യുകൊണ്ടാണിരിക്കപ്പുറമേൻ. 96

ചിപ്പിയുണ്ടാകുന്നരച്ചീടിനാനുപ്പാറം ചിപ്പു-
ചിപ്പിയെന്നംഞായുണ്ണ പിരിഞ്ഞു കുറിഞ്ഞു.

അന്യകാരത്തിൻ ചുമ്പിക്കളുത്തിൽ, വികസിച്ച
പാതിയായ” നില്ലും സിതാംഭാജങ്ങൾം രക്താംഖജം

മഹാടകനീലവർന്നപത്രങ്ങളിവയ്ക്കും
ധാടിചയകവിഞ്ഞുചൂവചമാം നിറങ്ങളിൽ
ശോഭിയ്ക്കുമില്ലതിയാൽ ഗംഗിരജലത്തിന്റെ
ഗീഭരതമോമുഖം തെളിഞ്ഞിത്തല്ലാടവും. 104

തേരീയമധ്യത്തിലോരു ശ്രൂന്മാമിടയുണ്ടാ-
യായതു ബഹുസുക്ഷുവാതമിത്രിതമായ
വായുമണ്ഡലമായിതീരുകയെന്ന ദേവ-
നായകന്റെചൂപോതാ ഗീരം ധലവത്തായ”.

ഭോക്കമാം കിടക്കയ്ക്കുമേലതു ചേലിയെന്ന
നീലമേലാപ്പുന്നപോരു ലാലസിച്ചതിവേലം

പട്ടകൾ, സപ്പന്നം, വെള്ളി, രതാങ്ങൾ, വിഭ്രംഖിപ-
മൊട്ടസംഖ്യമായേബം വിഷ്ണപം തന്നിൽ കിട്ടു. 112

പുഷ്പഭാബൈഴുമുണ്ടു സാധനമേതിനാലും
തച്ചിട്ടിന സമംകൂട്ടിച്ചുപ്പുവാനുംതന്നെ
സുഷ്മായനന്നപ്രയാലങ്ങാരവസ്തുതപ്പന
സുഷ്മിയിൽ തത്താദ്വക്കന്നാജും നിലയാൻ

ചുജ്ഞരതലംതന്നിൽ വിള്ളണ്ടിന്തിള്ളണ്ടിയീ
നിശ്ചൂളതേജിപ്പുണ്ണം സുഷമാവിശ്വസന്താർ
വെള്ളണ്ണബോരേത്രത്ര കുട്ടട്ട; മുജ്ഞമുഖി
നല്ലപോൽ തെളിയട്ടെയന്നിശനരയ്ക്കേബാറം

120

അംഞ്ചിനെ സംഭവിച്ചു; സർസസ്യാശ്വര്യായി
മംഗളകാന്തിയേന്തി ബുദ്ധമിയും പ്രകാശിച്ചു.

രാപ്പുകൾ ദിനവത്സരാദികൾ കണക്കാവാ-
നാവീമിയിലെന്നും താരേണ്ടിവാകരൾ

സപ്രഥംസമിതിവഹ്നേത്രനാളി വാക്കിൻപടി-
യപ്രഭാമുത്തിവ്യുഹം വാനത്രതു നിരന്തരതേ.

ജ്യാതിയുക്തിനിർമ്മാണവൈവിത്രും വിചാരിക്കി-
ലാദിനായകപാദമാരാളുമാരായുമാം.

128

മീതേയുള്ളായവാനമീശപര മധ്യിമയെ
വേദിപ്പുക്കണ്ണവൈനു ഭാവിദന്നോതീട്ടുനു.

ഭ്രഗാളമിതിൻ വ്യാസം സഹസ്രാഘ്നകം മെരൽ
ആകവെ ഇങ്പത്തര്യായിരും പരിണാഹം

ചട്ടിൻ രണ്ടുലക്ഷ്യം മുപ്പുത്തമ്പ്രായിരവു-
മൊന്നാഛേന്ന് കലാത്തിൽ നിന്നും മാസി

ചുരുന്തു; രണ്ടായിരും എഴുമാണിതിൻ വ്യാസം
തെററല്ല സാമീപ്യത്താൽ വലുതായ് കാണിക്കു ചുപ്പൻ.

ഡേതു കോടിയോട് മുപ്പുത്രലക്ഷ്യം ചെമ-
ലവുരക്കമാരകലാത്തിലാണമന്നുരൻ.

എട്ടുലക്ഷ്യവുമാരപത്തരവു സഹസ്രവ-
മൊട്ടുമെ കരയാതെ വ്യാസമുണ്ടിന്നുവേണാ!

ജപാലാമാലയാലെങ്ങും സംവൃതമായുള്ളായ
ഗ്രാളമാമിതിയിൽനിന്നു മേലോട്ട് രണ്ടുലക്ഷ്യം

136

മെല്ലോളം പായുന്നണ്ടു തിശ്വരാം റവാസും ഒരു
മാലംഭാമിതിൾചുട്ട് കേവലം ചിന്തിക്കിലും.

144

വിസ്തീര്ണ് തരമാമി സുഞ്ജൻറയുർഭാഗത്തു
സുഖമായ് കൊള്ളുട്ടും ഭ്രക്കരി പ്രാഥശലക്ഷ്യാധികം
അക്കം നേരിപ്പുമാം നക്ഷത്രം പദ്മവിംശ
ലക്ഷ്യംകോടികൾ മയിൽ മുരബൈ നിലകൊംവു.

പ്രേക്ഷിക്കരുന്നീടുള്ള നക്ഷത്രമാകമാനം
സുക്ഷ്മമായുപ്പതു കോടിയെന്നറിയേണം.

ഭ്രവിഥമായിരത്തിമുന്നുരു മടങ്ങഘും
ഓവകൾ സ്വഹസ്തിയെട്ട് ചന്ദ്രമാരോട്ടം,
പ്രാഥംസാഹസ്രക്രമാവാൻ ശനി പത്ര
മേഖദേശക്രമോട്ടം ചേന്നിമ രൂപതീസ്രൂ
പരിവാരങ്ങളോട്ട് ക്രടവൈ നില്ക്കുംപോലെ
പരിചിൽ ഗഗനത്ര വിളക്കുന്നമിതാണം.

152

ശരത്താഴതുവിലെ ജ്യേഷ്ഠസ് നയിലേക്ക് ചന്ദ്രൻ
പരത്രും രഘീ ഭ്രമിക്കലുകാരകമെങ്കിൽ
ഇന്ത്യക്ക്രമോട്ടും പത്രതമാനംചേന്നിക്കുന്ന
സുദരശമാഞ്ഞിൻ ചാരത ചൊല്ലേണമോ?

160

കർമ്മക്കണ്ണല്പമേറും സ്വന്നീകാരകനേററം
ചെമ്മയായ് കേവണ്ണത്തിൽ കല്പകൾ പതിക്കംപോതു
നമ്മുടെ ദൈവമെത്ര ഭംഗിയിലംപുരത്തി
നിർമ്മലഗോളങ്ങളെ സംശ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന!
ആട്ടമായ് ഇനിക്കെട്ട് വെള്ളിത്തിൽ ജന്തുവും;
ആട്ടമായ് പറക്കെട്ട് പക്ഷികളുംകാശത്തിൽ;
ഇംട്ടമേറിയ പരണ്ണ തന്നെടയീനിക്കേണും
വാട്ടമെന്നിയെ ഫലിച്ചുവയ്ക്കം ദിനത്തിക്കൽ.

168

വന്മാജീവികളും രാജാമികൾ താമരജത്തു
സുഖങ്ങളിലെ മനിഞ്ഞിനു സംഭവിക്കേണ്ട;
എന്നീവിധത്തിൽ പാരങ്ങാതവേയവബഹു-
മനമിച്ചിരുന്ന ഭവിൽ നിന്നുതാമസമെന്നു.

മരഞ്ഞപ്പുണ്ടി.

തഭന്നതരം സ്വർജ്ജിജാലത്തിൽ മകടമായു്
തിരിവേശപരൻ നിജത്രപത്തിൽ മരജനെ
ധരണിക്കും തുരുസ്ഥാനനിവംഗണാത്മം
ധരണിതലെ നിമ്മിച്ചിട്ടവാനാരംഭിച്ചു.

176

അന്തിമദിനപ്പുണ്ടി കഴിഞ്ഞതുശേഷം ദേവൻ
തന്തിൽ മനോരമപ്രൂരണയ്ക്കുന്നാരം
മരുപ്പിന്റെ പൊടിക്കാണ്ട മർത്ത്യുനെ വിരചിച്ചു
തിരുമായവൻ മുക്കിലൂതിനാൻ ജീവശ്രൂപാസം.

ഈയതിന്റെ ഫലമായിജീവനെള്ളാങ്ങ ദേഹി-
യായവൻ തീനീനു കർമ്മസ്പാതത്രുംപുലിയോടും.

തനിയേയിരിക്കുമീയാദമിനെനാങ്ക തക്ക-
തുണവേണ്ടിട്ടു ദേവം ഗാഡമാം സുഷ്ടുപ്പിയിൽ
അവനെയാക്കിട്ടുവൻ പാർപ്പത്തിൽ നിനെനാരസമി
ഭവനാശകനെടുത്തായതുകൊണ്ടു തന്നെ
വിശ്രപാധിഭർത്തിയായും വിശ്രപമോഹിനിയായും
വിശ്രപകമാതാവായുമുള്ളാങ്ക വനിതയെ

184

നിമ്മിച്ചു പ്രമമമർത്തുന്നട മുൻഭാഗത്തു
നിമ്മലാനദംവജമാരങ്കു നിത്തിടിനാൻ.

ഉറക്കമുണ്ടാവൻ ക്രൂക്കം മരമദം
ആക്കണ്ണരമാങ്ക ദിവ്യയാം നാരീരത്നം

192

തനിക്കു മുന്നിലായി നിൽക്കുന്നു വിഭാതത്തിൽ
കന്നുകൊരായ് കിഴക്കൻിച്ചു ആസപോലെ.

അപ്പുതിക്കിതമായ കാഴ്ത്യാൽ വിവരണാ-
ഗില്ലകാരമാദമന്നള്ളത്തിലിച്ചുരിച്ചു:

എത്രത്താൽ കാണുന്നതിച്ചുന്നതേരിയ കാഴ്ത്യ!
മനാ മിന്നലീഭ്രവിൽ പിണ്ണിതാക്കിയാണോ?

ചാരുനെ വെടിഞ്ഞിങ്ങു ചാരിക വരാവതോ?
സാന്നംശാഗ്രഹിതിയെന്നാൽ നവസ്ഥി?

200

വാനവള്ളുവിഷയിലാരാനമാണോ? വരി-
സ്ഥാനനാട്ടികൾക്കല്ലേഡേമുണ്ടാത്തകാണ്ടാൽ.

എന്നമാത്രവുമല്ല മാമക എത്തയതെത
മനമീവിയം കവന്നില്ലോ വാനവനം.

കേരളംഗിയും, ദേഹകാന്തിയും, മുഖാഖ്യജതി-
ലാത്തുഗാന്ധപോലെ കളിയാട്ടന പ്രസാദവും,

പുണിരികൊണ്ടു തിന്തുൾജാതിയും വശപ്പെട്ട,-
മാജിതമായ ദന്തമുകളുപ്പറയതും,

208

പാടലാധം, മനോമോഹനം നാസികയും,
പേടമാനടിവണങ്ങിട്ടന മിഴികളും,

ഉല്ലസയകല്ലോലംപോലിളികും ചില്ലിയഗം,
നല്ലോ ഭാധിമത്തെ വെല്ലുന ഗണ്യങ്ങളും

ആക്കവെ ചിന്തിക്കകിലത്തുപരവര-
രാകാതെയിരിക്കകില്ലുതാമികരം പോലും.

സപർജ്ജിയഗില്ലിയുടെ വാസനാബുലമെല്ലാ-
മർജ്ജുമെന്നു കാണുന്നണ്ടു താന്നിസ്ഥിയിൽ.

216

സവ്വാരിശായിനിയാം ശക്തിയെന്നിതാ ദിവ്യ-
ചൊവ്വംഗിക്കരിക്കിലേക്കെന്നായാകഷ്ടിക്കന്ന.

കിട്ടപ്പാനിനിക്കൊട്ടം കഴിവില്ലുള്ളനോറ
പൊട്ടക്കെന്നാവള്ളടക്കയടക്കലോടിരുന്ന
തട്ടതകാന്തിച്ചിന്നമവർംതന്നുലിംഗേ
വെട്ടപ്പായ് പ്രേമമാല ചാത്തണമാദ്ദേഷത്താൽ.
ഇങ്ങനെ പരഞ്ഞവന്നംഗനാമൻി നില്ലും
പിംഗളളകാന്തിപ്പുരം തിങ്കിന ദിക്കിലെത്തി.

224

മംഗളകമലിന്നാം സംഗമസുവംഗതടി-
ത്രംഗമോദേന പായും ത്രംഗമന്നതുപോലെ
ഒന്നിയിലവള്ളടക്കയംഗവള്ളരി സമാ-
ലാംഗ്രനിർവ്വതനായാൻ അംഗമല്ലവുമെന്നേ.
വിസ്തുയം സവേഷപ്രശ്ന! നിന്നുടെ വ്യാഹാരങ്ങൾം
ബന്ധസാർക്കരിപ്പു നീ ഭിംഗവത്തെ പ്രേമാശ്രിയാൽ
അത്രഗാധമായ് ചുഴിത്തിരങ്കും പ്രണയത്താൽ
അത്രഗാധവും സമത്രമിയാമെന്നോവോളി.

232

എക്കാന്തജീവിതത്തെ ഇന്നപുജ്ജുലമാക്കിം,
രോഗാദിഭവം നീക്കിയാരോഗ്രമരളിട്ടിട്ടം,
ജീവിതം തുണമാക്കിം, നീമിഷം യുഗമാക്കിം,
ഭാവനാർക്കതിയേരെ വള്ളത്രം, നഷ്ടമാക്കിം,
ശക്കയെ നിഷ്ടാസിക്കിം, ബന്ധനം വേർപ്പെട്ടത്രം,
ഗ്രൂംവല പൊട്ടിച്ചിട്ട സപാതത്രു ഭ്രവിചലത്രം,
എത്രതാനിതിപ്പുരം സാധ്യമല്ലാത്തതേരാക്കി-
ലന്യതാമിസ്രത്തേയും സപർമ്മായ് മാറ്റം പ്രേമം.

240

ശശംനവുമാനവുമസ്തിപ്പമിവ മുന്നം
ലീനമാമാത്മാവിഞ്ഞിനാഴക്കാഡ്യാഴക്കീട്ടം
ആനവാക്കളിരാളി വിത്രുമിലേമപാനം
ക്രിനാന്തികരണത്തിനരഹളാങ്ക സിലംഷയം.

ആദമനസാമാന്യ മോഭസിസ്യ ചില്ലാശനി-
ച്ചോതിനാരമ്പാനംചെയ്തുമാം നിന്മജ്ഞനിൽ:
രാമണീയകഴമന്ത്രമീവിഭാവിതന്ത്രപം
മാമക മാംസാധമികരം തമ്മടെ ഭാഗമല്ലോ.

248

നരനിൽ നിന്നിവശ്വ സമഗ്രേഖപരകര-
മുദ്യവാഴക്കരുളം നാരിയെന്നിവരം ഷേരാം.

അതിനാൽ ജനചിത്രി ജനകരമാരപ്പാരി-
നെതത്രലഗ്ന്യുഹവാരാന്നിയിയാം സപാന്ത്രയിൽ
പുത്രഷൻ സവ്വാത്മനാ സജ്ജിക്കമത്രുള-
മിക്കുത്തിയും യോജിച്ചുപ്പയിഭവിച്ചീടം.

മാറംഷാഗ്രിമനിതു ഷോഷിച്ച വിരമിക്കൈ
പ്രീനസത്രം ദേവനേകകിനാനാഗ്രിഗ്ന്യുവം:

249

സ്ത്രീചുമാമാരാം നിങ്ങൾ സന്താനപുഷ്ടിയോട്
ശ്രമിയിൽ പെയക്കിയിട്ടംബുധിചരത്തയും
ശ്രേവരവേചരങ്ങളാക്കിയ സവ്വത്തെയും
നീചതക്രാതെനംടക്കിബേംഭരിക്കവിൻ.

നിങ്ങൾക്കെ തിനുതിനു സസ്യസർപ്പലജ്ജൈള
ഓഗമെന്നിയെ തയന്നിതരപ്രാണികരംക്കും
ഇംഗ്രാം ചൊന്ന നാമൻ പുന്നജ്ഞാപനമാകും
മേഘനി സ്വഷ്ടിതീത്രം വിനൃമിച്ചുശാംനാളിൽ.

264

ആരുവാസരം കൊണ്ടിബേംഭീമമാമുഖ്യാരണം
ക്രൂരുട്ടിയ ദേവൻ തീര്ത്തതു ബാബിലോന്യർ,
പാർസിക, ലൈഡന്റുമാർ, മഹാദവ, രിജിപ്പുകു-
രാബിയായോരിൻ പുരാവുത്തത്തിൽ കിടക്കും.

അംഗ്രേഖം ഒ.

പരിസാ എന ദിവ്യാദ്വാനം.

മനഷ്യസ്മാക്ഷിചെയ്യു പില്ലാട്ട് പുവ്വിക്കിൽ
കനത്തമോഭാൽ പരൻ തോട്ടമൊന്നാരചിച്ചു.
വാസല്പുമേരുന്ന തൻ സ്മാക്ഷിയേയതിലാക്കി—
ചീഞ്ഞപ്രാപനാം ദേവൻ സംതൃപ്പനായിത്തീൻ.
സവ്വത്തുമണിയമാക്കമീയാരാമരത
നിർവ്വതി നല്ലിട്ടുന പരിസെന്ന മഹാഭു.
ഭ്രവിന്ന തിലകമായിശ്രൂരൻ നിർമ്മിച്ചുവരി—
അരീവിള്ളങ്ങുന്ന തോട്ടം വസ്ത്രപ്രമല്ലാദവനം
നന്ദനം ചെതുരമ മിത്രാദി പുരാണങ്ങൾ
ചോന്നവയിതിനുള്ള മല്ലിന്ന മടിക്കുപ്പും.
അരുതിയില്ലാതുള്ള ഗ്രന്ഥത്തിലതിമാത്ര—
മിരവിൽ പ്രകാശിക്ക മാകാശാംഗപോലെ,
സർബാംപതിയുടെ നടവിൽ വിള്ളങ്ങുന
മരിതവസ്ത്രമാക മാംഗലാദ്വീപുപോലെ,
അരുങ്ങാൻ തന്റെ വരകിരണം തപിപ്പിക്കം
മങ്ങവിന്നനടവിലെ ശീതളാദ്വാനംപോലെ,
ബഹുവിസ്തിന്ത്യമായിക്കിടക്കം മഹിക്കളുള്ള
മഹനീയതയാണ് ദ്രോഡയകോശമായി
സകലമലവുക്കണിചയനിബിഡമാം
സകലേശപരസ്മാക്ഷ മില്ലാനം ശോഭിച്ചിതു.
കേരവും ജംഖീരവുമീന്തലും മുന്തിരിയും
പേരയും നാകരംഗം മാക്കണം മാതൃജംഗം

8

16

ആമുഖങ്ങളാതകം ചെതിയുമനിവുക്കൾ[ം]
കുറമാംധാരതു താലജാലഞ്ചരം പീഡകളും

24

സന്ധപ്രസ്ത്രങ്ങളുകം ചന്ദകം ബുക്കളിവും
സന്ധവുക്കൾവും മോക്ഷദ്രമവും സംശ്ലഭം
വൻപാലമിനിപ്പാലും പോഷണത്താലും വാഴ.
തന്നുരാനിതി ഭവി വ്യാതനാമേന്തൻം, തന്റെ.

ഗാംഭീര്യമുള്ളപാരം ദ്രവിച്ചിടിലും വിടാ-
തന്റേപാട്ട പച്ചത്തൊലി പേരുന്ന ചിങ്ങനാഡി-
രംഭകൾ പലതര മിക്കകൾ പലതരം
ഗ്രാംഭത്താം മുള്ളുകളിൽ വുക്കൾവും പലതരം

32

രമ്പതയററ കാട്ടം തരയും പോന്നാക്കന്ന
സമൃംകതയകളും, സന്ധ്യാമേഘങ്ങൾവും പോലെ
ശോഭിച്ച, വന്ധുകളുാൽ വന്നിപിക്കയേറും
ഗ്രീഭവമാന്ന് രക്തപ്രസ്ത്രങ്ങൾം, മദ്ദാരവും

ലക്ഷ്യവും ധന്യാകവും ജരണം കിംബവകം
ലാതുനം ചന്ദ്രബാലാ നാഗരമജമോജം

അപ്പിളിം പൈനാപ്പിളിം ചെറിയും ഗ്രസ്സ്‌ബറിയും
മാപ്പിരാവുക്കൾവുമേഒം ദുഷ്ടിക്കരമുണ്ടാക്കിം

40

ക്രഷ്ണങ്ങളുമായ വുക്കൾമുള്ളാഡികളും-
ലക്ഷ്യത്തുമായകാന്തി വിലസുന്നാരാമത്തിൽ
വെള്ളരി മുതലായ വല്ലികൾ പ്രഹ്ലാദമായും
നബ്ലാഡ പുഷ്ടിയേണ്ടം നവ്യപകപത്രമുലം
വിവിധവർഗ്ഗങ്ങളുാൽ ശോഭിക്കണ കായ്യേണ്ട-
മവിക്കെപ്പലേടവും നിരന്തരകിടക്കണാ.

അകവും പുറവുമായും കന്നിനെതു വഴിയുന്ന
മധ്യരംസം റിങ്കും മുന്തിരിപ്പുണ്ണങ്ങളാം

48

കനകമൺ‌കളെ വഹിച്ച ഭാക്ഷാവല്ലി
യരികത്തണ്വോക്ക് സ്പാഗതമുരയ്ക്കന്.

പിച്ചുകം കുമൊഴി മല്ലേയെന്നിവകളി-
ലച്ചുതനോങ്ങോലെ ഗന്ധവുമെങ്ങപല്ലവും

വച്ചിരിക്കിലും മല്ലേ നികടദ്രുതത്തിൽ-
യച്ചമാംനില പുകാനത്രാന്തപരിശുമം

നിയുധബുദ്ധം ചെറുമത്യുണ്ട് മന്ത്രത്തുകൾ
നെനച്ചുമാൻസ്റ്റ്റിതന്നിലിഴിഞ്ഞും, സമാവസ്ഥം.

56

തുച്ഛവമതുച്ഛവമായുള്ള നിലയിലേ-

ക്ഷച്ചലിപ്പതിന് സാമും വഹിച്ച ശ്രോടിക്കണം.

സൗഖ്യവും ക്ഷേമവോക്ക്, അമിച്ചിട്ടേവാർ പ്രഖ-
ഭിവവുമേല്ലേണ്ടതായ് വരകമന്നിയിപ്പാൻ

തന്നെയോ രോസചൃട്ടി മുള്ളുകൾ നിരണ്ടത്തായ്
നിന്നിതു വികസിച്ച സൗഖ്യവുംതാട്ടം?

കൈക്കളിസംഖ്യമായ് പുത്തതിയവളിമ

കൈതവമന്നേ ചുഴീപ്പാത്തം കാഴ്ചിണാൽ

പെയ്യുമ്പിച്ചുന്നുനോങ്ങ ലക്ഷ്മണദിച്ചതാ-
യെന്നിട്ടമാരമുള്ളിൽ തിളയ്ക്കുമാനവത്താൽ.

64

പച്ചപ്പെട്ടവിഭേദം വിരിച്ചമട്ടിൽ, പോരാ

പച്ചക്കൈത്തളം പട്ടത്തേഴ്താങ്ങ സൂഷമയിൽ

മെച്ചംപുണ്ണിണാരി നാട്ടുപാടിഡിണ്ണൻ ഭ്രമി

പച്ചപ്പുണ്ണികളാ ലാസ് തുമായിരുന്നു.

മാഹാത്മ്യമെഴുനോരി യുദ്ധാനന്തരിണ്ണൻ ചില

ഓഗത്തു ചെരുതായ പൊയ്ക്കളുണ്ണിച്ച.

72

സാരസക്രമഭന്നിലോല്ലുലാഭികളായ

നീരച്ചപ്പുണ്ണിവയ്ക്കുംതേയേ വളര്ത്തി.

താമരത്തണ്ണ കൊത്തിത്തിനക്കണ്ണവിട്ടതാൽ
സോമസ്വരമായ പക്ഷിങ്ങളോടുംനുടി

കള്ളുമായും നല്ലും ശഞ്ചത്തെപ്പറ്റിപ്പുടി-
ചുമ്പിന്നീൽ ചർക്കനു മലികാക്ഷണങ്ങളും
വണ്ണികളുമിങ്ങും തയക്കാരം ചെയ്യുകൊണ്ണ
തണ്ണാരിൻ്മയുവുണ്ടി മുഹംഗനടക്കനു.

80

വണ്ണാരംകോഴിയേം കൊക്കകളിരണ്ടുക-
ളിണ്ടലെന്നിയെ തന്ത്ര തെണ്ണുനു തീൻപണംപരി.

പക്ഷികളുചെച്ചുറുരു മുക്കശാവയിലിരു-
നക്ഷിനുമുംഭാരമാം ശ്രീതികളുതിക്കണ്ണ.

ശിക്ഷയിൽ പാട്ടുനണ്ണ മാക്കുകിസലയും
ക്ഷേമിച്ചു കണ്ണുതുഡിവരുതിക്കുണ്ണും.

പച്ചയും നീലം സപ്പണ്ണവന്ന്‌വുമായണ്ണവ-
മുച്ചിച്ചുള്ള നിജാട്മക്ഷണപരി വിഞ്ഞതിയും

88

അപ്പിന്നതരമോദം കേക്കയെപ്പുജകിയും
സപ്പള്ളം രൂതമാട്ടുനാവിടെപ്പറ്റിവാവളം.

തോട്ടതെത്ത നന്നയുള്ളവാൻ നബിയോനണ്ണാ യേജൻ-
നാട്ടിൽനിന്നതു നാലുശാവയായും പിരിഞ്ഞിതു.

ആലുശാവയാം പിശോൻ കാണ്ണുനാകരങ്ങൾക്കിം
എലുമാം ഗോമേഡകരത്തിൻ വനികരംകും

മുത്തുലുവിനും കീത്തിപ്പുട്ടുള്ള ഹവിലാവ്യ
ബിക്കിനെ നന്നച്ചുകൊണ്ടാഴ്ക്കി മഴുകാതെ.

96

ഗീയോനെന്നാളുള്ള രണ്ണാം ശാവ മേചകവള്ള്-
ദേഹമാരക വാസാധാനമാം നുശേംഗൈതെത്ത

വള്ളിന്തു പ്രവാഹിച്ചു, മിലേക്കരു മുന്നാം ശാവ
തത്ത്വിന്തുപാശാളുരിൻ ഷുർവ്വിക്കിനെ നോക്കി.

ഇഴ്ചാവയ്ക്കിക്കാലത്തു ടെന്റിരൈനുന്നിയാന-
മഴ്ചിനാൾ സമച്ചേമി നന്നച്ചതിതുനെ.

നാലാം വാഹിനി പ്രദാതനായതു യുഖ്രോടീസ്സാം
ശ്രദ്ധാക്രമവിശ്വമാം ബാബിലോനിതിന്തീരം.

104

നാലുഭാഗത്തും വളിത്തെതാഴുകം നബിയുടെ
നീലതോയത്താൽ പുഷ്ടമായോരീയുഭ്രാനത്തിൽ
മേഖിനീസാമാജുത്തിൻ ചെങ്ങാഞ്ചുപിടിച്ചുജോ-
രാഭമഹദ്വാരപ്പാപ്പിച്ചിതനാചയൻ.

അംതക്കണ്ണത്തി ലീശനവരേക്കരിച്ചു ത-
സംബന്ധത്തക്കിൽ കരത്തിട്ടുള്ള ദിവ്യാശയം
വ്യക്തമാക്കമാറേംവരുവാതീടിനാൻ.

ശക്തിയോടെനാകിലുമാർത്രത്വവിടാതെയും
മാമകവാസല്പത്തിൻ ഭാജനങ്ങളെ! സാർവ്വ-
ഭാഗമയം മുൻയനിചുട്ടം മക്കിരത്തണങ്ങളെ!

112

ശ്രദ്ധലെ നിവസിക്കമേതുജീവിയേക്കാളും
സപാതന്ത്രപ്രഭുഭിമുലം ശ്രദ്ധാരനിരിക്കിലും
ഭേദവിലല്ലും കരണ്ടുജോഷായ നിലയിലു-
ണിവസുന്ധരയിൽ എന്നും നിങ്ങളെ നിർമ്മിച്ചതും.

ഭേദതാസംഭാഗമാം ജീവനിലെന്നാണുള്ള.

സോപാനം മാമകാജണ്ണപാലനമാനോയുള്ളൂ.

120

അംതിനാൽ ചെറുതാക മീ നിശ്ചയം എന്നും നല്ല-
നാതിനെ നിരന്തരം പാലിച്ചു വാണിജ്വിൻ.

ഉള്ളാനമിതിലുള്ള പാദപ്പുഡലമല്ലു-

മല്ലമാകന്ന നിശ്ചാരക്കെന്നാലുമതിൻ മല്ലു

നില്ലുന്ന തൃണമോഷജണ്ണത്താനവുക്കിട്ടിൻ ഫല-

മൊക്കുവിൻ, ഭക്ഷിക്കാതെന്നു എന്നും തുച്ഛമന്നും.

ഇന്നിയമത്തിൽനിന്ന് ഭോഗക്കേവാരം നിങ്ങൾ
മനനിലയത്രാ വിച്ച ജീവവുക്ക്ഷണിൽനിന്ന്
ക്ഷേപ്പാൻ കഴിയാതെ മുത്യവിന്റുകരാളമാം
വക്തുതിലകപ്പെട്ട ധൂളിയായരത്തിട്ടും.

128

അംഗമധാഡകാതെ നിശ്ചിതകാലത്തോള-
മെൻ ഗ്രൗണ്ടിയമത്തെ ലംഘിയാതിരിക്കുകിൽ
ജീവദ്രോഹം നിങ്ങൾ ഭക്ഷിച്ച മരിയാതെ
ജീവിച്ചുകൊള്ളും, തന്തോ നശപരമല്ലാതുള്ള
ജീവൻ്റെ പട്ടിയിൽ എൻ നിങ്ങളെ കടത്തിട്ടും,
ഒവവത്തുല്യം മേലാലേന്നാക്കം വാഴും നിങ്ങൾ. 136

ഇഞ്ചിയ മുംചുതൻ വിശിഷ്ടസ്ഥിക്കു
ദേവനാം യഹോവയിപ്പുരബിസിൻ്റെ മല്ലു
ഭാവകമോട് പാസ്പിച്ചീടിന്റെപേം നിജ
കേവലനിഖാസത്തെക്ഷണാളിനാനപ്പോരം.

ഇങ്ങനെ പറ്റിസതനിലാ ദബതിമാർ
തിങ്കിന ഭാഗയേയാൽ അംഗിയിൽ നിവസിച്ചു.
പകലിൽ ചെറുതായ ജോലികൾ കാണുമതു
സകലം സുവ എന്നു അംഗമാഡാക്കുകില്ല. 144

ഉച്ചനേരത്തിലവർ വിത്രമിച്ചിട്ടും, രാത്രി
മെച്ചമാം പുൽത്തറയിൽ സാസ്വം നിലബേജ്ഞും.
പാപമെന്നാളിൽത്തെന്നെന്നാറിയാത്തഹന്നിശം
ജീവിതം കഴിച്ചോരും യാദിമമനഷ്യരിൻ്റെ
ശോഭനമായ വൃത്തമുരചെയ്യുതിനിന്നിനി-
സ്ത്രാപ്പള്ളിത്തമാകം ഭ്രമിയിലാരാനാണോജാ?
കോപവുമസുയയും ക്രഷണവാക്കം വുമാ-
ലാപവുമത്മകാമം വിഗ്രഹ നമസ്യയും

152

മഴിരാസപാദം ചെത്തൽ മക്ഷാന്തി പരസ്യഗ-
മുദരംഭരിതയും പ്രേക്ഷളി ദൃഷ്ടാവാദം
സപാത്മനിശ്ചയും പരന്നിരജ്യും നിന്റെയുഹതപ-
മത്തിനാ മവറുഹം കൊലപൊതകം ഗവ്മം
മാത്രയേഖരാധിത്യം പിത്രവിപ്രേഷം നിജ-
ഭാത്രചീഡനം ഭാത്രചീഡനം ഒരുപ്പേഷം

ഇംഗ്രേസ് കൈതന്മാരിലാഭരവില്ലായ്ക്കു സ - *

വേൾഡേക്കമാത്രവണ്ണത്തിക്കലനാസ്യം

160

ഇത്തരമുള്ളവില്ലാ ഭ്രാഷ്ടങ്ങളവിലക്കിം
ഭന്ധതന്തകി സ്ഥൂപാധിക്കീവിതമരിയാത്ത

നരകപ്രേതങ്ങളും മാറ്റമിക്കലിയുഗം
സ്വരണംചെയ്യാനന്ന സാഖ്യമായിങ്ങനില്ല.

ധന്യധന്യാവസ്ഥമാമസ്യപ്രസ്ത്രയുഗംചുണ്ണ
മാന്യമാം മകടങ്ങളായിങ്ങനാർ പ്രദപം

ഭൈഖികാത്മികങ്ങേം വെടിഞ്ഞു സകലേശ-
സ്വഭാവഭൂമിയാക മാനദജ്ജലധികിൽ

168

മുഴകിത്താണമപ്പോ ലിംഗപ്രപാദാംബുജം
തഴകിസ്പധർമമത്തിൽ പരമോത്സാഹമാന്നം

കഴിച്ചിവസങ്ങൾ തിരിച്ചുവരാവിയ-
മൊഴിഞ്ഞുപോയിതോ? ഹാ! ഭൈവമേ! കഷ്ടമോത്താര:

ഓഗ്രപർവ്വതത്തിൻ്റെ തുംഗമാം ശിവരഞ്ഞിൽ

ശ്രൂഐവ്യതയാന്തികനാ യേംഗ്രരാമിവരക്കു

വിഭാതമെത്തുകണ്ട രമ്യമായിങ്ങനാന

വിഭാവം പരയുവാനവകേ സാധ്യമാവു.

176

പച്ചപ്പുൽത്തരയാകം മെത്തയിൽനിന്നോ സപ്രദ്യ-
സ്ത്രീയമാകം വല്ലിന്മാർക്കിനിന്നുംതിനിന്നോ

സ്രീതിങ്കം ദിവാകരകാന്തിയാലുമിഷിത-
ലോചനാംബുജരാധിട്ടുനീറിക്കുന്നടൻ
പ്രീതിയേടവിലേ ശപാദംതിലത്ത് നയ്യോ-
യിദ്യം സ്നേഹപുഞ്ചമാഭരാൽ സമ്പ്രിച്ചാർ:
വാഗ്രഹപ്രകപിതാവേ! നിൻ്മ നാമത്തിനടിയണ്ണരം
പ്രത്യേകതിപ്പുരം വന്നനു ചൊല്ലുനിതാ.

184

ത്രഈംകളുമിതമാംഘ്രയസ്സും സമാധാന-
ഡംഗമില്ലാതെയുള്ള നിലയും നിന്മഭാനമാം.

കാണായ സർവ്വത്തിനും കാരണസ്വന്നപ്രാപ്തമേ!
ത്രണായി ത്രഈംകൾ നീ സവർക്കാലവും നിൽപ്പു.

രാത്രിയും പകലുമില്ലൂഡുകളോയ ത്രഈ-
ഉത്തരയമനർഖമാം താവക രക്ഷണത്തെ

സൗഖ്യിരമനഭിക്കന്നും ജീവച്ചവിൻ
സർവ്വലാസമാസപാഭാൽ ജീവനും പോഷിക്കുന്ന.

192

സവർസാക്ഷിയാം ഭവാനേതൊങ്ക പദാത്മത്തെ
നിവ്യാജം സ്വകാന്തിയാൽ ശ്രോദനമാക്കുന്നില്ല?
അപ്പഭാത്മത്തിനൊരു സംസ്ഥിതി ഭവിക്കുവാ-
നല്ലവുമിടയില്ല ധാതൊങ്ക ലോകത്തിലും.

വാനഗ്രോഹാംഗരം ഭ്രമി സിന്യ വെന്നിവകളിൽ
ഭാനു ചെയ്യുതു ഭവമാഹാത്മ്യമൊന്നുമാറും.

ആനദമയമാക്കമീ യുഷ്മിശ്രേണേ! നിൻ്മ
മാനാതീതമായുള്ള മഹിമാവിശ്വർ ചിത്രം

200

ശ്രോണവൃന്ധത്താൽ ദിശമാക്കുന്നു; മദവാതം
നാനാഭിക്കിലും തവ മുണ്ണസ്യരഞ്ജും ചേർപ്പു.
നിൻ്മവിസ്ത്രയാവഹമാം കമ്മക്കേശരല്ലുംമുള്ളുലും
മഞ്ഞത്തുത്തിക്കുള്ളും മുത്തുകളുണ്ടാക്കുന്നു.

സ്രൂമുഖമേലുളിയിൽ പ്രത്തിഭേദി നിശ്ചന്ത
ഭീമമാമപദാനം വൈദ്യതന്നാരാചാത്താൽ
കവിപ്പാർ തുടങ്ങേം കാൽഞഗ്രഹവം ചിന്തി-
ചൂഠു നിന്നിട്ടെന്ന്, പിന്നെയും തുടങ്ങം.

208

ഉണ്ടാനെ പലവുഡ ചെയ്തിലും തുഷ്ടിപ്പേടാ-
തണ്ണവർം സകലവുമൊട്ടവിൽ മായിക്കേണ്.

ഉഷ്ണസ്ഥിൽ ഗംഗതിൽനിന്നാതുശമ്പുശമയാ
മനസ്സിനാക്കംമതിവാനാദമണ്ഡാംവിയം

കനകചോല ചുററിപ്പുതച്ചു മയുവമാം
ജനിതത്രീവിള്ളഞ്ചം മകടം ചുടിയക്കൻ

എന്താവോ? ഗഭീരമാം യാത്രയ്ക്ക പുരുഷപ്പേ
സുദര്ശനാരകതന്നാപോരു തോന്നിയ്ക്കേണ്.

216

കിളികളിളംകളസപനതരാൽ നിൻ്നെവൈവ-
മളവില്ലാതെവാഴ് ത്രഞ്ഞാനമശാവതോടും

കഴിഞ്ഞതാനെകാരച്ചളി ചൂഞ്ഞകർത്തവിൽ
വഴിഞ്ഞ കൃപമുലം വെള്ളിച്ചുവെൻ്റുകളിയാൽ
ലോകമാണസകലവും മുടിയ മുജാകര!

ശോകമേലാതെങ്ങെങ്കു കാര്ത്തകോദികനിശ്ചവും

ഇഞ്ചിയിം പ്രാത്മനംചെയ്തിശ്ചൻ്റെ പാംബാംബുഞ്ചം
ഓവനാചുർച്ചും ക്രൂപിച്ചരിതം ധന്മാക്ഷം

224

ആദമധ്യമാരിൻ ജീവിതമത്രേ സാക്ഷാൽ
ജീവിതമെന്ന ചൊൽവാൻ നൃയമജ്ഞതു നുനം.

കണക്കില്ലാതെയുള്ള വ്യാകലവിച്ചാരങ്ങ-
ഖിനാഞ്ചം എന്തെന്താടിഷ്ട്രൂഡ്യുയിൽനിന്നു
നിത്രവുമെഴുന്നല്ലോ നമ്മലുണ്ടിനെയാചി-
മത്തുരിൻ മന്ദ്രാന്തിയവിവു? പരിസ്ഥിഷ്ടർ.

മാനവക്ഷണങ്ങൾക്കന്ന ഭിഖരിയിലിയിക്കും
ഹീനരാം സഹാക്കരിക്കുന്നതിലഘോ.

282

അവരാലൻ്ത്രതമാക്കന്ന വിപ്രത്രകൾ
നിവിരാശ്വരത്വാമട്ടിൽ നമ്മേം താഴോത്തുനിന്നും
കരിവുനാവു മദ്ധ്യാലിക്കുവൃദ്ധയും
തരിപ്പുംഗേജമന്നേ കാണാനീ മിത്രങ്ങളിൽ
മോഹനതരമാ മസ്ത്രാവൃയ്യഗതിലി—
ദ്രോഗിവർദ്ധത്തെത്തല്ലും കാണാവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

ഗ്രൗണ്ടമാം ഹ്രദയയും സത്രമാം വചനയും
ബഖണ്ഡമും സാധുഭേദവന്നമീഹയും.
സപാത്മലാദത്തെക്കാളും മന്ദാത്മവിചിന്തയും
പേര്ത്തമല്ലപറമിച്ചുജോക്കുന്നതുകൊർ
സ്ഥിശ്വരായ് പരിശിസാവാസികൾക്കെടുവ-
ന്നതുന്നതമാർദ്ദത്തോടും വ്യാപരിച്ചിതു സദാ.

ദോഷമെന്നിളിയുതെന്നനിയാദത്തായ നാക-
വാസികളും മാത്രമല്ലെങ്കിൽത്തോടുകൂടി
വ്യാകിശ്വന്നക്കാമുമഞ്ചലഭ്രംബനുശ്വരമായി—
ദ്രോഗിതളിത്തളമാം മായയാൽ സുവം നല്ലും.

പുക്കിശ്വുലജ്ജിലോ വെള്ളിപ്പോലോലുഴുക്കന്ന
സപ്ത്രുമാം പുഴയുടെ പുതിയതാത്തടത്തിലോ
ഇത്തന്നെകാണിക്കുചെയ്യും ദിവ്യസംഭാഷണങ്ങൾം
മരദം അണിഞ്ചന പീഡിപ്പചുപ്പണങ്ങൾം
ഇംഗ്രേസിന്റെത്തിന്റെ ഗൈരവം പലവിധം
സൗത്രവമാംവിധത്തിൽ ദേവകളുംതിട്ടേബാർഡം
ഇതരലോകങ്ങളിൽ വാത്തകൾ സ്വജ്ഞിവൃത്തം
മുതലായനേകമാം കായ്യങ്ങൾം വോചിക്കയും

240

248

256

അത്താവധമായ മുതലുത്രക്കികളി-
ലത്തപാരവയ്യും കലൻ മോബിക്കയും
വിനെയും പ്രസക്താനപ്രസക്ത്യാവിഷയങ്ങ-
ളന്നയിച്ചുചിതമാമുത്തരം മെടിക്കയും

ചെറുകൊണ്ടാത്തിയമാം നർമ്മസ്ഥിപ്പാളിൽ
കൈതവമെന്നു കഴിച്ചുള്ളാരക്കൃതയും
ഒക്കാലത്തു സ്വന്തമഹത്വാർ നശിപ്പതായ്
കരളിൽ കണ്ടതുണ്ടോ കാണിയും ഹന്താമൻ?

264

എതക്കാലുമാണു റിപ്പശമിക്കനാതെ-
നാൽകിക്കുവാൻമേലുാ, വേദോക്തമതിനില്ല.

സുത്രങ്ങളിക്കയു മസ്തകിക്കയും ഭ്രമി
വിത്രമായ് സ്വകക്ഷ്യയിൽ ചുറവിക്കാണിരിക്കയും,
ശരത്രും ഫേമന്തവും വസന്തമാദിയായോ-
രുത്രകൾം മുതെരാത്രല്ലുനാമാവുകയും,
പ്രതിയതിനാളും ധർമ്മപാലതിക്കല്ലും
വിത്രതിയേലാത്തല്ലാം ശ്രിയായ് നയിക്കയും

272

ചെറുകൊണ്ടിക്കരവ മാറ്റഷ്ഠർ ദൈത്യരണ്ടും
കൈതവം കേട്ടുകൊണ്ടു കായന്നുകെലും
സർവ്വേശൻ കൊടുത്രുള്ളാരാജത്യേ ലംഘിക്കയാൽ
ഉർവ്വരയാകം പരുഞ്ഞിസ്ഥിരിന്നുകണ്ണും!

പുരത്ര തള്ളിപ്പുട്ടു തണ്ടരിക്കം സന്തതിക്കം
പെയത്തെ മഹാനാശം വയന്തിവച്ചു വുത്തം
ഉരത്തെ മുവിളിവയത്തേമേരും മനം
നിരുത്താതുള്ള കണ്ണറിവയേണാൻപ്പു നമ്മൾ.

280

അയ്യാക്കം നൃ.

സപ്തവം ഹമ്മയും തമിലും സംഭാഷണം.

ദേവനാം യദോവയിൻസുഷ്ഠികളെല്ലാറിലും
കേവലം സർസ്വപം വലനായ് തിന്റൊ കഷ്ടം!

ഭാനവനായകൾ കെങ്ങലെചുഴിയതിൽ
താണ്ടണ്ടകോമരമായ് തിന്റൊരി യുംഗാന്തൻ

സ്രീയൈത്യടച്ചത്തിട്ടായവഭോട്ട നിജ-
മായികവില്ലയെട്ടത്തിവിധം ചോദ്യംവയ്ക്കു:

രാമണിയകമന്നാടുശമാം വിവേകമെ-
നീവക മുണ്ണംഡിക്ക ധാമമെ! ദോട്ടത്തിലെ

മുക്ഷിസവയപ്പോലെമാനുമെ ഉക്ഷിക്കായ്യാൻ
ആക്ഷമാമാജത നാഞ്ചാരകവിപ്രവൻ നഞ്ചകീട്ടേണാ?

നാരി ചൊന്നിതിനേവഃ മുളാനാടുംഞാളിൻ
ചായവാം ഫലം ഞാഞ്ചാരകശരിക്കാമനാകിലോ

ആരാമമല്ലുസ്ഥിതമായുള്ള മുണ്ണേഷ-
ആരഹപ്പലം ഉക്ഷിക്കാവത്തെല്ലാരിക്കലും

സുഖിക്കപോലുമാകാ; ലംഘിക്കിൽ മുതിയുണ്ടാം
കർന്മായിട്ടിശനിഞ്ഞനെയുംഞേഷിച്ചുണ്ടാൻ.

സപ്തമിതരമോതി: മരുള്ള മരഞ്ഞളി-
ഭതഭവിച്ചീടം ഫലമൊക്കെയുമശ്രൂമെക്കിൽ
നല്ലുമിതിലുള്ള കായ്യുള്ളമരിക്കുകിൽ
ഉറപ്പരിതാപംവരില്ലയിരുന്ന നഷ്ടപ്പടാ.

8

16

മഹുചൊന്നിതിനേവാ: മീഹലമരുമെക്കിൽ
സർവ്വപാലകന്തു തടയാനിടയില്ല.

ക്ഷുദ്രങ്ങിവിയിൽപ്പോലും തുപയുള്ളവൻ തന്റെ
പുത്രരാം തെങ്ങഡംകിത്ര നന്ദകാതെയിരിക്കുമോ?

24

ഓതിനാൻവ്യാളം: നിങ്ങളേന്തറിയുന്നു? ജഗ-
നാമന തത്താപക്കന്നുള്ള പേരുപ്പാകാൻ
നമയുരുക്കപ്പെടുമന്നുനണ്ടാകും വഴി
ക്ലിവൈച്ചട്ടുപോ; സപാത്മമെ പുഞ്ചാത്മം.

എന്താരു കരുവണ്ണാമിപ്പ് ഫലം ത്രജിച്ചുനാ-
ലെന്താരുണ്ണമണ്ണാമിതിനെയശിച്ചുനാൽ?

എവാത്തനപ്രീമണി ചോദിച്ചു നിമിഷത്തി-
ലാ വിലേശയപ്പാരേരച്ചാനശക്കിതം:

32

നിങ്ങൾക്കു സത്യജതാനമരകളും നേതുമങ്ങു!
മങ്ങലാന്നടത്തുപോ യിക്കരിനാജ്ഞന്മുളം.

നമയെന്നതുപോലെ തിനയുമരിയേണ്ട
മമ്മാണ്ണത്രുലം അഞ്ചാനാണിവുഖ്യണ്ണം.

അഞ്ചാനത്തുക്കവിത്തരു നാം കാമിപ്പാനെന്താനുള്ളു?
അഞ്ചാനിയായ് തീരംപോഴുതീശ്വരനായി ഭേദ!

നിഷ്പ്രയാസന ദൈവനിലയിലെത്താമെന്ന-
ളിളിത്വാത്ര കാതിൽ തട്ടവേ ജഗന്മാതാ

40

സപ്രത്തിന്നവാരിൽ കണ്ണമട്ടിലാജാനദിച്ചുവരം
ഭ്രമം സഫ്പത്തിനു സപാഹതം ചൊല്ലിടിനാർ
തക്കമൊന്നണിതിനും പ്രത്യുക്തി ലഭിക്കുകിൽ
തക്കംവേണ്ടിത്ര നല്ലമാർപ്പണമന്നുചുവരം

ചോദിച്ചു: സവേ! ഒവേ ശ്രീക്കോർ പ്രവത്തിച്ചാൽ
ഭ്രതവുമക്കുവുമില്ലെന്നായ് വന്നേക്കുമോ?

വാഗ്മിയാം ഭ്രജംഗേരുൻ ചൊന്നാഃ തൊന്നായ സപ്പം
വാഗ്മിതദൈനാസ്ത്രിയാട്ടവും തൊജംരംക്കില്ല.

48

എന്നടെ സംഭാഷണങ്ങളിൽ നിഭാനമി
സൗഖ്യരുചുമഹലങ്ങാജനമൊന്നമാതും.

തിന്റുക്കാമെന്നിക്കിതു വൈഗ്രാഞ്ച്ചറം വയത്തിയ
വീഞ്ഞവയ്ക്കലം വൃത്തമാവില്ല നിങ്ങൾക്കൊട്ടം.

അതിനാൽ ഒക്കെപ്പുടാതെട്ടത്തു ഭക്ഷിക്കുവിൻ
മുതിയുണ്ടാകയില്ലീ സത്ത്‌ഹലസമാസപാശാൽ.

ദൈവതുല്യരായ് നിങ്ങൾ തീന്തിട്ടുമെന്നാരിഷ്ട
ദൈവചിത്രത്തിലുള്ള കാരണമാണിപ്പ്‌ഹലം

55

ഭക്ഷിച്ചുകുടെന്നായ കല്ലുന നിജ്ഞായണ്ണം
സ്പൂഷ്മിച്ചുതെന്നാരിഞ്ഞതു ബുദ്ധിയാഡ് പ്രവത്തിപ്പിൻ.

സുരവിദ്യേപ്പിയുടെ വാഹനമാകും സപ്പം
പെരുതാം ക്രോധിയോട് ചൊന്നാരി ഗ്രിം കേട്ട
ശരിയാണവന്നു വാണിയെന്നവർക്കുള്ളിൽ
സ്ഥിരമാം ദേഖായമുണ്ടായ് വള്ളൻ നിർഭാഗ്രതതാൽ.

ഉടനേ മനസ്സാക്കി തടയാനാരംഭിച്ച
പിടിയായ് സപ്പം തിരികെന്നു വാണിയുമതും തമ്മിൽ

64

വകുംബേവാനുള്ള ഓവിനന്നയുമരാഡിലുള്ള
കക്കശവിശ്രദ്ധാസവും യോജിച്ച വിലുക്കുണ്ണാ

തെതരികം രണ്ട് ഔദ്യാരചണ്ണാലരുന്നപോലെ
തെതരിച്ച മനസ്സാക്കിലീവയേ ശക്തിപ്പുവം.

തയ്യഹലമായിരത്തുനാന്തിയിൽ വീണ്ടുപോയി
മീൽധപനി ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ശ്രദ്ധലമാം മനോദേഖാധം.

ദൈവക്കത്തവിഗണനയാകിയ ധര്മ്മരവും
ഓവിനിയായ നാശാവന്മതൻ പിത്രനമായ്

72

മാവ തന്നാക്കണബാം പാഴ്‌പരമ്പിൻ്റെ മല്ലു
 താവിനാഴിക മുളച്ചുയർന്നതുപഴിയോട്ടം
 ഇരുപുവദൈലയ്യും ബന്ധിപ്പുണ്ട് വള്ളാമട്ടിൽ
 വരുമ്പുകടനാവളാശയാൽ പ്രേരിതയാണ്
 രോധത്രേപ്പുരകാലാൽ തട്ടിയങ്ങൾറിന്തിട്ട്
 പ്രാധാന്യം വലയിലേക്കേണ്ട മുഹംപോലെ
 പാത്രതിനു വുക്ഷ്യത്തിന്റെയരികിൽ നിന്മംസമ-
 മാണ്ഡൽ തന്റെ കൈകളുടിന്റെ കനിക്കായും നീട്ടിച്ചേബാറം 80
 ഒഴിംമുവും ഭക്ഷണാർവ്വമത്രാംഃാലെ
 ബുലിന്തരകവാൻ ശക്തിയുള്ളതുമെന്നാകണ്ട്
 നിഷിഡ്വുക്ഷ്യത്തിന്റെ വിശ്വാസ്യാഭക്ഷഭലം
 മുഴുതമോഹംമുളം പരിച്ച തിന്നിടിനാറം.
 സേററനാം വണ്ണക്കൻ്റെ വലയിൽപ്പെട്ടിപ്പല-
 മുറകെണ്ഠതുക്കത്രോട് ഭക്തിചെയ്യുപ്പാഴേതോ
 വെള്ളതമായ ശക്തിയാപാദരിവം വ്യാപി-
 ചുഭാമദ്ദേശം ഭൂമം വേഞ്ഞയാടിയായ 88
 വീശ്വരപ്പലാജ്ഞേയലീപിപ്പുച്ചുപോലെ-
 യവർംക്കതോന്നി, മാററുംബാധി പ്രതിക്കണം.

ഒരു കഴുതിൽ വുക്ഷ്യഹലത്രോടുകൂടി ആഭാമിന്റെ
 അട്ടക്കൽ ചെല്ലുന്നതു".

റൈട്ടേന്ന വിരക്തിയുമണ്ഡായുംവന്നാക്കിലും ത-
 നിജുന്നാം പ്രിയതമനാപ്പും കൊടുക്കണവാൻ
 മുതിന്റെ കരുംകലയേതാനുകൂത്തുകൊണ്ടിരുന്നു
 പത്രക്കെപ്പുതിയുടെ സമീപത്തിക്കലപ്പോറം
 ആദമായതു കണ്ട് ചോദിച്ചു: നൃത്യേ! നിന്റെ
 ഓസുരകരണമുളിൽ കാണുന്നതെന്നാണോവോ?

നിങ്ങലുമ്പക്ഷത്തിൻ്റെ ഫലംമെല്ലെങ്കിൽ
വിരക്കി തോന്നാതവ പറിച്ചുതെന്നാണോ നീ?
സവേൾപ്പരാജത്തേയെ നാാം നിസ്സാരീകരിക്കക്കിൽ
ഭർത്തുഹമായ ഭിംബം വരുമെന്നറിവില്ലോ?

ആജത്താലംമലനമാകും തീയുഹാപത്താലംതു
പ്രജത്താവത്തുകളായ മുതമാർ ലോവിൽനിന്നു
വിണ്ടിഡ്യാനകമായുള്ളൂടെ നരകത്തിൽ

താന്നിനും കിടപ്പുതെന്നാർത്തുകാഴ്താട്ടു നമ്മൾ 104

മതതമാം ഗജത്തിനോടെതിപ്പും പിപിലിക
ശക്തമാകമോ? തുണം തയവിനൊതിരാമോ?

പ്രചണ്യവാതത്തോട് മുള്ളിവയ്ക്കുമോ തുലം?
രചിപ്പും നമുക്കൊല്ലും ദൈവവിദ്ധേപഷഭ്രം.

അതിനാൽ ഒർഡനിയമെങ്കിലുമിപ്പുഴാരു
കളുക; ശേഖകണ്ട തിന്നമോ തീക്കട്ടേയേ?

ഇത്തരമാണി മർത്തുസന്തമനരചചയ്യോ-
രത്തവീലമിത്രിവത്തോടൊതിനാം ഹര്യാ:

പ്രാണനായക! അവാനോതിന മൊഴിയെൻ്റെ
മാനസം ഉയഞ്ഞോകവിഹ്രാലമാകിട്ടുണ്ട്.

മോള്ളാവുപോയിപ്പട്ടികരച്ചാലെത്തുഫലം?

നഷ്ടമായും ജലം പിന്നീടെന്തിന സേതുബന്ധം?

കല്പനാവൃതിക്രമപ്രഹിതിയിൽ ചാടിയിവാം

സപ്പത്തിൻ്റെ ചതിവാക്കാം ബാഹ്യവിന്റെത്തുലിനാൽ

വിഴ്യാൽ സുത്തമാം ശിരസ്സു തകന്നപോയും

താഴുയമായി സർവ്വസ്ഥംഗസ്ഥവ്യജംഡിക്കം

മരണാഭിതിയെന്നപ്പെണ്ണില്ലാവിധമിപ്പോം

ഭരണം ചെയ്തീടുണ്ട് സന്ധികൾ തള്ളണ്ടു.

104

120

പാദ്യാത്താപാജന്മാം മുർച്ചയാലേന്നാത്താവു
നിശ്വയമഹാധമാമിരളിൽ താഴുന്ന ഹാ!

എന്നോക്കെമാന്നായിട്ട് വസിപ്പാൻ നമ്മൾത്തമിൽ
മുന്നമോതിയ കരാറെന്നുലും ഭഗമായി

ഭരിതപാത്രമാകമീ താനം സുകൂതിനാം
വര! നാമിങ്ങവക്കുമെന്തിയം ചേന്ന് വാഴും?

ഇയളം ബെഴിച്ചുവുമൊരും ത്രിരിക്കുമോ?

കനലും ജലവുമായ് യോജിപ്പു സാധിക്കുമോ?

ദേവാജ്ഞ ലംഘിച്ചുാൽ പാപിനിയാക്കുമെന്ന
പാവന! നിന്നിൽനിന്നു വേർപ്പിരിച്ചീട്ടിലീംനും.

വരുത്തും സധിക്കുവാനക്കട്ടേണ്ടിട്ടേന്നോ-
ഉള്ളതോ! കഷ്ടം! കഷ്ടം! താനിതാ ഹതയായി!

എന്നരച്ചുവരി നിജ അത്തുമാനസത്തിന്റെ
നിശ്ചയിത്തിയോടുകൂട്ടുവേ താഴേവിണും.

136

ആദാം ഒരു ദിവസം അന്തരോചിച്ച മലം ഭക്ഷിക്കുന്നതു”.

നയാഗ്രാനിർത്യരംപോത്തക്കുന്നിർവ്വാത്രുമുണ്ടായിൽ
മയണിവിണുംളും വാസലുംഭാജനത്തെ.

ഇയത്തയില്ലാതുള്ള ഭിഖരതാൽ വിയത്രതു തന്ന
മിന്നത്തകുകരംകൊണ്ട് താങ്ങിയോതിനാനാണം:

എന്താണെന്നല്ലിയേ! നീതാൻ ചോയ്വതു ചേവികളി-
ലാതരാ ലോഹമയനാരാചം തരയ്ക്കുന്നോ?

ഭേദവശാസനനിഷ്ഠനായിട്ടുമെന്നിൽനിന്നും

പാപത്താലകന്ന നീ നശിപ്പാനൊരുക്കുന്നോ?

കാമിനീമനേ! മമ മാനസഭ്രവിൽ തശ-
ച്ചാമയമനേപൂർവ്വത പ്രമവല്ലിയുടെ

144

കോമളപ്രസന്നമേ! നിന്നെട വീഴ്ചയെത
അമെമനാരിക്കിലും നിന്നോട് വേരായ് നില്ലാൻ

എനിക്കെ കഴിവില്ല; സുവഭിവഞ്ഞിലും
കനത്തമുതിയിലും നിന്നോടുകൂടിത്തന്നെ

മദ ജീവിതം പോക്കുന്നണ്ടുണ്ടാൻ; സ്നേഹചിത്രം
മരണത്തിനുകൂടി മായിപ്പാൻ കഴിവില്ല.

157

ഇംഗ്ലേഷ്യരെ ചെറു ജായാദ്ദൈ തനാർപ്പാരി-
ആചിത്തനായ്” നാരീഹസ്തസംശയിതം ഫലം

പെട്ടെന്ന വാദിത്തിനു കട്ടിഞ്ഞിനാകത്തിൻ
മടലും താഴ്‌വാരവും മകരിങ്ങ സന്ധാരിച്ചു.

അരത്തുതമല്ലിപ്പേരുമമാക്കിമണ്ണാകാം നിത്ര-
മിബേം ഭവനത്തിലേവമല്ലായോ കാണാനുന്നാം

ജധസംഖ്യമായ ഹാർഡൈത പ്രമാണിച്ച
സ്‌ഫടകമായ് മരക്കുന്ന ദൈവശാസനം മർത്തർ.

160

പാതാളത്തിലെ വിജയദോഷം.

അരുംമൻ തന്റെ പത്രിയാകിയ ഹവുയെപ്പു-
ലാബിദേവൻ ശിഷ്ഠി ലംഘിച്ചുാരനന്തരം

പുർവ്വദേവരാം സേരിറ്റുതാനംതന്നെങ്ങളും
സർവ്വാസുരസ്ഥാനമാം പാൻഡിമാണിയത്തിക്കൽ

നെനിച്ചുകൂടി നിജ തന്ത്രസാഹല്യത്തിൻ്റെ
വെന്നിങ്കയ സൃംഗിപ്പിക്കം പരമോർത്തസവമൊന്നു

നടത്തിപ്പുന്നേതാപ്പിച്ചു പാതാളിലോകമാകെ
പ്പുംപിപാറിച്ചംവണ്ണം വിജയദോഷം ചെറു.

168

പീരുകാലങ്ങൾക്കുംപരംവ്യമാകിയ ദൈ-
വാക്കുകേരിക്കാതെ മഹാമത്സരം സ്വന്നപ്പോക്കാതിൽ

ആരംഭിക്കയാൽ സകലേപപരന്നങ്ങളിനു
ദോഖരമാം പാതാളിത്തിൽ തജ്ജിയ പിശാചങ്ങൾ
കെവസ്യുള്ളിയായുള്ള മർത്ത്യനേ വശമുക്കി
വൈരനിത്രാതനമീവിധ്യതിൽ സാധിക്കയാൽ
സത്രംമാനസരായാൽത്തുകൊണ്ടിരിക്കുവേ
വിനിച്ചുരിഞ്ഞകാരുസാധനോപാധം ദേവൻ.

176

സവർക്ക് തൻ പരബ്രഹ്മിൽ എഴുന്നുള്ളു.

ചിത്രൻറ ശരീരയാഗാപ്പംബുലം നാശ-
പാതമാമിലോകത്തെ രക്ഷിച്ചെല്ലാണും തന്റെ
നിതിക്കു രൂപ്പിവയ്ക്കിട്ടുവാനായും പരി-
താതാവു നിശ്ചയംചെയ്തിട്ടു തയ്ക്കാലത്തെക്കു
പരമാരാമഭാക്തം പരബ്രഹ്മിൽനിന്നു
നരരെ ബഹിരജ്ജവിച്ഛിട്ടു ദേവാരിയാക്കം
ഉഗ്രപ്രവിരന്നത്തരസാ ശ്രീക്ഷീകരിക്കുവാൻ
കയ്തിബ്ബു ത്രിതലഭത്തകമഴുന്നുള്ളിനാൻ ദേവൻ.

184

വൈക്കുവാവ്യാഖ്യാക്തം ദിവ്യജീവികളുടെ
മയത്തിനൊന്നാത്ത വേഗമുള്ള പക്ഷങ്ങളിനേൽക്കു
വാഹനമേറ്റേനോടു സ്വപ്രായരാജാവുതനു
മാഹാത്മ്യമനും പാദപ്ലം പരബ്രഹ്മിൽ
പതിപ്പിച്ചുപ്പോൾ പരമാനദിത്തമായ
ഭവിച്ചു ചരാചരജീവികളുശേഷവും.

മുക്ഷിങ്ഗം പവനനാൽ കമ്പിത്തണ്ണവജ്ഞാ..
കക്ഷിണാംഗരം തലകനിച്ചുവന്നങ്ങിതു.

192

പക്ഷികൾ കളകളനിസപനവ്യാജേനസ-
പ്രീക്ഷ്യനാമീശനനാൽ സ്വപ്രതാനംഗംചാടി.

മേഖത്തിൽനിന്നു ചർച്ചമുതിരുംപോലെ പുഷ്ടി-
ശാഖികൾ സുമണ്ണഭൂത്യാരിത്തു ധാരാളമായ്

ആരുകൾ തരംഗമാം കരഞ്ഞപാം കൈട്ടിക്കൊണ്ടു
പാറയാം ബാറിൽക്കേരിമറിത്തുചാടിപ്പാത്തു

നവപല്ലവജീളാം ചെങ്കാടിശാഖാഗ്രാതി-

ലവബ്യന്ധംചെയ്യു ശോഭിച്ചുതേമാവുകൾ- 200

പത്രരാഹത്തിനൊന്തോരേശോകപുഷ്ടിം, സപ്രീ-
വിഭൂതികലന്നുള്ള ക്രീനികാരകസൂനം,

മുത്തിന്നുനേരാം നൊച്ചിപ്പു,വിവ നിരന്തിച്ചം

വിസ്തൃതമിലകളിൽ സൗഖ്യക്രത പുഞ്ഞഭാഗം

ഇന്ത്രനീലാദ്ദേശത്തി വഹിച്ച വിന്തുയമാം

സാന്തുരന്താച്ചയത്തിൽ സാന്വിധിപോലതുമിനി.

സ്ഥാവരജംഗമജീളാകിയ സമസ്യവ-

മീവിയം നിവൃത്തികവിനയാദരപും 208

ഓഗ്രിയിൽ തയാരായി നിന്നിതു രാജാഗമം

തുംഗമേഖല കാത്തു പെണ്ഠരമാർ നില്ക്കുംപോലെ.

തലിനം വെയിലുവിപ്പീതമായതപോത-

മജൂനമെങ്ങും പരിനുമണം ചെയ്യംവിയന

തോട്ടത്തിൽ സഞ്ചാരിക്കം യാഹപയിൻ ശബ്ദംകെട്ട്

വാട്ടമോടൊളിച്ചാലുൾ മുക്കണസഞ്ചയമല്ലെ

പാപംചെയ്യീശപരംനീര വിപ്പോഷം സന്വാദിച്ച

പാപികൾ തിരക്കുവിൽ നിൽക്കാഞ്ഞതത്തില്ലതമോ? 216

മോഷണക്കാരൻ തൊണ്ടിസമീതം പോലീസിന്നീരൻ

ഭേദണമായോരുണ്ടെ നില്ക്കുമോ? ദ്രവിക്കില്ലോ?

ആദമേ യൈവിടെ നീ? യൈനു പുഷ്ടിച്ചു ദൈവ-

മായതിനാംമാവുൻ കൊട്ടത്തീ മൗപടി;

ന്നാനാകയാലുമം താവകൾപ്പാക്കേട്ട്
വിഗ്രഹിതനായ് ദ്രുമലഘ്രത്തിലൊളിച്ചുപോയ്
ദയത്താൽ മുഴിവരും പുറത്തുവരാതുള്ള
വാത്തിലേവും ചൊന്നസമയം ചോദിച്ചീശൻ:

224

ന്നാനെന്നാൽ നിന്നോട്ടരച്ചു? വിരോധിച്ച
വുക്കുത്തിൻ കനാ തിന്ന കല്പന മരത്തുവോ?
ഉത്തരിച്ചുടനാം; എനിക്ക കുട്ടായ് നിന്നാൽ
ഭന്തയായുള്ള നാരി തന്ന തോൻ തിന്നക്കുന്നി
പലപ്പുമുഹേശസ്സുാവ “കാമിഡം തപയാകാരി”
സപ്പ്രതിൻ വതിവാലെന്നവള്ളം ചൊല്ലിടിനാർം.
ഉച്ചിച്ചുകോപത്താട്ട ദന്തത്തുക്കത്തിൻ ശിക്ഷ
വിധിച്ചു പരമേശൻ ശബ്ദിച്ചുനടന്നേവം:

232

വൈവം സപ്പ്രത്തെ ശ്വാസങ്ങന്തു.

കുമേംഡ മകരോ സ്ത്രീ; തസ്യാദ് ഗാർഡിവന്നു-
പാത്രനാം വുദാദ് ഭിശം ശാപാഭിഗ്രണ്ണു ഭ്രതപാ
വക്ഷസ്സ ഗമിഷ്യസ്സി; കിഞ്ചി തപം യാവജ്ഞാവം
ഭ്രതലോപരിഖിതയുള്ളീം സംഖാഭിഷ്യസ്സി
യോഷിത സ്ത്രീവാപി ച യുവയോദ്ധാനാം ച
വൈരിതാം പരസ്സരം ജനയിഷ്യാമി തുനം.
തപ്പിഷ്ഠം തസ്യാ പത്ര മാഹനിഷ്യതി; തപ-
ംഘനിഷ്യസ്സി തസ്യ പാദജുലേപി തപഞ്ച;

240

ഹയ്യയെ ശ്വാസങ്ങന്തു.

ചെപാല്ലിനാൻ സ്ത്രീയോട്ടിശൻ കള്ളിനാമസുരന്നെൻറ
സൌജ്ഞ്യിൻ ചായ് ച കള്ളം വിള്ളുമാരതേക്ഷണം:

തപഞ്ച സൂതിഭിഖമഹം വർണ്ണയിഷ്യാമി, തസ്യാത്
ക്ഷേഷ്ട്രനാ തിരേയേന സന്താനാൾ പ്രഭേശാഷ്ട്രണേ
സപാമിനോ നിരള്മീഭ്രയ സ്ഥാസ്യസി; തവ ദേർത്താ
ശാസിഷ്ട്രത്രുനാരതം തപാമധികാരമത്തഃ

ആഭാമിനെ ശപിക്കുന്നതും.

ഉച്ചമാം നിന്നുത്തിലാദത്തോട്ടരച്ചിഗൾ:

യച്ച പാപപ്പഹലം ന്രേണ്യമാദേശ ഭോക്കുതും 248

യോഷിതഃ ക്രമാം നിരുമ്മാണിംകതപാഃ തത്പഹലം തപം
തേന മേതുനാ ഭ്രമി രഭിശ്രൂണ്ടി മയാ.

സംസ്കിര്യ ധാവജ്ഞിവ മസ്യാ സ്മൃപം ഭക്ഷിഷ്യതേ.
സംഭവിഷ്യന്തി തസ്യാം എന്നാക്കാഡക്കുമാഃ.

ക്ഷേത്രംശയിഭ്ര സ്മൃവ ഭോജനം സംഗ്രഹ്യതാം.

പബമ്മാക്രമുവതയാ ഭോക്ഷ്യസി ഭോജ്യവസ്തു

മുത്തികാ ഭേസി തപം; മുത്തികായാജായട്ടമാഃ
നിർല്ലിനോ അവിഷ്യസി മുതി തപം പുനരഫി. 256

ഇന്തരം ഭീഷണത്തിലതി ഭീഷണമായ

കർത്ത്യാഷണ മാദംചൗത്രമാർ കേടുനേരം

വിരച്ച പ്രദേശം കൈകാരൽ തള്ളിം നേത്രപ്രയ-

മിഞ്ചണ്ട; മുർച്ചിച്ചുജ്ഞു! തടിപോരൽ താഴേ വീണം.

സധിച്ചുക്രാതുജീ വേദനമുലം വാവി-

ട്രിലച്ച മുവിളിച്ചുഭുക്കി ബാജ്ഞം പിനെ

ഉയണ്ടം കൈകാലുകളടിച്ചും കറവേമോത്തി-

ട്രിഡണ്ടം നെട്ടതായ് വിത്തം മത്യഗ്രമാകം

നരകവേദനതന്നകാലാസ്പാദംപോലെ

പെരിയ ധാതനയിൽ വിരാമമെന്നേയവർ

264

തെരിഞ്ഞപ്പറയുന്ന കൂട്ട് കണ്ണപ്പൂഴാർ-
ന്നാക്കി ഗരിശ്ശമാം എല്ലാം ദശാവേശാർ.

ഉരുച്ചു തന്ത്രിൽ വിശ്വരക്കൈരയുന്ന
വിരയ്ക്കും ശിഗ്രവിനെ തെരിക്കെന്നാട്ടത്തന്
കൂക്കപാലിനോത്ത മിറക്ക ചൊല്ലിയതി-
നാക്കം വയമാറു മുയ്ക്ക തലോടിയും

272

പയക്ക പലവും ശരിയ്ക്കു പരിശോധി-
ച്ചക്കല്ലും പുശിറ്റിരസ്സിൽ മുകൾക്കും ത-
ന്നങ്കു മനസ്സിനെ ചുങ്കക്കി പ്രദർശിപ്പി-
ച്ചിരിക്കം ജനനിയെജ്ഞയിക്കം കരണാശ്വി.

നിലത്തു നിന്നവരെയെള്ളുന്നാലിച്ചുശേഷം
മലപ്പും കലകവുമരുത്തിയില്ലാത്തുള്ള
വിലാപനാഭാസ്ത്വം നീങ്ങളും നതജന-
മലാപഹാരി ഭേദനീവബന്ധമരിംചെപ്പും.

280

ഒദ്ദേവം ആദംബരപ്പുമാരെ ആദ്യപസിസ്ത്തിക്കുന്നതു°.

അപ്രതീകാർത്ഥമായ ലംഘനമാത്രേ നിഃബ-
ളംപ്രഗതിക്കയോട് ചെയ്യുതു നിത്രപിച്ചാൽ
സ്ഥാതന്ത്ര്യവുംപി നീംഭാക്കേക്കിയ കാരണാത്താൽ
നീതിയിൽ നിന്ന പിഴയുണ്ടാവാനെത്താണ്ടു

താദ്ദുകാരണാത്താൽ നിഃബം ശിക്ഷാംബരനു-
ഭൂദ്ദുതമൊഴിക്കണം വിപ്രതിപത്തി ചെറും?
നിങ്ങളിന്നുംപ്രവു മാഹാരം ശ്രദ്ധനവും
മംഗളോല്പാദകങ്ങളാക്കിയ സമസ്തവും

2 8

എന്നിൽ നിന്നല്ലെല്ലാം ലഭിച്ചിട്ടുന്നതായതോത്താൽ
നാഡിതോന്നവാൻ സ്വാധമുണ്ടാക്കണം ചൊല്ലുന്നമോ?

എങ്കിലും മഹ വൈദി തന്നീടിക ഗിരം കെട്ട്
ശകയെന്നിയേ പുചമാഞ്ചിച്ച നിജങ്ങളും എന്നും
അന്യങ്കുപതിനടിത്തടിലെക്കുപ്പാലിങ്ങാൻ
ബന്ധവായിട്ടും ഗമലതയപ്പാനാണ് ന്യംയം.

തിക്കലുകമതിൽ നിത്യമാം വൃദ്ധ സഹി-

ചുക്കാം സേററേനാട്ടം ബേതസ്വും ബാദിയായ 296

മിഞ്ഞമാരെട്ടം കുടി നിർഭാഗ്ര ജീവികളായു്

പാർക്കെയനാളിത്തെത്തു സക്കം നിജങ്ങൾക്കാത്താൽ!

ആരുതുകൊണ്ടു നിജങ്ങൾ സഹിക്കുവേണ്ടം ശൈക്ഷി
മായമില്ലാത്ത മമച്ചത്രൻ കയ്യേറുകൊംബാൻ

നിയേധം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്, നി ഒരു വിച്ചവിപ്പാൻ
സപ്ത്തമാമീ മാർത്തകവെഡിയും പഴിയില്ല.

വ ത്രും ദേഹം സാക്ഷമാവനാലെൻ്റെ നീതി
പ്രസിദ്ധമായി നാം മേഖലയുമത്തുപാലെ. 304

ഭഷ്ടുതശിക്ഷയാകം മുത്രുവിലാഴുമവൻ
സർത്തനാകമെന്നാൽ മുന്നാം നാളിയിപ്പിനാൽ

നീതിയും പരിഹാരം വരുത്തുമീ മുത്രുവാൽ
നീതിപ്പീനരാം നിജങ്ങൾ നീതിമത്തുതരാകം

ഇണ്ട്രഗം പാപാരാക്ഷയാകന കാർബോക്സിഡെന്ത
നോഡനം ചെയ്തിട്ടേന്നും തെളിയും ഭാഗ്യസൂത്രം

അവൻ്റെ കാരണത്താൽ പാപാന്നകാരമെല്ലാം
പാരിയാൽ പവ്തംപോൽ ധന്മാരും ഭവിച്ചിട്ടും. 312

മരണം കടികൊണ്ട മാലിന്യങ്ങളും നീക്കി-

തത്തമായവൻ നാശമേലുത്ത ശരീരത്തെ

കഷ്ടവും സകടവും വ്യാധിയും ദരണവും

പ്രഞ്ഞലമാരും വിശ്വാം നിജങ്ങൾ പൂർണ്ണിസ്ഥിലെത്തും.

ഇവിയം സ്തോത്രാനം സ്വപ്നിഷ്ഠത്താതക-
ത്തിട്ടമെന്നുള്ള പാക്കും സംസിഖമാകം യുവം
ദേവനീവിയം ചൊല്ലി ലോഗോസിന് യാഗാപ്പണം
ഭാവനാത്മമാ യാദത്തിനാപദേശിച്ചിതു

320

ഗ്രംഡം മുഹത്തിനെ നിഹനിച്ചിട്ട യാഗം
തന്ത്രവ നടത്തിനാ നാഭമാദേശംപോലെ.

യജ്ഞത്വാന്തരിക്ഷം യജ്ഞത്വിയമുഹത്താലാൽ
വിജ്ഞാനിയായ ദൈവം മത്രംരയുള്ളിച്ച.

നഗപത്മചാകരിച്ച ദ്വാന്ത മത്രാന്ത കണ്ണ
ശ്രമാം വടപത്രവസ്തുമീവിയം നീകി

അതിഗംഭീരമാമിത്തപ്രത്യേകം തെളി മുന്നന
പ്രതിപാദനമാറു യജ്ഞക്രോംഘാപാവ്യാനം.

328

എന്നിലാരംഭിച്ച ദിവ്യമാ മിക്കർമ്മത്തെ
മേഖിനീവാസിവർക്കും നെടക്കെത്തടന്നെതെ.

എത്തികിലുമുണ്ട് യജ്ഞവേദികളേവ-
മേതുംികിലുമുണ്ട് യാഗാത്മം മുഹാംഭും
ചരിത്രം സാക്ഷിക്കന്നോരേകമാറ പൂർമ്മതം,
ധരിത്രി തന്നിലെങ്ങുമൊന്നപോൽ നിന്ന മതം,
ആദിമമത്രന്മമെകയുമോതും മതം,
വ്യാതമാമിതു യാഗാധിഷ്ഠിതമതമല്ലോ.

336

നാലായിരത്തിൽപ്പറം ക്ഷാല്പങ്ങൾപഴകിയ
ഗ്രീലമാം ഹിന്ദുസ്ഥാദേശങ്ങളാതുന്നിതു.

ബുദ്ധൻം കൊണ്ടപ്രൂഷ്ണസും മഹതും നിർമ്മിച്ചുള്ള
പുംബനാം മതങ്ങളെയീമതം കീഴാക്കനാം.

ലോഗോസ് പ്രജാപതിയെന്നുള്ള പേരുകളെ
യാത്രാരാം വമിച്ചുവോ ദിവ്യനാമപ്പുരഷൻ

സപ്രകාරීත യാഗസാധനമാക്കിയെന
കലേജാധിതത്പരാണിതിൻ നിഷ്ടിഷ്ടാത്മം
എത്തെന്നും പുരുഷിച്ചാണഘോഷിക്കുവിൽ
പുതമാം യജതകയും ചെയ്യുന്നതായ്വശ്യർ
ക്രൈസ്തവമതം യുദ്ധമതത്തിൻ സന്താകയാൽ
നിന്മപരമരച്ചടാം യജത്തിയമതമിതി.

344

ആദംഹവുമാരെ പുരത്താക്കുന്നതു°.

പാശുഭീഡിശം ചൊന്നാനിശ്ചപൻ ഗ്രാനഭോഷ
നിശ്വയം ലഭിച്ചാം നബ്ദിലേക്കേപ്പോലെ
ഭവിച്ചു; തങ്കാരണായ പതിവിൻപടിയവൻ
സപ്രസ്ഥം നീട്ടിഞ്ഞിവവുക്ക്ഷത്തിൽനിന്നുമലം
പരിച്ച ക്ഷേമിച്ചിട്ടു മരണരഹിതനായു
തിരിയാതിരിപ്പോൻ നാം കരക്കുകവേണം
എന്നരച്ചാമിനെ സഭായ്ക്കായുള്ളാനം
തന്നിൽനിന്നുപസർച്ചിട്ടിട്ടിൻ പൂർവ്വപാരി
ജൂണ്റ്റായമാനജപ്തലച്ചുരുഹാസജ്ജോഗ്രതം
വിശ്വവസ്തുവിഷയെ സ്ഥാപിച്ചാൻ സർവ്വേപനൾ
പ്രസ്തുത വൃത്താന്തത്തിനുശേഷംപോലും നമ്മുൾ
നിന്മപാരു ഭിഖാഗ്നിക്ക വിരകായവരിക്കുന്നു.

352

അതനുഭൂതിയാക മുള്ളാനം വിട്ടുവീയ-
മാമമൻ മഹുയോട് മിറണ്ണിപ്പോന്നു! കഴ്ചം!
ഉന്നതസ്ഥാനത്തുനിന്നയില്ലായ പതിപ്പുതി-
ചുന്നതമായ നഷ്ടം വേരെരെയാനുണ്ടാ കേരംപു.
രാജകീയമാം സർവ്വമഹിമാവോടും കൂടി
ഭാജിതാസന്നത്തിക്കലിരിക്കും മണ്ണലേണ്ണു

360

ഹാ! അവം നിരേഖപ്പെട്ടനിലയിൽനിന്നും നീണ്ടി
നീചയാവകനായിത്തുണ്ടാങ്ങവെന്താ?

368

എറ്റവും പോവിന്നുണ്ടാ ശ്രദ്ധാത്മ നിയോജുമാ-
രംഗപോതിലെല്ലാ വൈവികസാന്തപ്പാവും
മരനിട്ടിയേറു തേരുംവുംപോലെ ചുംബ-
സരിത്തിൽ വീണാഴകിപ്പുായിരു ചെവതന്നുവും.

ആജമം പരിചയിച്ചുജോരു വാസനമലം,
നീചമായട പാദവിക്കോപമെല്ലാഭ്യമലം,

ആധിവ്യാധികളുടെ വിത്രുകരം മുച്ചും, തെ
മേടിനീംഗം, മധുക്കൾക്കോലുനിടം,

376

ആധാരു ദാത്മംഞ്ചരംകളു് റിതമഹാന്നസം,
മോഹനസന്പത്രുകരംക്കന്നരണ്ണാഗാരം,

ആനദപരിമളക്കാരുകരം വിത്രും ദേശ-
മാനദാത്രവഹ്മകന മേഘപ്രാരം,

ഒപ്പികളുമത്രയുമാത്രികമാദ്യത്രയും
വൈകാതെ നീകണം ജീവത്രുഹം നിർക്കനിടം,

സപ്രമാം സരസ്വിലെ സവശ്രീപത്രങ്ങളും
സപ്രസത്രുകരം സമേജിപ്പുാഞ്ച സണ്ണാഭാനം,

384

ലോകക്കസാമ്രാജ്യത്തിനോകമാം തലസ്ഥാനം,
നൃക്കലോകന്തിലേക്കേളുകമാമാരോഹണം,

നക്ഷത്രലുപ്രമായ പൂക്കളേക്കാണ്ടി മന-
രക്ഷത്തിന് കാന്തിച്ചിനം പച്ചപ്പുൽത്തരവാലും

സന്തതം വിചാരിക്കിം ദേവമാരാലും മായാ-
ബന്ധനം തക്കഴിന ഒപ്പിസന്നിധിയാലും,

ഭൂവിലേല്ലാവെന്നപോതു ശ്രാംക്രമിപ്പാവനം
ഓവനാൽത്തിനു ദൃവനി വയം കിാസുഡ പരി.

392

അങ്ങനെയുള്ളനിജ വാസ്തവിയേ വിട്ട
 തിണ്ടിന ഭിവം ചുണ്ട് മർത്തുരെങ്ങിന പോയം?
 അങ്ങമുഖമായ് നോക്കി എന്തിതെന്നറിയാത്തു
 ചിന്താമഹരായ് നിന്ന സംഗതിയറിഞ്ഞപ്പാറം
 തകന്ന് മന്ദ്രാച്ഛം നിറങ്ങത കുള്ളിരോച്ചം
 കരഞ്ഞു പറങ്ഞേതരിപ്പുകടമാലിമത്തുൾ.

എക്കിലും ഒദ്ദേശിക്കേണ്ട ശാശ്വത നീതിക്കൊക്കു
 ഒന്നേമേശാല്ലുനിന്നേനവയെ ഗണിച്ചില്ല. 400

ആകയാൽ ബാള്ളുപ്പുണ്ണ് നോതുക്കുമ്മെങ്ങളാച്ചം,
 തികരമായഭാവിയോത്ത് വന്നതാപത്താച്ചം

ഉല്യാനത്തികലനബലമാം ജീവതന്ത്രം
 സദ്യാഭാതമാമാര വ്രദ്ധാവാതഭത്താച്ചം
 പ്രാണനിർബ്ബഹമായ് നിരന്തരം മന്ദിച്ചുതൻ
 ശ്രാംസുരാജുത്താടന്ത്രമാകിയ വിടവാങ്കി
 നിത്യമായ് പിരിഞ്ഞെന്താങ്കെപ്പോളിയൻ്റെ മർമ്മ-
 സ്വീകാര്യ വിയോഗത്തെ നില്ലാരമാക്കം വിധം 840

ഇടയ്ക്ക പലവും തിരിഞ്ഞെന്നോക്കിപ്പാരം
 തുടർത്തമുഖം വിളിത്തസ്സുചേതനരായും
 എന്നോക്കമായി പാരുഡീസക്ക് യീതുവോല്പി-
 ദ്വാനയ്ക്കു പടിവാതൽ കടന്ന കഷ്ടം! കഷ്ടം!!

ടിപ്പ് സം റ

അരബ്ലൂയം ഫ്ര.

നിസ്തലേക്കുന്നിയുടിക. പിതറുപൻ=ആരഹിതൻ. വിമലങ്ങൻ=നിമ്മലരോദയോട്ടക്രമിയവൻ. മഹാന്നിതിനിരധി=നീതിജ്ഞലംനിറങ്ങ ച മഹാസൗഖ്യം. സകല ദേവപ്രസവനിതപദാംബുജൻ=ആളും ദേവാംബരിലും ധനിക്കപ്പെട്ട പഠപ്രതാഭാഷ്ടിക്കവൻ, സകല നിഷ്പിലതപദം=ശക്തിം (വിജീക്ഷ പ്പെട്ടവരം) നിഷ്പിക്കാം (വിജീക്ഷപ്പെടാത്തവരം) എന്നാളും അവസ്ഥ. പേരുകു=വഹിക്ക. ആഗ്രഹകംരഹം=വേദഗ്രന്ഥക്കന്നാകൾ. 8. ആദിമൻ=ആലുൻ. മൊസസ്സു=മേരം (യിസ്രായല്യത്തെ ധർമ്മാസ്സുപ്രഭാതാ ദിവ്) സഹചരമപ്പുറഞ്ഞു=ആളും ദേവജനാളിട്ടുടെയും സംരം. പരാബന്ധി=ഈ ത്രിജ്ഞരക്കി. ആൽ (Ail)=ആദ്യംഡാക്ഷവില്ലക്ക ഒരു മുഖ്യപ്രസാദം. (Gesenius) എന്ന നിഖണ്ടിയുടുകംരൻ അധികംരം, രക്കി എന്നീ അർഹര അക്കു ഇം പാഞ്ചനിര കെട്ടത്തിരിക്കുന്നു. ഇവേംധാ (Eloah) എവേംധിം (Elohim) എന്ന പേരുകളിട്ടുടെയും ധാതപരമം രക്കി, അധികംരം ആനും സാ. ഷദ്ദായി (Shaddai) അഃഡാനായി (Adonayi) എന്നീ ശബ്ദാട്ടക്കാഡാ പ്രതി. കുന്നവു എന്നാർധം. യഹോഹ (Yahweh) യഹോവ (Yahovah) യഹോ (Yah) ഇം ശബ്ദാട്ടക്കാഡാ അർഹരമം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എകില്യം=ആരിപ്പക്കം വിഭപ്രാംഭം സ്വയാത്ര എന്നാളും അർഹരമം സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു. വിഭവേം=കരവും. മേരിക്കലന്മാർക്ക=മേരം എഴുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ. ബൈബിളിന്റെ പ്രമഹാഗമായ പശ്യന്തിക്കമ്മതിലെ അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങൾ. യിസ്രായേൽക്കന്തയുടെ പ്രമഹന്താവായ മേരം എഴുതിട്ടുള്ളതാണ്. 16. ശ്രദ്ധവിഗ്രഹം=അഭ്യര്ഥിക്കുന്നും ദൈവക്കുന്നും അഭ്യന്തരം. നൃഥംവും=തേംൻ അമവം തന്റെ സ്വത്തുപാം. ശ്രൂക്കീകരിക്കുവെളിപ്പെട്ടതുക. പുജ്യകാംബം=വഞ്ച നൈകരം. കളക്കൂം=കരിക്ക. കളക്രമം=മനോധരഘൈം. അധികം=

ഇരയേൻ, അഹാധസ്ഥിതിൻ=പ്രവക്ഷണഭുദ്ധമീതെന്ന് അരിയിൽ മുടിക്ക് ശാഖൻ (ധർമ്മസ്വാത്തപ്പും നിഹിതം മുഹാരം) മുലക്കും=കീഴഞ്ഞ്.

സപ്താദ്യതന്നേരതു്. മഹത്തൃപദ്ധാഡ്യന്ന=മഹാജന്മാഷ തത്പരങ്ങൾ റിച്ചുജി ഉപദേശം. നിജംതമാനം=തന്നേൻറെ ശത്രജംവിനെ. കരംബന്നുവിനു കംബ്രും നോംപ്ലുവൈക്കംരണംആക്കാതെ കംബ്രും ഉണ്ടാക്കുന്നില്ല. ഓരോംസ്നീകർ=നംസ്നീകർണ്ണൻ. പൂരിതപദ്ധപ്പൾ=പദ്ധപ്പം നിജാക്കവൻ. ആനുത്രിതവാദരം=ആ ശ്രദ്ധിക്കണാവക്സ് ക്ലിപ്പുക്കും. 32. പിശ്രൂതദായാഹസ്സപരിഹാണം=പ്രസിദ്ധ മനസ്സു ദീപംഡജിക്കൊന്നടിൽ എഴുതുണ്ടോ. തിവ്യ അ=ഡിപ്പുനായ ആദ്ദോഡ. 40. നിഹപദ്ധാഡ്യ=അഹപദ്ധാഡ്യില്ലാതെ. നിതപംധികതയും=നിക്രമിപ്പുംജമായി, അക്കിരില്ലാതെ. അന്തരാ=മുള്ളിൽ, മുടക്കിൽ. ജ്യോതിമ്മാറി=പ്രകാശത്തെനു മഹിപ്പിടിക്കാംഡുജ്ജാവേ! മുള്ളുതരതം=ചെയ്യവും അധികം പ്രത്യാംഡുള്ളതു്. പുഞ്ചകരം=ആക്കരാഡേ. വരങ്ങുമാറ്റു=വരിക്കാറാറും. നാളുംനെന്നപുണ്ണൻ=സംക്രയുക്കിലുംനാവൻ. വരം=കഴുത. നാംസിൻ=(എല്ലുംജാഡുപദ്ധം) ത്രഞ്ച സ്ഥാനം. റിംഗേഡം=ഈ വീംപരംആക്കിഡൈപ്പറി അറിവാൻ ബൈബിളി ഒരു സ്നാനയിപറഞ്ഞ ഏന്ന പുന്നുകം 13—16 വരെ അഥവാഡേക്കു വാങ്ങി കു. ഫെലിപ്പൂപ്രസ്താവന്റെ സമീപവന്തികളാണെങ്കിൽ ഒരു ജാതിക്കൻ. കരിവിനി=(തനിഹ) ഫെ. ദൃഢം=അംഗങ്കാം. മിന്തുണം=കലപ്പ്. 56. സപ്പുസ്തി=സുഖ്യൻ. മിന്തുവഫ്റ്റുംജപ്പലം=പല നിറങ്ങേണ്ടക്രമി അംഗങ്ങാണു്. മഹപം=വില്ലു്. നതജിനപാലനപരംയാണു്=നമസ്കരിക്കണാണു അന്താംലു പഠിക്കുന്നതിൽ തല്ലാനാംഡുജ്ജവുണ്ടു്. പ്രസ്താവനം=പ്രസ്താവക്കു അംഗങ്ങളുംതു്. 64. സപംദയം=തന്നേൻറെനോംവും, ദാംഡൻ=ഭക്തവൻ. പ്രഥംഘണപട്ട ക്രമം=പ്രസംഗസംകർത്തവ്യംജ്ഞവൻ. നിമ്മാതനംവു്=സ്രഷ്ടാവു്. ഒന്നാണ്മാതിര മഹാകരം. ചുഴിറി=ചുററിക്കിണങ്ങാ. ഗാഹനാർ തമാജ്ഞും=അംഗരമക്കിവാൻ വരുതോ പ്രയാസാദ്ധ്യും വരക്കുന്നു. ഫീമിക്കു=തമിംഗലങ്ങൾ. ഏഴുന്ന=എഴു സ്പന്ന. സംഹ്രം=സംഹായും. 72. തുംഗം=വല്ലതു്. പ്രവാളരും=അന്നപാം തും അമധ്യവം ജലവജ്ഞന്നയറ്റും. ആളിബൈവും=ആളിസ്പത്രപനായ ബൈവും. മെഴുംംജും=വളരും അംഗേധുജ്ജവും, ദണ്ഡാംപരം=റിക്കുമ്പുംവരും. 80. കണ്ണികംഡനിഹ=കട്ടിഡുജ്ജ മേഘവം, രണ്ടാമിന്നിക്കപ്പുള്ളം=കരംബന്നവരും ഉണ്ടായ നംബം. അലക്കണ്ണം=ലക്കണ്ണവിധിനും. അപ്പുപരംവ്യേം=മുണ്ണി

കുംഭിക്കും സിപ്പുലിക്കിലുംകുളു്. അങ്ങനെയുംകരിവാൻ സംബന്ധമുണ്ടു്. 88. അവുംനിങ്ങുംഗം=ഖുമ്പേരനിങ്ങുംഗം. നിറ്റിപ്പീഡംനിപ്പേരും ലഹിച്ചതു്. ഒരുംഗംനും=നു മുഖിനുംനും അവസ്ഥയും, മുഴുവൻ=മുഴുവനുംനും, സിസ്യുഫും=സുക്ഷിക്കംനും എല്ലാം. 96. ദ്രുംവാനും=ചലനം. ഏടക്കനീംവശ്വാംപരാജ്യം=സപ്താംനിവും. നീംനിവുംയും തിരഞ്ഞെടുക്കും. ഉച്ചം വച്ചംപലവിധിക്കിലുണ്ടതു്. 104. ലീംരാഥാംദുവംവല്ലിരു ഖുഞ്ചുംവം. അനന്തരയുംവക്കരവസ്തുംക്രനും=അനന്തരയും എന്ന അവകാംനുംനും വിശയമായി. താരംകും=തനനിക്കും താൻതനും സ്വദേശംയിട്ടുണ്ടതു്. നിങ്കുംകും തേ ക്ഷേപണം=തേക്ഷേപിനുംനും മുഴുസ്ഥിരം. 120. സർവ്വസസ്യവിശ്വാം=എല്ലം സസ്യങ്ങൾക്കരണ്ടിം നിരഞ്ഞതു്. അദ്ദേഹിപ്പി=നുകരംവൈപി. താരംദുംവംകും=നന്നക്കുംനും മാത്രം സൃഷ്ടിനും എന്നിവ. സപ്രകാം=പ്രക്രയംടുക്കും. ആ ദംശ്വിവ്യുമം=ജ്യോതിസ്ഫോലഘട്ടം കുട്ടം ജ്യോതിയുതനിമംബനുംവൈപി തും=നയ്ക്കരംവികളിൽ സൃഷ്ടിംഗി അന്മവം വിവിധതം. 128. അരം യും=ആരാധിപ്പംനും ദയവും. പേരിപ്പിക്കും=അറിയിക്കും. വ്യാസം=കുടഞ്ഞും വു്. സഹസ്രാംഖ്യകം=ജ്യോതിരം. പരിശാഖം=വിശാലത (ചുറിപ്പ്). മഹിരൻ=മാത്രം. സംസ്കൃതനും മാത്രം എന്നതുംപാശവ ക്കൊന്ന ചാനിരൻ എന്നതും പഞ്ചാംഗാം. മംസി=മാംസനും. 136 അവന്നുനും=സുഖും. സാമൂതം=ചുറിപ്പുട്ടതു്. തിരുമം=എറിവും മുട്ടും. തിവംസുംകും=ജ്യാലകളുംകും അസ്ത്രം 144. സുസ്ഥി=സുവേന മുരിക്കാനു്. ദാരി ആം=എറിവും അടച്ചതു്. ടാവുവിംബലകും=ഇന്പത്തണ്ണുംവക്കും പ്രേക്ഷകർ. =നേനാട്ടകും. 153. ദാവുകൾ=മംഗളക്കുവി. സുഖസ്തി=വ്യംഗം എന്ന തയം. പ്രംബണംഹസ്യകളുണ്ടാവണ്ണും=പന്തിരംയിസംബന്ധം വബിപ്പുടുങ്കും. മേളംരേഖക്കും=മിന്നും ചാത്രം. ഗണാം=ആകരംഡം. അദ്ദിതാം=എറിവും ദോഷയോടുകൂടുക്കും. ജ്യോതി=നിഃവും റംതു്. 160. ചാത്രതും=ഡാം. കമ്മകലാശയും=കമ്മസംക്രമയും. സപ്താംകരംകും=തട്ടം. ഇട്ടും=വാനം, ഇളച്ചു്. 168. ഉദാഹരാമികും=ഇംജിനുകും. അഡിക്കുതുതുനിവി ദണംസ്ഥം=ഡണക്കുംവിനുംനും ക്രത്യാനു നിവിപ്പം. 184. സുഖപ്പും=നല്ല ഉറക്കും. ദൈനാദകും=ജീവനമരണമുംവിനും. വിശ്വാസിക്കും=വിശ്വാസ അഭ്യന്നവും. 192. കന്നക്കന്നഞ്ഞു്=തി

காக்டீ, ரூவு. கெல்லான்தீர்ப்புகள். பளியினம்திட்கட்டுப்பு கூத்தி. 200- வரவேற்றுவிஷங்கேவோல். தூணாகிக்குமிழு முதலாயவ. எழுத சொல்வதை. அவைகளைக்கொல்லும். 208. காதுகட்டுப்பு=கெஞ்சுக்குமிழு வெட்டுத் திட்டுகள் கேட்டு. பாலவர்யங்கைவுடன் பூண். உடுஸுக்கருப்பு வங்குகளை நிறமங்க. பிழித்துக்கூட்டுக்கெல்லிக்கு. கெல்லம்=மாதை நால்கள். களையசுமைக்கிமுகங்கள். காலுதான்கூடு=வேவோல். 210. காந்திக்கூடு=தவு. ஸப்பாதிரையினி=ஆலூருவரையு. காதுகூடுகைத். பால்துரும்பி=ஸாந்தி. 224. பிள்ளைக்காரிப்பு=யங்காலை=ஸ்ரீநிவாஸ். மங்கைகம்பிள்ளைக்காலைவு=மங்கையுறை காலங்கூடு=யெங்குத் தூங்கம் நிமினத்துத் தூங்காபு. காலங்கூடு=காலைத்தீர். ஸமாவிலை=நூலுவேந்து அலுபிள்ளைவெட்டுத். நிர்வுதன்=அந்தால்தூங்குவன். கூந் ஸாந்த்கெலி=கூந்துமால்கை. 232. ஜெப்புஸ்துவம்=ஜெக்கால் நிர்வாகது. ரோபர்டு வங்கரைக்கிளித்தூங்கு விழுமா. அரையதாகிஸ்ரு=புராணபூஸிலக்கு நக்காலிவொன். 240. கூநான்காலம்=தீவதூங்கு மாந்து. காம்ளீய கூ=ஸாந்தாந்து. பிளாவித்துப்பா=பிவேவுடையு. பிசுக்குமிழு கூத்து. கு-பா. ஜெ விருதீக்காக்கால்=அந்தால்கூத்து. காந்து வரையு. வெங்காலியிலி=துலுமிழுநை வேறுவத்தின்கூத் கட்டு. ஸங்கிகைகை=வேங்கா. அபரயீகிண்ண=காந்தக். மாந்தாகுமின்=ஏந்துநைக்குவன். பீநஸைந்து=வழிரை நேருவத்தைக் கூத்தி. அந்துயிதாந்=கடவிலிர் ஸங்கிக்கான்து. வேவத்தாகு=அந்தக்கான்து ஸங்குவிக்காவ. புந்தூப்பான்=பிளெடு. ஸுப்பிக்கை. உடுத்தி 1. 2-ஒவாக்கு. ஒதுக்குத் திவரைன் நாக்கைப்பட்டுவரை ஸுக்கிள்ளை பூநிசுமய பான் (Restoration) அந்தால்கால். நவீநவேந்தால்கால் அந்திப்புய. உடுங்கால்=நால்கைத்தினி வலிசூழ்க்கட்டு. புந்தூப்பா=ஒதுக்குவா. கிளாஸ்.

അംഗ്രോയം റ

ആരവിച്ചു=ഉണ്ടക്കി. സബർത്തുരമണിയും=എല്ലും ആരുക്കിയും മനോഹരമായിട്ടിരുത്തു്. നിസ്തൃതി=ശുനാം. 8. ശുന്നും=വിതാനം. സഖിതാംചതി=സമുദ്രം. മഹിതവ്യുത്തം=പച്ചനിറം. ആംഗലമ്പീപ്പു്=ഇംഗ്രേസ്യു്. വരകിംബാം-ആരഭ്രംബി. 16. റീതിജ്ഞേംപ്രാംനം=ക്ഷണഖാരണ്യംക്കളിൽ അങ്ങിനെം യിക്കണ്ണനാം ഇല്ലാംനാം. (ഒഴികെ) നബി=ശ്രീ. മഹാനിശ്ചത്വ=ആരുജ്ജത. നിചയം=ആട്ടം. ജിംബീഷം=വെദുനാരകം. നംഗരംഗം=വട്ടകപ്പുള്ളിനാരകം. മാകംഡം=തേനീഡംവു്. കംതുളംഗം=മാതുളംനാരകം. ആത്രും=മാവു്. ആത്രുംതകം=ആവാചിം. 24. കത്രം=ബന്ധാഹരം. ധാത്രി=നെന്തി. തിലം=പന. പിളു=കംപ്പി, ബുക്കും=ഖുലാഞ്ചി. ഗസ്യുക്കും=പദ്മനാം. മേരക്കുമ്മം=വെബ്സിപ്പാതിരി. സപ്പുചമ്മം=എഴിലംപാല. ഇനിപ്പു്=മധുരം. തുംങ്കുത്തു്=ശൈലിക്കണ്ണനാതു്. 32. റൈറക്തജക്കർ=കൈരാന്മാപ്പക്കരായ, വന്നീചിക്കു=കംടിനു വെള്ളിത്രംകൈടക്കണ്ണനാം വിളക്കു്. ശ്രീഖരം=ആധികം റോം. റക്കരപ്പു=പൂശ്ചിരഹരം. മാഡാം=ദുരജ്ജീ. ലക്ഷ്മം=ആയനി. ധന്യാകം=കൈരിന്താല്പു്. ശരണം=ജീരകം. കലംഖവകം=കട്ടകം. പത്രനാം=ലുജ്ജി. എന്നുവംബ=എല്ലം. നംഗരം=ചുക്കു്. അജമേജം=അരാധമോരകം. 40. മുള്ളു=മെടി. അക്കും=ക്കുക്കിരണ്ണനാതു്. പ്രാഥിംഡം=വാന്നെന്നതു്. 48. അംപ്രതൻ=നാഡൈലിപ്പും അവൻ(ശ്രദ്ധവം) നീക്കട്ടും=ശരദിത്രുജ്ജി പുക്കും. 56. നെന്നച്ചും=താംഴി. ഉച്ചലിക്കു=പുറപ്പെട്ടക. 64. എസ്റ്റുതം=വിരിക്കപ്പുട്ടിത്തു്. 72. സംശ സക്കുഭനിയുംപലംപിക്കർ=താമര, ആന്വയ, കരിംകുവളും ദുതയംഡവ. നീരപ്പുംപ്പുംകാം=ജലപ്പുംപ്പുംകാം. ദോഗ്രമുംപരം=ചപ്രാണപ്പാലെ മനോഹരം. അഞ്ചുംപ്പു=വെള്ളം. മല്ലികരംക്കുക്കരായന്നനുക്കു. 80. റീതിക്കു=പാട്ടകു. മംകുപ്പുകിസലയം=തേരണവിന്നീരി തുണി. കുടക്കും=കയിൽ. ആശണ്യം=ചുവപ്പു്. 88. കേക്ക=മഴിലിന്നീരി റൈഡും. റിവംവപ്പും=ചായിൽ. കാഞ്ചംനംകരങ്ങുംസപ്പള്ളംവനികു. 96. മഴക്കംത=ക്കീണിക്കംതെ, മേചകവിള്ളുംപോറം=കുടഞ്ചേരുജ്ജിവർ ആമവം കംപ്പിരികു. ആചിയംനം=പേര്. പംചിനി=നാലി. 112. ശ്രസ്വംപിഞ്ചുമ്പു=ചതുവന്തികു. ദുർഘ്ഗി=ഡോരു സ്ഥിൽ. വന്മാധര=ശ്രീ. ദേവാംശുമാജുംപേരുംകു അന്തു ഉണ്ടു്. 120

അസംപ്രാന്തരവുണ്ട്. ഒരുക്കിയും പ്രാഥമ്യം എല്ലാം ഉള്ളതുടങ്ങിയ പഠനം. നിഃബന്ധം=കല്പന. പാഠപാലി=പുഷ്ടിമംഡം. അദ്ദേഹിക്കംകന തു. 128. കരംകും=ദൈഹം, 136. സൗഖ്യത്വം=ഭംഗുവണം. 144. അഹിനിഡം=ഓപ്പുകൾ, വൃത്തം=വൃത്തംതാം. വിറുഹനമസ്യ=വിറുഹവണന. മരിരംസപംഡം=മഘചരണം. ചതുർജ്ജ=മേംഡിശാം. അക്ഷാംഗി=ക്ഷമാഖില്ലുംയുംക. ഇംഗംഗിത=വയരുനിരുള്ളണമൊരു മാത്രമുള്ള നിജം. അംഗവിനാം=അംഗകണം അടു. അവഗ്രഹം=നിരസനം. 160. ദൂശയത=അനാരാഗ്യം. പ്രസ്താവം=അഞ്ചാഞ്ചാംകണം. 168. സംഗ്രഹഭവ്യി=ഭ്ലോഡിംഗം. വിജംതം=പ്രംതം. പിശേഷ്യ=മിതിച്ചു. സപ്രസംഗരം=സപ്രസ്മരുല്ലവം. പ്ലീഗ്രഹം=വദ്ധിക്കിൽ. ശ്രീ=ദൈഖ. ദിവംകരകാംഗി=സുംപ്രകംഡം. ഉചിഷ്ടിക്കാംഗം ചന്ദ്രാംബജിക്കം=വിടന്ന് താമസപ്പും പാഠവെള്ളുകളും ക്രൂക്കാട്ടനടക്കുടിയവര് 184. പ്രത്യുഥം=വശകം. അനന്തരം=അംഗ്രേഖം. ശീവദ്രുംശീവപുഷ്മം. 192. സർ ഫലസഹസ്പരം=നല്ലഫലം ക്ഷക്കിക്കുക. ഇനന്നാ വരുക്കാപ്രകാംഗിക്കുക, തേരം നാക. വെന്നുംഹാര്യും=നിന്നെന്നു മാറ്റുന്നതും. 200. ദിശം=ഭലപനംചെ ആശപ്രക്രിയ. ദ്രോഹഭാവം=കംമേംഡക്രീഡം. അപദാനം=പാരാന്ത്രം. വൈ കൂതനാരംചും=മിനാഖാക്കാ നാരായം. 208. ആത്രംസുശ്രൂതം=വശിച്ച ശേഖ. മയുവം=ദൈഖ. മുന്നറകൻ=ദേവൻ. 216. ക്ഷസപ്രാം=ബന്നാ ഭരണഭ്ലോം. അംഗമരാവം=പുഷ്ടിശരാവ. മുംകരം=സന്നതംക്കിനു തുരിപ്പി ക്കാംഗുഭ്രജിംഗ. 224. ദാവനാപുവ്യം=ജൂലൈവനപുവ്യം. പരിസ്ഥിതിശ്രീ=എറാ വും ദ്രോഹഭ്രജിയവർ, 232. അരാക്കിതം=അരാവിക്കിത്തു. 240. സംബു സുവന്നാസമിച്ച=സംബുക്കാക്ക ശ്രൂഹിക്കാതിപ്പുള്ള ആത്രചും. അച്ചുപാശി കും=അംഗാക്കിനിക്കു. റിഗർഷാശ്രാംധനുഭൂമിപ്പുള്ളവർ. നാകവാസികർ=സപ്രസ്മ വാഗ്സികൾ, യുംകീഴ്ത്തും=ചിതറിയത്തു. 248. ഏകംനാശിത്തളം=എറാവും തണ്ണുള്ളിത്തു. മരം=തേൻ. പീഡ്യുക്ക ചുഡ്യാം=അഭ്രതപണം. 256. ക്രിതപ്രത്യുഖികരം=ക്രിതാജാട മരുപടികര. പ്രാശക്രൂംശപ്രാശക്രൂം=പ്രാശം ഗവരോമ. സപനതമ്മത=സപനകരം. 264. ഹദ്ദുംമർ=ഹദ്ദുഡും ആശമ കും. ഉത്തരകും=ഡിക്കരം പറക. 272. ക്ലേതേരുന്നു=അസുരാംധിപതി (സം കണൻ). ഇവർ=ഗ്രൂപ്പവക സസ്യഭ്രജിപ്പുള്ള ശ്രീ. വരത്തം=(തമിൽ)ക്രിംഗം.

അരിപ്പുറം നൂ

സന്തീസുപ്പം=സപ്പം. വവൻ=ചുള്ളൻ. ദംനവനാഡകൻ=സംഘംൻ. അസംഗങ്കർമ്മം=കനാംതന്നു കൊംബം അമ്യവം ചുള്ളമരംകെട്ടും (വറഹനം) മായികവില്ല=സൗത്രവില്ല. 8. അരംമാധ്യസ്ഥിതം=ദേശാദ്ധ്യത്തിന്റെ നടവിൽ നിന്മക്കാനു്. മുഖംരജാക്കുത്തവഹമബം=നാഭതിനുകളുക്കാവിള്ളു അരിവി എൻ പ്രക്ഷുമലം. 16. അരും=ഒക്കിക്കാവുന്നാതു്. ക്ഷുദ്രജീവി=മെറുജീവി. 24. പ്രാളം=സപ്പം. താഴുളക്ക്=തന്നുക്കു തന്നുതന്നെ സദ്ദാൻ. 32 വിലേരയചാരൻ=നിമ്പസപ്പം. 40. അഗ്രഹാത്രം=വേംകമാത്രംവു്. അല്ലെൻ (മ)=ഉപംഞ്ചി. വേദ്ഗീരി=നിണ്ണോ വരക്കു്. ഭ്രതം=കഴിഞ്ഞാതു്. ഉക്കം=വദവരാളുള്ളതു്. 48. തിഞ്ഞുക്=വിലഞ്ഞുകിൽ ചരിക്കുന്നാതു്. 56. സുരവിലേക്കി=നൈവേദ്യവേരി. 64. ചക്രി=സപ്പം. മനസ്സുംക്കുലീവ=മനസ്സുംക്കിയാക്കു കഴിത്തു്. ചിൽഡപനി=ബുദ്ധിയിൽനിന്നും (ഇഷ്ടപര) യച്ചനി. നൈവേദ്യവൈപിശാനന്ന=നൈവേദ്യവൈംക്കിനുക്കരിള്ളു അവഗാണന. ധന്തും=ഉമ്മം. 72. ഓവിനി=വഹംപേംകുന്നാതു്. പിള്ളുനം=സുചനം. അരാധം=തടക്കും. വ്രായൻ=വേടൻ. 80. അപംഭിവം=പാംഭേദതൽ റിവവരെ. 88. ഉള്ളം=അതിജകവിഞ്ഞാതു്. 96. കാസുര=എണ്ണാളുള്ളതിപ്പു=കുന്ന. പ്രജനംവആളുകൾ=ബുദ്ധമാരംബം. 104. ചിപ്പീലിക=ഉട സു്. പ്രചന്നധാരം=കൊംഭക്കംബു. ക്ലൈ=പറക്കിലു. ചുപ്പും=കോട്ട. ഒൻഡനീയം=കരണാൻ കെടംളുംവുന്നാതു്. 112. അഞ്ചുവിൽ=അതു സാരാതു്. വിഹച്ചം=പരവരും. സേതുവന്നും=ചീറകെട്ടൽ. കുട്ടം പുതിയുമ്പുമി=കുട്ടംലംവന്നുകുന്ന കിണ്ട. ബുംഭു=കയു്. 128. സുക്കിനംവരം=പുണ്ണവംബന്നിൽ ശ്രേഷ്ഠു! പംവനം=ത്രുഖു! 136. നിശ്ചായ തിനി=നിശ്ചായമുകുന്ന തിനി. നിറ്റിയും=അരാവി. ഇരുതു=ഇതുമാറ്റുന്ന നില. അന്തരം=ശുച്ചു് (അക്കാതു്) ഫേറമരയം=ഇതുമുകുംബാളുള്ളതു്. 144. പ്രുമവല്ലി=ദ്രൂഢമുകുന്ന പള്ളി അമ്യവം പുക്കവ. കേരമു പ്രസൂനം=മഞ്ചംമരച്ചപ്പുണ്ടു്. 152. മസുസംബിതം=കയുഡിരിക്കുന്നാതു്. മാട്ടും=ദ്രൂഢമം. സ'വും=സുച്ചും. 160. റിക്കു=ശൗഖ്യം. പുവ്വേവൻ= ദ്രൂഢു ദിവാനുംനാഡിനു അസുരമംസ (ചിരംചുക്കു) സപ്പംസുരം. ധാന്യം=

എല്ലം അസുരമാനങ്ങളും ഇരിപ്പിം. പാഠിയകരണിയം=എല്ലം പിറ്റോച്ചു
കുടക്കും സമ്മേളനകൾിൽ (മിൽററൻ എന്ന ഇപ്പുറിശുമഹാകവി നിംഖിത്തിന്മുകളിൽ
പാഠംണിതു്.) വെൺഡിവിജയം. 168. അർഹ്യം=പൂജനിയം. ഒരേപാഠിനി
ഞ്ചാതനം=പ്രതിനിധി. 176. ദിക്ഷകാഞ്ചസംധനോപാശം=ദാനഞ്ചിത്വ കാഞ്ച
സഭക്കു സംധിപ്പിക്കണ്ണതിൽക്കൂടു ഉപരായം. പരിത്രംതാവും=രക്ഷാതാവും. പര
മഹാശം=ദാനഞ്ചുഖയ ഉച്ചംനം. ഇഗ്രഹവിശ്വാസം=സപ്തഗ്രഹങ്ങൾ. തന്മം
പേരാക്കിൽ. 184. മതത്രം=കാറ്റ്. പക്ഷങ്ങളും=വിറകകൾ. അനും=
ഉഴി. കമ്പിത്രംബാവഞ്ചലും=ഇളക്കപ്പെട്ട ശാഖകുട്ടിയില്ല. 192. അ
ക്കുണ്ണാഭരം=വള്ളര ആരാധവരിത്തും. കളകളനിസ്പന്ധവാജോനം=മരുംഹ
രഹാശ ഫിലപ്പും. എന്ന രാവേന. സദപീക്ഷ്യാർ=സത്രക്കാരക്കു കാണുംന് കഴി
ഞ്ചാവൻ. പ്രഥമാവികൾ=പൂർമ്മരഞ്ചരം. സുമഞ്ചരും=പൂർണ്ണരം. അരംബം=
കരളം. നവപല്ലവം=പുതിയ തലിൻ. 200. അവബന്ധനംചെയ്ക്കു
ബന്ധിക്ക. വിജയതി=ശോഭ. വിസ്തൃതഗ്രിലകൾ=പരപ്പൾപരകൾ. സു
വുകരഷപ്പുംജാം=തൈളിഞ്ഞുകണ്ണനാംജാം. ഇഗ്രനിലംജ്ഞല്ലതി=ഇഗ്രനിലിക്ക
ശ്ലിംഗർ ശോഭ. വിത്രുക്കു=വിഞ്ഞക്കുണ്ടു്. സംശ്രാത്തംനോച്ചയം=രത്നന
ഞ്ചിട്ട തിഞ്ഞിയ സൗഖ്യം. സാമ്പിലം(ഹം) മാതൃക അമാവം രച്ചം. 208.
നിപ്പളിക്കു=നിപ്പാജം. റീതമാത്രപോതം=തണ്ടപ്പുഴുക്കു കാറ്റ്. പരിത്ര
ണം=ചുറിൽ. യംഹപ്രയഹംവും. 216. പ്രവിഞ്ചകു=രാഞ്ചക, ഉരുക്കു എ
നം. പുമ്പിക്കു=ഫോലിക്ക. വിശ്വമിത്രാർ=സംഗ്രഹത്വിക്കാൻ. രവം=ര
ബ്രം. 224. പല്ലച്ചു=ചേംബിച്ചു. മദ്ദരഃ=മദ്ദരാണ്. തരം=അരവഞ്ചു
ട്. കിം ഇം ത്രായം അരകംരിനി ഇതു ചെയ്യുന്ന ഏതു്? ഒപ്പത്രകുംസ
പ്രം. 232. ഗജിക്കു=പറക. ഇം കമ്മത്രം അരകംരം=ഇതു പ്രസ്താവി
നി ചെയ്യു. തന്മംക്കു=അരതുകുണ്ടാം. ത്രം=ഡി. ഗഹംവികവസ്തുപത്രനാം
പുജാം=നാട്ടിപ്പം കംട്ടിപ്പം ഉള്ള മുഗ്ഗഞ്ചലക്കരം. ഭ്രം=എറാറ്റും. റംപാ
ഡിപ്പണ്ണുംത്രപം=ഡാപിക്കപ്പെട്ടവനായിരിന്നിട്ട്. പക്ഷസം ഗമിശ്യസി=ഇം
ഞ്ഞുനക്കും. കിഞ്ചു=ക്രൂഢാതെ. അവജ്ഞിവം=കീവിതകരം മുഴുവൻ. ത്രം=
നി. ത്രാവേംപരിസ്വിത്യുളിം=നിലത്രുംജീ ചെബിമുണ്ടു്. സംഖാഡിശ്ച
സി=തിനം, യേംകുതും തവ അവിച്ച=പ്രൂണിജ്ഞും. നിന്നും. ഘുംഗ്രേഡ്=
നിംഖും ഇരുപ്പക്കരജനു. പാഡ്യുന്നം ചുപ്പസന്തരണങ്ങൾക്കും. വൈരിത്രം=

രാത്രെ, അനവിഷ്യറി തുനു=നിയമായി നേരം കൊപ്പിക്കും. ദൈവം=അവളുടെ, അപദ്രു=സന്താനം. തപച്ചീസ്ഥം=നിന്മാർ തവശൈ. എന്ന നിഷ്ടതി=ഒക്കും. 240. തദ്വർ=ശരതുപോലെ. തപം ചുനീയും. തസ്യ=എ സ്വന്താന്തിനെൻ്റെ, പംജുരുപബി=രണ്ടിപാദജുലഹരായും. എന്ന നിഷ്യസി=തക്കും. അസുരൻ=പിശാച്. സൌഖ്യം=(ക്രമാടകം)=ക്രഷ്ണം. അധിം=ഞാൻ. തപസ്യുതിദ്വാരം=നിന്മാർ പ്രസാദവേദന. വല്ലിഷ്യം മി=എന്നെ വല്ലിപ്പിക്കാണ്ടും. തസ്യം=ശരതുപോതുവായിട്ടും. കഷ്ടതാനബം ഹലേന=കഷ്ടതഭുട ശ്രദ്ധിക്കു=ആംട്ടക്രൂടി. സന്താനംനു=നാട്ടെ. ആ സേംഷ്യസേ=നി പ്രസവിക്കും. സ്വപാനിനും നില്ലിത്രയു=ഭേദാവിനു അധികാരിയായി. സ്വംശ്യസി=നി ഇരിക്കും. സദി=അവൻ. അധികാരമാദി=അധികാരമാദായി. തപാം=നിനെ, ശാസിഷ്യതി=ഭരിക്കും. 244. അദ്ദു=അഭിഖിത. അപുംദപാലം ഭോക്തും നൃഗസയം ചുയാതൊഴ പുക്കുമ ലഭതെ ക്ഷമിപ്പാൻ ഞാൻ നിങ്ങെയിച്ചു. തങ്കാലം=ശ്ര മഹം, തപം=നി. ദയംക്കിൽക്കു കമാം നിരസ്യ=സ്രീഭുട വാക്കേക്കും. അഭ്രക്ക് മാറി=തിനു. ഏത നാശതുനും=ശരതുനിമിത്തം. ഭ്രഹി=ഭ്രഹി. മരം=മുന്നാൽ. അംഗിരപ്പും=എ റിവും ശപിക്കപ്പട്ടതായിഡിക്കും. അവജ്ഞിവാം=ശീവാദാക്കരം സംഖി രജ=വളരുക്കുരിച്ചും. അഭ്രാം=ശ്രതിയനിനും. ക്ഷമിഷ്യസേ=നി ക്ഷമിക്കും. നാനാക്കണക്കുമുറി=പലതരാന്തിലുപ്പുമുഖ്യടക്കാക്കാ, തസ്യം=ശരതിയൻ(ഭ്രഹിയർ) സംഭവിഷ്യാറി=ഉന്നാംകാം. ക്ഷമഗ്രൗഹയീദ്വിക്കവയലിലെ സസ്യ=ശ്രദ്ധിത്തിനും തവ=നിന്മാർ. ഭേദങ്ങം=ക്ഷമാനം, സംഗ്രഹത്വാം=ഭാവരികപ്പേണം, വാ മംകുതഭൂവതയാംവിയപ്പിനും നന്നാണ ദിവാന്തംടക്കും. ഭേദജ്ഞു=ക്ഷമ സാസാധനം. ഭേദക്ഷ്യസി=നി ക്ഷമിക്കും. തപംലുനിക്കംഭവസീ=നി മുള്ളാക നാ. ഭൂതികംഡി=ഭാഗ്നിന്നനിനും. അഭാഷമാറി=ജനിച്ചു. 256. പുനരവി=വിനിക്കും. ഭൂമി=ഭാഗ്നിയും. നിലച്ചാനു ഭവിഷ്യസി=നി ലഭിയും. ഭീഷണം=ഭയ കുറം. 264. അംരാട്ട=പരിഭ്രിച്ചു. വിരാഹം=നിവാളും. മിഠാം=(മധുര) വാക്കും. 272. അംജലും=മുണ്ണം. 280. നതജന്മാംവഹാരി=നമ്മുണ്ണാരി കഴുട പരിപാത നരിപ്പിക്കാവൻ. അപ്രതിഭാജ്യം=പ്രതിക്രിക്കംനു പറ നിഘ്രഹതും. ഭയാംഗം ഭക്താഭുരംഗാം മുദ്രാക്കരണം=ഭൂതാന്തിരി കുറ നാം. അപ്രതിഭാംഗാഭരിക്കുപ്പട്ടതും. പ്രപ്രതിപത്രി=ഭിന്നാഭിപ്രായം.

അന്തിത്വം=ഉണ്ട് എന്നും അവസ്ഥ. 288. അപൂർഖിയേൻ=എണ്ണും. 296. എംഗോൺ= (റീക്)=വചനം. 304. നോമനം=നീക്കൽ. 312 പ വി=വജ്രം. ധന്യം=നശിച്ചതും. ഷുജ്ഞം=ഒഹിച്ചതും. ദുഃഖനിയും. 320. തന്ത്രവ=അവിഭാഗങ്ങൾ. അജനിയദ്ധം=ധാരാലും. ശരംടക റിക=നീക്കക. 344. കാലംയംഗിതത്വം=മാനദണ്ഡനയും. ഉണ്ടാക്കുന്ന തത്പരം. നിഷ്ടുംഗത്വം=നിർബ്ബന്ധമായ അന്തരം. ഏതെന്തുക്കും=ഈ അന്തരം. പുതം=പരിത്രം. നിസ്പവം=ലജ്ജാം=തത. ഇരി=എന്നിലുകരം. പ മുഖം=പിന്നിട്ടും. സ്വദന്ധം=സ്വന്ത കൈ. 352. അപസരിക്ക=പുറ അക്കക. പുർണ്ണപരി=കിഴക്കുവാതിലിൽ. ഐജ്ഞായമാനജപലച്ചന്നാം= ഇളക്കി ജ്യോതിജന്ന വാക്. വിഘ്നവച്ചുരിക്ക=ഭൂതികൾ. 360. അധന്യാർ= താഴെ. ഭോഗത്വം=ഭരായുള്ളതും. തണ്ണും=വകുവന്തി. 368. നിരയം ആശാം=ഭൂത്യാം. സർത്തപനം=ആദ്യപാസിപ്പിക്കൽ. ഭൂഖസരിത്തും=ഭൂഖ നലി. ആജാം=ജീനനംഭൂതൽ. പാദവി=ക്ഷമപം=പാദപ്പാസം. 376. ഉ ഹംറിഡുക്കഹം=വലിയ അട്ടക്കാള ഭാഗംഭാരം=അംഗങ്ങാരം. മെംഡ പ്രാരംഭാരകരം. ലൈഫിക്കൂഫം=അഭ്യർഷ്ണിം. ജീവദൈഹം=ജീവപ്പുഞ്ചം. 384. സ്വർഘസന്തുക്കരം=ദേവദാർ. ശ്രദ്ധാരാഹണം=കേരവണി. അരാന്താ അം=ആകരം. വിമരിക്ക=സന്നാരിക്ക. 392. അവനാതീതം=ഖൂഞ്ചാത കവ്യാശുള്ളതും. വൃപ്പിചയം=മാനഗംഡും. ഓസാംപദം=പ്രകാംഞ്ചി നീറ സ്വംഗം. 400. ഘർമം=ഘർട്ട. കീകരം=ഉയക്കരം. അരാമവസ്ഥ= മേത്രുംഗാട്ടപ്പട്ടതും. ജീവത്രും=ജീവന്നുതും. സഭാദാതം=പൈതൃകനു പൊ ക്കിയതും. വ്യഘരംമാതം=മക്കിട്ടും. ഫംബനിർമ്മിയേജും=ജീവനു തുല്യം. മംമ്മസ് പുക്ക=മംമ്മതെന്ന തുള്ളുന്നതും. അന്തുചേതനൾ=ചേച്ചതന്നും നന്നി ചുവർ.

